የጀመሩትን ፥ መርዶክዮስም ፡ የጻፈላቸውን ፡
፳፬፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተቀበሉት ፤ አጋጋዊው ፡ የሐ
መዳቱ ፡ ልጅ ፡ የአይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ጠላት ፡ ሐማ ፡
አይሁድን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተተንኵሎ ፡ ነበር ፤
ሊደመስሳቸውና ፡ ሊያጠፋቸውም ፡ ፉር ፡ የሚ
፳፭፡ ባል ፡ ዕጣ ፡ ጥሎ ፡ ነበር ። አስቴርም ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ፊት ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡
የተተነኰለው ፡ ክፉ ፡ ተንኰል ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡
እንዲመለስ ፥ እርሱና ፡ ልጆቹም ፡ በግንድ ፡
ላይ ፡ እንዲሰቀሉ ፡ በደብዳቤው ፡ አዘዘ ።
፳፮፡ ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ፉር ፡
ስም ፡ ፉሪም ፡ ተባሉ ። በዚህም ፡ ደብዳቤ ፡
ስለ ፡ ተጻፈው ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፥ ስላዩትና ፡ ስላገ
፳፯፡፳፰፡ ኙአቸውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፥ አይሁድ ፡ እነዚህን ፡
ሁለት ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱና ፡ እንደ ፡
ጊዜው ፡ በየዓመቱ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፥ እነዚ
ህም ፡ ቀኖች ፡ በየትውልዳቸውና ፡ በየወገና
ቸው ፡ በየአገራቸውም ፡ በየከተማቸውም ፡ የታ
ሰቡና ፡ የተከበሩ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፥ እነዚህም ፡
የፉሪም ፡ ቀኖች ፡ በአይሁድ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይ
ሻሩ ፥ መታሰቢቸውም ፡ ከዘራቸው ፡ እንዳይቈ
ረጥ ፥ በራሳቸውና ፡ በዘራቸው ፡ ወደ ፡ እነር
ሱም ፡ በተጠጉት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እንዳይቀር ፡
ሥርዓት ፡ አድርገው ፡ ተቀበሉ ።
፳፱፡ የአቢካኢልም ፡ ልጅ ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴርና ፡
አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስ ፡ ይህችን ፡ ስለ ፡
ፉሪም ፡ የምትናገረውን ፡ ሁለተኛይቱን ፡ ደብ
ዳቤ ፡ በሥልጣናቸው ፡ ሁሉ ፡ ያጸኑአት ፡ ዘንድ ፡
ጻፉ ። ደብዳቤዎቹንም ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግ ፴፡
ሥት ፡ በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባቱ ፡ አገሮች ፡ ወዳሉ ፡
አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ በሰላምና ፡ በእውነት ፡ ቃል ፡
ላኩ ። እነዚህንም ፡ የፉሪም ፡ ቀኖች ፥ አይሁ ፴፩፡
ዳዊው ፡ መርዶክዮስና ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴር ፡
እንዳዘዙ ፥ ለራሳቸውና ፡ ለዘራቸውም ፡ የጾማ
ቸውንና ፡ የልቅሶአቸውን ፡ ነገር ፡ ለማክበር ፡
እንደ ፡ ተቀበሉ ፥ በየጊዜያቸው ፡ ያጸኑ ፡ ዘንድ ፡
ጻፉ ። የአስቴርም ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡ የፉሪምን ፡ ፴፪፡
ነገር ፡ አጸና ፤ በመጽሐፍም ፡ ተጻፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ በምድርና ፡ በባሕር ፡ ፩፡
ደሴቶች ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ጣለ ። የኃይሉና ፡ የብ ፪፡
ርታቱም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡም ፡ እስከ ፡ ምን ፡
ድረስ ፡ እንዳከበረው ፡ የመርዶክዮስ ፡ ክብር ፡
ታላቅነት ፥ በሜዶንና ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታት ፡
ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? አይ ፫፡
ሁዳዊውም ፡ መርዶክዮስ ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤ
ክስስ ፡ በማዕርግ ፡ ሁለተኛ ፡ ነበረ ፤ በአይሁድም ፡
ዘንድ ፡ የከበረ ፥ በብዙ ፡ ወንድሞችም ፡ ዘንድ ፡
የተወደደ ፥ ለሕዝቡም ፡ መልካምን ፡ የፈለገ ፥
ለዘሩም ፡ ሁሉ ፡ በደኅና ፡ የተናገረ ፡ ነበረ ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ኢ ዮ ብ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ ዖፅ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ስሙ ፡ ኢዮብ ፡ የተ
ባለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ፍጹ
ምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፥
፪፡ ከክፉትም ፡ የራቀ ፡ ነበረ ። ሰባትም ፡ ወንዶች ፡
ሦስትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ተወልደውለት ፡
፫፡ ነበር ። ሀብቱም ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ በጎች ፥ ሦስት ፡
ሺህም ፡ ግመሎች ፥ አምስት ፡ መቶም ፡ ጥማድ ፡
በሬ ፥ አምስት ፡ መቶም ፡ እንስት ፡ አህዮች ፡
ነበረ ፥ እጅግ ፡ ብዙም ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩት ፤
ያም ፡ ሰው ፡ በምሥራቅ ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
፬፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ ነበረ ። ወንዶች ፡ ልጆቹም ፡
ሄደው ፡ በየተራ ፡ በያንዳንዳቸው ፡ ቤት ፡ ግብዣ ፡
ያደርጉ ፡ ነበር ፤ ሦስቱ ፡ እኅቶቻቸውም ፡ ከእነ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ይበሉና ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ እነ
ርሱ ፡ ልከው ፡ ይጠሩአቸው ፡ ነበር ። የግብዣ ፭፡
ውም ፡ ቀኖች ፡ በለፉ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮብ ፡— ምና
ልባት ፡ ልጆቼ ፡ በድለው ፥ እግዚአብሔርንም ፡
በልባቸው ፡ ሰድበው ፡ ይሆናል ፡ ብሎ ፡ ይል
ክና ፡ ይቀድሳቸው ፡ ነበር ፤ ኢዮብም ፡ ማልዶ ፡
ተነሣ ፥ እንደ ፡ ቍጥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ የሚቃ
ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። እንዲሁ ፡ ኢዮብ ፡
ሁልጊዜ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።
ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የእግ ፮፡
ላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡
መጡ ፥ ሰይጣንም ፡ ደግሞ ፡ በመካከላቸው ፡
መጣ ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፡— ከወ ፯፡
ዴት ፡ መጣህ ? አለው ። ሰይጣንም ፡— ምድርን ፡
ሁሉ ፡ ዞርሁአት ፥ በእርስዋም ፡ ተመላለስሁ ፡
ብሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መለሰ ። እግዚአብሔ ፰፡
ርም ፡ ሰይጣንን ፡— በውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮ

ብን ፡ ተመለከትኸውን? በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡
እርሱ ፡ ፍጹምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡
የሚፈራ ፥ ከክፉትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፡
፱፤ አለው ። ሰይጣንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ መለሰለት ፦ በውኑ ፡ ኢዮብ ፡ እግዚአ
፲፤ ብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ በከንቱ ፡ ነውን ? እርሱ
ንና ፡ ቤቱን ፡ በዙሪያውም ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡
አላጠርህለትምን ? የእጁን ፡ ሥራ ፡ ባርከህለ
ታል ፥ ከብቱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በዝቶአል ።
፲፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ እጅህን ፡ ዘርግተህ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡
፲፪፤ ዳብስ ፤ በእውነት ፡ በፊትህ ፡ ይሰድብሃል ። እግ
ዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ እነሆ ፡ ለእርሱ ፡
ያለው ፡ ሁሉ ፡ በእጅህ ፡ ነው ፥ ነገር ፡ ግን ፡ በእ
ርሱ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አትዘርጋ ፡ አለው ። ሰይ
ጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ።
፲፫፤ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የኢዮብ ፡ ወን
ዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በታላቅ ፡ ወንድማቸው ፡
ቤት ፡ ይበሉና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ።
፲፬፤ መልክተኛም ፡ ወደ ፡ ኢዮብ ፡ መጥቶ ፦ በሬዎች ፡
እርሻ ፡ ያርሱ ፥ በአጠገባቸውም ፡ አህዮች ፡
፲፭፤ ይሰማሩ ፡ ነበር ፤ የሳባም ፡ ሰዎች ፡ አደጋ ፡
ጣሉ ፥ ወሰዱአቸውም ፥ ብላቴኖቹንም ፡ በሰይፍ ፡
ስለት ፡ ገደሉ ፤ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ብቻ
፲፮፤ ዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ገና ፡ ሲና
ገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፦ የእግዚአብሔር ፡ እሳት ፡
ከሰማይ ፡ ወደቀች ፥ በጎቹንም ፡ አቃጠለች ፥
ጠባቂዎችንም ፡ በላች ፤ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡
፲፯፤ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ገና ፡
ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፦ ከለዳውያን ፡ በሦ
ስት ፡ ረድፍ ፡ ተከፍለው ፡ በግመሎች ፡ ላይ ፡
አደጋ ፡ ጣሉ ፥ ወሰዱአቸውም ፥ ብላቴኖቹ
ንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደሉ ፤ እኔም ፡ እነግርህ ፡
፲፰፤ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እር
ሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፦ ወንዶ
ችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህ ፡ በታላቅ ፡ ወንድማ
ቸው ፡ ቤት ፡ ይበሉና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡
፲፱፤ ነበር ፤ እነሆም ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡
መጥቶ ፡ የቤቱን ፡ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ መታው ፥
በብላቴኖቹም ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፥ ሞቱም ፤ እኔም ፡
እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ።
፳፤ ኢዮብም ፡ ተነሣ ፡ መጐናጸፊያውንም ፡ ቀደደ ፥
ራሱንም ፡ ተላጨ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ ተደ
፳፩፤ ፍቶ ፡ ሰገደ ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ ራቁቴን ፡ ከእ
ናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ወጥቻለሁ ፥ ራቁቴንም ፡ ወደዚያ ፡
እመለሳለሁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ሰጠ ፥ እግዚአብ
ሔርም ፡ ነሣ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የተባረከ ፡
፳፪፤ ይሁን ። በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ኢዮብ ፡ አልበደለም ፥
ለእግዚአብሔርም ፡ ስንፍናን ፡ አልሰጠም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የእ
ምላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመ
ቆም ፡ መጡ ፥ ሰይጣን ፡ ደግሞ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡ በመካከላቸው ፡ መጣ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ ከወዴት ፡ ፪፤
መጣህ? አለው ። ሰይጣንም ፦ በምድር ፡ ላይ ፡
ዞርሁ ፥ በእርስዋም ፡ ተመላለስሁ ፡ ብሎ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ መለሰ ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይ ፫፤
ጣንን ፦ በውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮብን ፡ ተመለ
ከትኸውን ? በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡
ፍጹምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፥
ከክፉትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፤ በከንቱም ፡
አጠፋው ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ምንም ፡ ብታንቀሳቅሰኝ ፥ እስከ ፡ አሁን ፡ ፍጹ
ምነቱን ፡ ይዞአል ። ሰይጣንም ፡ መልሶ ፡ እግ ፬፤
ዚአብሔርን ፦ ቍርበት ፡ ስለ ፡ ቍርበት ፡ ነው ፤
ሰው ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ሕይወቱ ፡ ይሰጣል ።
ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ እጅህን ፡ ዘርግተህ ፡ አጥን ፭፤
ቱንና ፡ ሥጋውን ፡ ዳብስ ፤ በእውነት ፡ በፊትህ ፡
ይሰድብሃል ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይ ፮፤
ጣንን ፦ ሕይወቱን ፡ ተወው ፡ እንጂ ፡ እነሆ ፥
እርሱ ፡ በእጅህ ፡ ነው ፡ አለው ።
ሰይጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ፥ ፯፤
ኢዮብንም ፡ ከእግሩ ፡ ጫማ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
አናቱ ፡ ድረስ ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ መታው ። ሥጋ ፰፤
ውንም ፡ ይፍቅበት ፡ ዘንድ ፡ ገል ፡ወሰደ ፥ በአ
መድም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ። ሚስቱም ፦ እስከ ፡ ፱፤
አሁን ፡ ፍጹምነትህን ፡ ይዘሃልን ? እግዚአ
ብሔርን ፡ ስደብና ፡ሙት ፡ አለችው ።

(የሚቀጥለው ፡ ከግሪክ ፡ የተጨመረ ፡ ነው ።)

ዳግመኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ደጅ ፡ እጠ
ናዋለሁ ፤ ዳግመኛም ፡ መከራውን ፡ እታገሠዋለሁ ፡ የቀ
ድሞ ፡ ኑሮዬንም ፡ ተስፋ ፡ አደርገዋለሁ ፡ ትላለህን ? አለ
ችው ። እንደዚህሳ ፡ እንዳትል ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እነሆ ፡
ስም ፡ አጠራርህ ፡ ጠፋ ፤ ሴቶች ፡ ልጆቼና ፡ ወንዶች ፡
ልጆቼም ፡ ሞቱ ፡ እኔስ ፡ ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ሳረግዝ ፡ ሳምጥ ፡
ስወልድ ፡ ሳይረቡኝ ፡ ሳይጠቅሙኝ ፡ በከንቱ ፡ ደከምሁ ፡
አለች ። አንተም ፡ በመግል ፡ ተውጠህ ፡ በትል ፡ ተከብ
በህ ፡ ትኖራለህ ፤ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ ስትዛብር ፡ ታድራ
ለህ ። እኔ ፡ ግን ፡ እየዞርሁ ፡ እቀላውጣለሁ ። ከአንዱ ፡
አገር ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ አገር ፡ ከአንዱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ አ
ንዱ ፡ ቤት ፡ እሄዳለሁ ፤ ከድካሜ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ካለ ፡
ከችግሬም ፡ አርፍ ፡ ዘንድ ፡ ከጧት ፡ ጀምሮ ፡ ፀሐይ ፡
እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ እጠብቃለሁ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ የማይገባ ፡ ቃል ፡ ተናግረሽው ፡ ሙት ፡
አለች ።
እርሱ ፡ ግን ፦ ፲፤
አንቺ ፡ ከሰነፎች ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ተና
ገርሽ ፤ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መልካሙን ፡
ተቀበልን ፥ ክፉ ፡ ነገርንስ ፡ አንቀበልምን ?
አላት ። በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ኢዮብ ፡ በከንፈሩ ፡ አል
በደለም ።
ሦስቱም ፡ የኢዮብ ፡ ወዳጆች ፡ ይህን ፡ የደረ ፲፩፤
ሰበትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ሰምተው ፡ ከየአገ
ራቸው ፡ መጡ ፤ እነርሱም ፡ ቴማናዊው ፡ ኤል
ፋዝ ፥ ሹሐዊው ፡ በልዳዶስ ፥ ነዕማታዊው ፡
ሶፋር ፡ ነበሩ ። እነርሱም ፡ ሊያዝኑለትና ፡ ሊያ
ጽናኑት ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለመምጣት ፡

፲፪፤ ተስማሙ ። ከሩቅም ፡ ሆነው ፡ ዓይናቸውን ፡
በነሡ ፡ ጊዜ ፡ አላወቁትም ፤ ድምፃቸውንም ፡
አሰምተው ፡ አለቀሱ ፤ እያንዳንዳቸውም ፡ መጐ
ናጸፊያቸውን ፡ ቀደዱ ፥ ወደ ፡ ላይም ፡ ወደ ፡
፲፫፤ ራሳቸው ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሱ ። ሰባት ፡ ቀንና ፡
ሰባት ፡ ሌሊትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ ተቀመጡ ፤ ሕመሙም ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡
በዛ ፡ አይተዋልና ፡ ከእነርሱ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡
የሚናገረው ፡ አልነበረም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኢዮብ ፡ አፉን ፡ ከፍቶ ፡ የተወ
፪፤ ለደበትን ፡ ቀን ፡ ረገመ ። ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እን
ዲህም ፡ አለ ፡—
፫፤ ያ ፡ የተወለድሁበት ፡ ቀን ፡ ይጥፋ ፥
ያም ፡— ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተፀነሰ ፡ የተባለበት ፡
ሌሊት ።
፬፤ ያ ፡ ቀን ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ፤
እግዚአብሔር ፡ ከላይ ፡ አይመልከተው ፥
ብርሃንም ፡ አይብራበት ።
፭፤ ጨለማና ፡ የሞት ፡ ጥላ ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡
ያድርጉት ፤
ዳመናም ፡ ይረፍበት ፤
የቀን ፡ ጨለማ ፡ ሁሉ ፡ ያስፈራው ።
፮፤ ያን ፡ ሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ይያዘው ፤
በዓመቱ ፡ ቀኖች ፡ መከከል ፡ ደስ ፡ አይበለው ፤
በወሮች ፡ ውስጥ ፡ ገብቶ ፡ አይቈጠር ።
፯፤ እነሆ ፥ ያ ፡ ሌሊት ፡ መካን ፡ ይሁን ፤
እልልታ ፡ አይግባበት ።
፰፤ ሌዋታንን ፡ ለማንቀሳቀስ ፡ የተዘጋጁ ፡
ቀኑን ፡ የሚረግሙ ፡ ይርገሙት ።
፱፤ አጥቢያ ፡ ኮከቦች ፡ ይጨልሙ ፤
ብርሃንን ፡ ቢጠባበቅ ፡ አያግኘው ፥
የንጋትንም ፡ ቅንድብ ፡ አይይ ፤
፲፤ የእናቴን ፡ ማኅፀን ፡ ደጅ ፡ አልዘጋምና ፥
መከራንም ፡ ከዓይኔ ፡ አልሰወረምና ።
፲፩፤ በማኅፀን ፡ ሳለሁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልሞትሁም ?
ከሆድስ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ ፈጥኜ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
አልጠፋሁም ?
፲፪፤ ጕልበቶች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀበሉኝ ?
ጡትስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ጠባሁ ?
፲፫፤ አሁን ፡ ተኝቼ ፡ ዝም ፡ ባልሁ ፡ ነበር ፤
አንቀላፍቼ ፡ ባረፍሁ ፡ ነበር ፤
፲፬፤ የፈረሰውን ፡ ለራሳቸው ፡ ከሚሠሩት ፡
ከምድር ፡ ነገሥታትና ፡ መካሮች ፡ ጋር ፥
፲፭፤ ወይም ፡ ቤታቸውን ፡ ብር ፡ ከሞሉ ፡
ወርቅም ፡ ካላቸው ፡ መኳንንት ፡ ጋር ፥
፲፮፤ ወይም ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ጭንጋፍ ፥
ብርሃንም ፡ እንዳላዩ ፡ ሕፃናት ፡ በሆንሁ ፡ ነበር ።
፲፯፤ ክፉዎች ፡ በዚያ ፡ መናደዳቸውን ፡ ይተዋሉ ፤
በዚያም ፡ ደካሞች ፡ ያርፋሉ ።
፲፰፤ በዚያ ፡ ግዞተኞች ፡ በአንድነት ፡ ተዘልለው ፡ ተቀ
ምጠዋል ፤
የአስጨናቂውን ፡ ድምፅ ፡ አይሰሙም ።

ታናሽና ፡ ታላቅ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤ ፲፱፤
ባሪያም ፡ ከጌታው ፡ ነጻ ፡ ወጥቶአል ።

በመከራ ፡ ላሉት ፡ ብርሃን ፥ ፳፤
ነፍሳቸው ፡ መራራ ፡ ለሆነችባቸው ፥
የተሰወረ ፡ ሀብትን ፡ ከሚቈፍሩ ፡ ይልቅ ፡ ፳፩፤
ሞትን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ለማያገኙትም ፥
መቃብርን ፡ ባገኙ ፡ ጊዜ ፡ ፳፪፤
በእልልታ ፡ ደስ ፡ ለሚላቸው ፥ ሐሤትንም ፡ ለሚ
ያደርጉ ፡
ሕይወት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ?
መንገዱ ፡ ለተሰወረበት ፡ ሰው ፥ ፳፫፤
እግዚአብሔርም ፡ በአጥር ፡ ላጠረው ፡
ብርሃን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ?
ከእንጀራዬ ፡ በፊት ፡ ልቅሶዬ ፡ መጥቶአልና ፥ ፳፬፤
ጩኸቴም ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ ፈስሶአል ።
የፈራሁት ፡ ነገር ፡ መጥቶብኛልና ፥ ፳፭፤
የደነገጥሁበትም ፡ ደርሶብኛል ።
ተዘልዬ ፡ አልተቀመጥሁም ፥ አልተማመን ፳፮፤
ሁም ፥ አላረፍሁም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ መከራ ፡ መጣብኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲ ፩፤
ህም ፡ አለ ፡—
አንድ ፡ ሰው ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ፪፤
ቢሞክር ፡ ትቀየማለህን ?
ቃልንስ ፡ ከመናገር ፡ ሊቀር ፡ የሚችል ፡ ማን ፡
ነው ?
እነሆ ፥ አንተ ፡ ብዙዎችን ፡ ታስተምር ፡ ነበር ፥ ፫፤
የደከሙትንም ፡ እጆች ፡ ታበረታ ፡ ነበር ፥
ቃልህ ፡ የሚሰናከለውን ፡ ያስነሣ ፡ ነበር ፥ ፬፤
አንተም ፡ የሚብረከረከውን ፡ ጕልበት ፡ ታጸና ፡
ነበር ።
አሁን ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ መጥቶአል ፥ አን ፭፤
ተም ፡ ደከምህ ፤
ደርሶብሃል ፥ አንተም ፡ ተቸገርህ ።
አምላክህን ፡ መፍራትህ ፡ መጽናናትህ ፥ ፮፤
የቅንነትህም ፡ መንገድ ፡ ተስፋህ ፡ አይደለምን ?
አባክህ ፡ አስብ ፥ ንጹሕ ፡ ሆኖ ፡ የጠፋ ፡ ማን ፡ ፯፤
ነው ?
ከልብ ፡ ቅንስ ፡ የተደመሰሰ ፡ ማን ፡ ነው ?
እኔ ፡ እንዳየሁ ፥ ኃጢአትን ፡ የሚያርሱ ፥ ፰፤
መከራንም ፡ የሚዘሩ ፡ ይህንኑ ፡ ያጭዳሉ ።
በእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ይጠፋሉ ፥ ፱፤
በቍጣውም ፡ መንፈስ ፡ ያልቃሉ ።
የአንበሳ ፡ ጩኸት ፥ የጨዋኺ ፡ አንበሳ ፡ ድምፅ ፥ ፲፤
የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ጥርስ ፡ ተሰበበረ ።
አሮጌ ፡ አንበሳ ፡ አደን ፡ በማጣት ፡ ይሞታል ፥ ፲፩፤
የአንበሳይቱም ፡ ግልገሎች ፡ ይበተናሉ ።

ለእኔም ፡ በምሥጢር ፡ ቃል ፡ መጣልኝ ፥ ፲፪፤
ጆሮዬም ፡ ሹክሹክታውን ፡ ሰማች ።
በሌሊት ፡ ሕልም ፡ አሳብ ፡ ሲነሣ ፥ ፲፫፤

የከበደም ፡ እንቅልፍ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሲወድቅ ፡
፲፬፤ አጥንቴን ፡ ሁሉ ፡ ያናወጡ ፡
ድንጋጤና ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ወደቁብኝ ።
፲፭፤ መንፈስም ፡ በፊቴ ፡ አለፈ ፤
የሥጋዬ ፡ ጠጕር ፡ ቆመ ።
፲፮፤ እርሱም ፡ ቆመ ፡ መልኩን ፡ ግን ፡ ለመለየት ፡
አልቻልሁም ፡
ምሳሌም ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ነበረ ፤
የዝምታ ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ፡—
፲፯፤ በውኑ ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡
ሊሆን ፡
ወይስ ፡ ሰው ፡ በፈጣሪው ፡ ፊት ፡ ሊነጻ ፡ ይች
ላልን ?
፲፰፤ እነሆ ፡ በባሪያዎቹ ፡ አይታመንም ፤
መላእክቱንም ፡ ስንፍና ፡ ይከስሳቸዋል ፤
፲፱፤ ይልቁንስ ፡ በጭቃ ፡ ቤት ፡ የሚኖሩ ፡
መሠረታቸው ፡ በትቢያ ፡ ውስጥ ፡ የሆነ ፡
ከብል ፡ በፊት ፡ የሚጨፈለቁ ፡ እንዴት ፡ ይሆኑ ?
፳፤ በጥዋትና ፡ በማታ ፡ መካከል ፡ ይሰባበራሉ ፤
ማንም ፡ ሳያስብ ፡ ለዘላለም ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩፤ ገመዳቸው ፡ የተነቀለ ፡ አይደለምን ?
አለጥበብም ፡ ይሞታሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፤ አሁንም ፡ ጥራ ፤ የሚመልስልህ ፡ አለን ?
ከቅዱሳንስ ፡ ወደ ፡ ማናቸው ፡ ትዞራለህ ?
፪፤ ሰነፉን ፡ ሰው ፡ ቍጣ ፡ ይገድለዋል ፡
ሰነፉንም ፡ ቅንዓት ፡ ያጠፋዋል ።
፫፤ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ሥር ፡ ሰድዶ ፡ አየሁት ፡
ድንገትም ፡ መኖሪያውን ፡ ረገምሁ ።
፬፤ ልጆቹም ፡ ከደኅንነት ፡ ርቀዋል ፡
በበርም ፡ ውስጥ ፡ ተረግጠዋል ፡
የሚታደጋቸውም ፡ የለም ።
፭፤ የሰበሰበውንም ፡ ራብተኛ ፡ ይበላዋል ፡
ከእሾህም ፡ ውስጥ ፡ እንኳ ፡ ያወጣዋል ፤
የተጠማ ፡ ሀብታቸውን ፡ ዋጠ ።
፮፤ ችግር ፡ ከትቢያ ፡ አይመጣም ፡
መከራም ፡ ከመሬት ፡ አይበቅልም ፤
፯፤ የእሞራ ፡ ግልገሎች ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እየበ
ረሩ ፡ ከፍ ፡ እንዲሉ ፡
ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ለመከራ ፡ ተወልዶአል ።

፰፤ እኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እለምን ፡ ነበር ፡
ነገሬንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቀርብ ፡ ነበር ።
፱፤ የማይመረመረውን ፡ ታላቅ ፡ ነገርና ፡
የማይቈጠረውን ፡ ተአምራት ፡ ያደርጋል ።
፲፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብን ፡ ይሰጣል ፡
በእርሻም ፡ ላይ ፡ ውኃ ፡ ይልካል ።
፲፩፤ የተዋረዱትን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያወጣል ፡
ኀዘንተኞችንም ፡ ለደኅንነት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደር
ጋቸዋል ።
፲፪፤ እጃቸውም ፡ ምክራቸውን ፡ እንዳይፈጽም ፡
የተንኰለኞችን ፡ አሳብ ፡ ከንቱ ፡ ያደርገዋል ።
፲፫፤ ጠቢባንን ፡ በተንኰላቸው ፡ ይይዛቸዋል ፤
የጠማሞችንም ፡ ምክር ፡ ይዘረዝራል ።
በቀን ፡ ጨለማን ፡ ያገኛሉ ፡ ፲፬፤
በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ በሌሊት ፡ እንዳሉ ፡ ይርመሰ
መሳሉ ።
ድሀውንም ፡ ከአፋቸው ፡ ሰይፍ ፡ ፲፭፤
ከኃያሉም ፡ እጅ ፡ ያድነዋል ።
ለምስኪኑም ፡ ተስፋ ፡ አለው ፤ ፲፮፤
ክፋት ፡ ግን ፡ አፍዋን ፡ ትዘጋለች ።

እነሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚገሥጸው ፡ ሰው ፡ ፲፯፤
ምስጉን ፡ ነው ፤
ስለዚህ ፡ ሁሉን ፡ የሚችለውን ፡ የአምላክን ፡
ተግሣጽ ፡ አትናቅ ።
እርሱ ፡ ይሰብራል ፡ ይጠግንማል ፤ ፲፰፤
ያቈስላል ፡ እጆቹም ፡ ይፈውሳሉ ።
በስድስት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ውስጥ ፡ ያድንሃል ፡ ፲፱፤
በሰባትም ፡ ውስጥ ፡ ክፋት ፡ አትነካህም ።
በራብ ፡ ጊዜ ፡ ከሞት ፡ ፳፤
በሰልፍም ፡ ከሰይፍ ፡ እጅ ፡ ያድንሃል ።
ከምላስ ፡ ጅራፍ ፡ ትሰወራለህ ፤ ፳፩፤
ጥፋትም ፡ ሲመጣ ፡ አትፈራም ።
በጥፋትና ፡ በራብ ፡ ላይ ፡ ትስቃለህ ፤ ፳፪፤
ከምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትም ፡ አትፈራም ፤
ቃል ፡ ኪዳንህ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ድንጋይ ፡ ጋር ፡ ፳፫፤
ይሆናልና ፤
የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይስ
ማማሉና ።
ድንኳንህም ፡ በሰላም ፡ እንዲሆን ፡ ታውቃለህ ፤ ፳፬፤
በረትህን ፡ ትጐበኛለህ ፡ አንዳችም ፡ አይጐድ
ልብህም ።
ዘርህም ፡ ታላቅ ፡ እንዲሆን ፡ ፳፭፤
ትውልድህም ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ሣር ፡ እንዲሆን ፡
ታውቃለህ ።
በወራቱ ፡ የእህሉ ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ አውድማ ፡ እን ፳፮፤
ዲገባ ፡
በረጅም ፡ ዕድሜ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ትገባለህ ።
እነሆ ፡ ይህችን ፡ መረመርን ፡ የሰማነውም ፡ ፳፯፤
ይህ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ ሠርተህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ለራስህ ፡ እወቀው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩፤
ትካዜዬ ፡ ምነው ፡ በተመዘነ ፡ ኖሮ ! ፪፤
መከራዬም ፡ ሁሉ ፡ ምነው ፡ በሚዛን ፡ ላይ ፡ በተ
ደረገ ፡ ኖሮ !
ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይልቅ ፡ ይከብድ ፡ ነበርና ፤ ፫፤
ስለዚህ ፡ ቃሌ ፡ ደፋር ፡ ሆኖአል ።
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ ፍላጻ ፡ በሥጋዬ ፡ ፬፤
ውስጥ ፡ ነው ፡
መርዙንም ፡ ነፍሴ ፡ ትጠጣለች ፤
የእግዚአብሔር ፡ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተሰልፎአል ።
በውኑ ፡ የሚዳ ፡ አህያ ፡ ሣር ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ? ፭፤
ወይስ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ?

፮፤ የማይጣፍጥስ፡ ነገር፡ ያለ፡ ጨው፡ ይበላልን?
ወይስ፡ የእንቍላል፡ ውኃ፡ ይጥማልን ?
፯፤ ሰውነቴ፡ ትነካው፡ ዘንድ፡ እንቢ፡ አለችው፤
እንደሚያስጸይፍ፡ መብል፡ ሆነብኝ ።

፰፤ ልመናዬ፡ ምነው፡ በደረሰልኝ!
እግዚአብሔርም፡ ምኞቴን፡ ምነው፡ በሰጠኝ!
፱፤ እግዚአብሔርም፡ ያደቀኝ፡ ዘንድ፡
እጁንም፡ ለቅቆ፡ ያጠፋኝ፡ ዘንድ፡ ወድዶ፡
ቢሆን፡ ኖሮ!
፲፤ መጽናናት፡ በሆነልኝ፡ ነበር፤
በማይራራ፡ ሕመም፡ ሐሤት፡ ባደረግሁ፡ ነበር፥
የቅዱሱን፡ ቃል፡ አልካድሁምና ።
፲፩፤ እጠብቅ፡ ዘንድ፡ ጕልበቴ፡ ምንድር፡ ነው?
እታገሥም፡ ዘንድ፡ ፍጻሜዬ፡ ምንድር፡ ነው?
፲፪፤ ጕልበቴ፡ የድንጋይ፡ ጕልበት፡ ነውን?
ሥጋዬስ፡ እንደ፡ ናስ፡ ነውን ?
፲፫፤ በውኑ፡ ረድኤት፡ በእኔ፡ እንደሌለ፡
ጥበብም፡ ሁሉ፡ ከእኔ፡ ዘንድ፡ እንደ፡ ተባረረ፡
አይደለምን?

፲፬፤ ሁሉን፡ የሚችለውን፡ የአምላክን፡ መፍራት፡
ለሚተው፥ ለመዛል፡ ለቀረበው፡ ስንኳ፡
ወዳጁ፡ ቸርነትን፡ ሊያሳይ፡ ይገባል ።
፲፭፤ ወንድሞቼ፡ እንደ፡ ፈፋ፥
እንደሚያልፍ፡ ፈፋ፡ ሐሰተኞች፡ ሆኑብኝ ።
፲፮፤ ከበረዶ፡ የተነሣ፡ ደፈረሱ፥
አመዳይም፡ ተሰወረባቸው፤
፲፯፤ ፀሐይ፡ በተኰሰች፡ ጊዜ፡ ይደርቃሉ፤
በሙቀትም፡ ጊዜ፡ ከስፍራቸው፡ ይጠፋሉ ።
፲፰፤ በየዳርቻቸውም፡ የሚሄዱ፡ ነጋዴዎች፡ ፈቀቅ፡
ይላሉ፤
ወደ፡ በረሃ፡ ወጥተው፡ ይጠፋሉ ።
፲፱፤ የቴማን፡ ነጋዴዎች፡ ተመለከቱ፥
የሳባ፡ መንገደኞችም፡ ተጠባበቁአቸው ።
፳፤ ተስፋ፡ አድርገዋቸው፡ ነበርና፡ አፈሩ፤
ወደዚያ፡ ደረሱ፥ እፍረትም፡ ያዛቸው ።
፳፩፤ አሁንም፡ እናንተ፡ እንደዚሁ፡ ሆናችኋል፤
መከራዬን፡ አይታችሁ፡ ፈራችሁ ።
፳፪፤ በውኑ፡— እንዳች፡ ነገር፡ አምጡልኝ፤
ወይስ፡— ከብልጥግናችሁ፡ ስጦታ፡ አቅር
ቡልኝ፤
፳፫፤ ወይስ፡— ከጠላቴ፡ እጅ፡ አስጥሉኝ፤
ወይስ፡—ከአስጨናቂው፡ እጅ፡ አድኑኝ፡ አል
ኋችሁን?

፳፬፤ አስተምሩኝ፥ እኔም፡ ዝም፡ እላለሁ፤
የተሳሳትሁትንም፡ ንገሩኝ ።
፳፭፤ የቅንነት፡ ቃል፡ እንዴት፡ ኃይለኛ፡ ነው!
የእናንተ፡ ሙግት፡ ግን፡ ምን፡ ይገሥጻል?
፳፮፤ ተስፋ፡ የሌለው፡ ሰው፡ ንግግር፡ እንደ፡ ነፋስ፡
ነውና፡
ቃሌን፡ ትገሥጹ፡ ዘንድ፡ ታስባላችሁን?
፳፯፤ በድሀ፡ አደጉ፡ ላይ፡ ዕጣ፡ ትጣጣላላችሁ፤
ለወዳጃችሁም፡ ጕድጓድ፡ ትቈፍራላችሁ ።
አሁንም፥ እባካችሁ፥ ወደ፡ እኔ፡ ተመልከቱ፤ ፳፰፤
በፊታችሁም፡ ሐሰት፡ አልናገርም ።
እባካችሁ፥ ተመለሱ፤ በደል፡ አይሁን፤ ፳፱፤
ጽድቁ፡ በዚህ፡ ነገር፡ ነውና፡ አንድ፡ ጊዜ፡
ተመለሱ ።
በውኑ፡ በአንደበቴ፡ በደል፡ ይገኛልን? ፴፤
አፌስ፡ ተንኰልን፡ ይለይ፡ ዘንድ፡ አይችል
ምን?

ምዕራፍ፡ ፯ ።

በምድር፡ ላይ፡ የሰው፡ ሕይወት፡ ብርቱ፡ ፩፤
ሰልፍ፡ አይደለምን?
ወራቱም፡ እንደ፡ ምንደኛ፡ ወራት፡ አይደለ
ምን?
አገልጋይ፡ ጥላ፡ እንደሚመኝ፥ ፪፤
ምንደኛም፡ ደመወዙን፡ እንደሚጠብቅ፥
እንዲሁ፡ ዕጣዬ፡ የከንቱ፡ ወራት፡ ሆነብኝ፥ ፫፤
የድካምም፡ ሌሊት፡ ተወሰነችልኝ ።
በተኛሁ፡ ጊዜ፡— መቼ፡ እነሣለሁ? እላለሁ ። ፬፤
ሌሊቱ፡ ግን፡ ይረዝማል፥
እስኪነጋ፡ ድረስም፡ እገለባበጣለሁ ።
ሥጋዬ፡ ትልና፡ ጓል፡ ለብሶአል፤ ፭፤
ቁርበቴ፡ ያፈከፍካል፡ እንደ፡ ገናም፡ ይመግላል ።
ዘመኔ፡ ከሸማኔ፡ መወርወርያ፡ ይልቅ፡ ይቸኰ ፮፤
ላል፥
ያለ፡ ተስፋም፡ ያልቃል ።
ሕይወቴ፡ እስትንፋስ፡ እንደ፡ ሆነ፡ አስብ፤ ፯፤
ዓይኔ፡ መልካም፡ ነገርን፡ ከእንግዲህ፡ ወዲህ፡
አያይም ።
የሚያየኝ፡ ሰው፡ ዓይን፡ ከእንግዲህ፡ ወዲህ፡ ፰፤
አያየኝም፤
ዓይንህ፡ በእኔ፡ ላይ፡ ይሆናል፥ እኔም፡ አል
ገኝም ።
ደመና፡ ተበትኖ፡ እንደሚጠፋ፥ ፱፤
እንዲሁ፡ ወደ፡ ሲኦል፡ የሚወርድ፡ ዳግመኛ፡
አይወጣም ።
ወደ፡ ቤቱ፡ ዳግመኛ፡ አይመለስም፥ ፲፤
ስፍራውም፡ ዳግመኛ፡ አያውቀውም ።

ስለዚህም፡ አፌን፡ አልከለክልም፤ ፲፩፤
በመንፈሴ፡ ጭንቀትን፡ እናገራለሁ፤
በነፍሴ፡ ምሬት፡ በኀዘን፡ እንጐራጕራለሁ ።
ጠባቂ፡ ታስነሣብኝ፡ ዘንድ፥ ፲፪፤
እኔ፡ ባሕር፡ ወይስ፡ አንበሪ፡ ነኝን?
እኔም፡— አልጋዬ፡ ያጽናናኛል፥ ፲፫፤
መኝታዬም፡ የኀዘን፡ እንጕርጕሮዬን፡ ያቀል
ልኛል፡ ባልሁ፡ ጊዜ፥
አንተ፡ በሕልም፡ ታስፈራራኛለህ፥ ፲፬፤
በራእይም፡ ታስደነግጠኛለህ፤
ነፍሴም፡ ከአጥንቴ፡ ይልቅ፡ ፲፭፤
መታነቅንና፡ ሞትን፡ መረጠች ።
ሕይወቴን፡ ናቅኋት፤ ለዘላለም፡ ልኖር፡ አልወ ፲፮፤
ድድም፤

የሕይወቴ፡ዘመን፡እስትንፋስ፡ነውና፡ተወኝ።
፲፯፡ ሰው፡ምንድር፡ነው፡ታከብረው፡ዘንድ÷
ልብህንስ፡ትጥልበት፡ዘንድ÷
፲፰፡ ማለዳ፡ማለዳስ፡ትጐበኘው፡ዘንድ÷
ሁልጊዜስ፡ትፈታተነው፡ዘንድ?
፲፱፡ የማትተወኝ፡እስከ፡መቼ፡ነው?
ምራቄንስ፡እስክውጥ፡ድረስ፡የማትለቅቀኝ፡
እስከ፡መቼ፡ነው?
፳፡ ሰውን፡የምትጠብቅ፡ሆይ÷በድፌስ፡እንደ፡
ሆነ፡ምን፡ላድርግልህ?
ስለ፡ምን፡እኔን፡ለአንተ፡ዓላማ፡አደረግኸኝ?
ስለ፡ምን፡እኔ፡ሸክም፡ሆንሁብህ?
፳፩፡ ስለ፡ምን፡መተላለፌን፡ይቅር፡አትልም?
ኃጢአቴንስ፡ስለ፡ምን፡አታስወግድልኝም?
አሁን፡በምድር፡ውስጥ፡እተኛለሁ፤
ማለዳ፡ትፈልገኛለህ÷አታገኘኝም።

ምዕራፍ፡፰።

፩፡ ሹሐዊውም፡በልዳዶስ፡መለሰ፡እንዲህም፡
አለ፦
፪፡ እስከ፡መቼ፡ይህን፡ትናገራለህ?
የአፍህስ፡ቃል፡እስከ፡መቼ፡እንደ፡ዐውሎ፡
ነፋስ፡ይሆናል?
፫፡ በውኑ፡እግዚአብሔር፡ፍርድን፡ያጣምማልን?
ሁሉንም፡የሚችል፡አምላክ፡ጽድቅን፡ያጣ
ምማልን?
፬፡ ልጆችህ፡በድለውት፡እንደ፡ሆነ÷
እርሱ፡በበደላቸው፡እጅ፡ጥሎአቸዋል።
፭፡ እግዚአብሔርን፡ብትገሥግሥ÷
ሁሉንም፡የሚችለውን፡አምላክ፡ብትለምን÷
፮፡ ንጹሕና፡ቅን፡ብትሆን÷
በእውነት፡አሁን፡ስለ፡አንተ፡ይነቃል÷
የጽድቅህንም፡መኖሪያ፡ያከናውንልሃል።
፯፡ ጅማሬህም፡ታናሽ፡ቢሆንም፡እንኳ፡
ፍጻሜህ፡እጅግ፡ይበዛል።
፰፡፱፡ ዘመናችን፡በምድር፡ላይ፡እንደ፡ጥላ፡ነውና፡
እኛ፡የትናንት፡ብቻ፡ነን፤ምንም፡አናውቅም፤
ስለዚህ፡የቀደመውን፡ትውልድ፡ጠይቅ÷
አባቶቻቸውም፡ለመረመሩት፡ነገር፡ትጋ፤
፲፡ እነርሱ፡የሚያስተምሩህና፡የሚነግሩህ÷
ቃልንም፡ከልባቸው፡የሚያወጡ፡አይደ
ሉምን?
፲፩፡ በውኑ፡ደንገል፡ረግረግ፡በሌለበት፡መሬት፡
ይበቅላልን?
ወይስ፡ቄጠማ፡ውኃ፡በሌለበት፡ቦታ፡ይለ
መልማልን?
፲፪፡ ገና፡ሲለመልም፡ሳይቈረጥም÷
ከአትክልት፡ሁሉ፡በፊት፡ይደርቃል።
፲፫፡ እግዚአብሔርን፡የሚረሱ፡ሁሉ፡ፍጻሜአ
ቸው፡እንዲሁ፡ነው፤
የዝንጉም፡ሰው፡ተስፋ፡ይጠፋል።
፲፬፡ ተስፋው፡ይቈረጣል÷
እምነቱም፡እንደ፡ሸረሪት፡ቤት፡ይሆናል።
፲፭፡ ቤቱን፡ይደገፈዋል÷አይቆምለትም፤
ይይዘውማል÷አይጸናለትም።
ፀሐይም፡ሳይተኵስ፡ይለመልማል÷ ፲፮፡
ጫፉም፡በአታክልቱ፡በታ፡ይወጣል።
በድንጋይ፡ክምር፡ላይ፡ሥሩ፡ይጠመጠማል፤ ፲፯፡
የድንጋዮቹን፡ቦታ፡ይመለከታል።
ከቦታው፡ቢጠፋ፦ ፲፰፡
አላየሁህም፡ብሎ፡ይክደዋል።
እነሆ÷የመንገዱ፡ደስታ፡እንዲህ፡ነው፤ ፲፱፡
ሌሎችም፡ከመሬት፡ይበቅላሉ።
እነሆ÷እግዚአብሔር፡ፍጹሙን፡ሰው፡አይ ፳፡
ጥለውም÷
የኃጢአተኞችንም፡እጅ፡አያበረታም።
አፍህን፡እንደ፡ገና፡ሳቅ፡ይሞላል÷ ፳፩፡
ከንፈሮችህንም፡እልልታ፡ይሞላል።
የሚጠሉህ፡እፍረት፡ይለብሳሉ፤ ፳፪፡
የኃጢአተኞችም፡ድንኳን፡አይገኝም።

ምዕራፍ፡፱።

ኢዮብም፡መለሰ፡እንዲህም፡አለ፦ ፩፡
በእውነት፡እንዲህ፡እንደ፡ሆነ፡አውቃሁ፤ ፪፡
ሰውስ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ጻድቅ፡መሆን፡
እንዴት፡ይችላል?
ከእርሱ፡ጋር፡ይከራከር፡ዘንድ፡ቢወድድ÷ ፫፡
ከሺህ፡ነገር፡አንዱን፡መመለስ፡አይችልም።
ልቡ፡ጠቢብ÷ኃይሉም፡ታላቅ፡ነው፤ ፬፡
ደፍሮትስ፡በደኅና፡የሄደ፡ማን፡ነው?
ተራሮችን፡ይነቅላል፤አያውቁትም፤ ፭፡
በቍጣውም፡ይገለብጣቸዋል።
ምድርን፡ከስፍራዋ፡ያናውጣታል÷ ፮፡
ምሰሶቸዋም፡ይንቀጠቀጣሉ።
ፀሐይን፡ያዝዛታል÷አትወጣምም፤ ፯፡
ከዋክብትንም፡ያትማል።
ሰማያትን፡ብቻውን፡ይዘረጋል÷ ፰፡
በባሕሩም፡ማዕበል፡ላይ፡ይረግጣል።
ድብ፡የሚባለውን፡ኮከብና፡አሪዮን፡የሚባለ ፱፡
ውን፡ኮከብ÷ሰባቱንም፡ከዋክብት÷
በደቡብም፡በኩል፡ያሉትን፡የከዋክብት፡ማደ
ርያዎች፡ሠርቶአል።
የማይመረመረውን፡ታላላቅ፡ነገር÷ ፲፡
የማይቈጠረውንም፡ተአምራት፡ያደርጋል።
እነሆ÷ቢመጣብኝ፡አላየውም፤ ፲፩፡
ቢያልፍብኝም፡አላውቀውም።
እነሆ÷ፈጥኖ፡ቢነጥቅ፡የሚከለክለው፡ማን፡ ፲፪፡
ነው?
እርሱንስ፦ምን፡ታደርጋለህ?የሚለው፡
ማን፡ነው?

እግዚአብሔር፡ቍጣውን፡አይመልስም፤ ፲፫፡
ከእርሱ፡በታች፡ረዓብን፡የሚረዱ፡ይዋረዳሉ።
ይልቁንስ፡እመልስለት፡ዘንድ÷ ፲፬፡
ቃሌንስ፡በፊቱ፡እመርጥ፡ዘንድ፡እኔ፡ማን፡
ነኝ?
ጻድቅ፡ብሆን፡ኖሮ፡አልመልስለትም፡ነበር፤ ፲፭፡
ወደ፡ፈራጄም፡እለምን፡ነበር።

፲፮፤ ብጠራው፡እርሱም፡ቢመልስልኝ፡ኖሮ ፥
ቃሌን፡እንደ፡ሰማ፡አላምንም፡ነበር ።
፲፯፤ በዐውሎ፡ነፋስ፡ይሰብረኛል ፥
ቍስሌንም፡ያለ፡ምክንያት፡ያበዛል ።
፲፰፤ እተነፍስ፡ዘንድ፡አይተወኝም ፥
ነገር፡ግን፡መራራን፡ነገር፡አጥግቦኛል ።
፲፱፤ የኃይል፡ነገር፡ቢሆን፡እርሱ፡ኃያል፡ነው ፤
የፍርድ፡ነገር፡ቢሆን ፡— ጊዜን፡ወሳኙ፡ማን፡
ነው ? ይላል ።
፳፤ ጻድቅ፡ብሆን፡አፌ፡ይወቅሰኛል ፤
ፍጹምም፡ብሆን፡ጠማማ፡ያደርገኛል ።
፳፩፤ ፍጹም፡ነኝ፡ራሴንም፡አልመለከትም ፤
ሕይወቴንም፡እንቃታለሁ ።
፳፪፤ ይህ፡ሁሉ፡አንድ፡ነው ፤ ስለዚህ ፡—
ፍጹማንንና፡ክፉዎችን፡ያጠፋል፡እላለሁ ።
፳፫፤ መቅሠፍቱ፡ፈጥኖ፡ቢገድል ፥
በንጹሐን፡ፈተና፡ይሳለቃል ።
፳፬፤ ምድር፡በኃጥእን፡እጅ፡ተሰጥታለች ፤
የፈራጆችዋን፡ፊት፡ሸፍኖአል ፤
እርሱ፡ካልሆነ፡ማን፡ነው ?

፳፭፤ ዘመኔ፡ከሚሮጥ፡ሰው፡ይልቅ፡ይፈጥናል ፤
ይሸሻል ፥ መልካምንም፡አያይም ።
፳፮፤ የደንገል፡ታንኳ፡እንደሚፈጥን ፥
ንስርም፡ወደ፡ንጥቂያው፡እንደሚበርር፡ያል
ፋል ።
፳፯፤ እኔ ፡— የኀዘን፡እንጕርጕሮዬን፡እረሳለሁ ፤
ፊቴን፡መልሼ፡እጽናናለሁ፡ብል ፥
፳፰፤ ንጹሕ፡እንደማታደርገኝ፡እኔ፡አውቃለሁና፡
ከመከራዬ፡ሁሉ፡እፈራለሁ ።
፳፱፤ በደለኛ፡እንደሚሆን፡ሰው፡እሆናለሁ ፤
ስለ፡ምንስ፡በከንቱ፡እደክማለሁ ?
፴፤ በአመዳይ፡ውስጥ፡ብታጠብ ፥
እጆቼንም፡እጅግ፡ባነጻ ፥
፴፩፤ በአዘቅት፡ውስጥ፡ታሰጥመኛለህ ፥
ልብሴም፡ይጸየፈኛል ።
፴፪፤ እንድመልስለት፡አብረን፡ወደ፡ፍርድ፡እን
ገባ፡ዘንድ ፥
እርሱ፡እንደ፡እኔ፡ሰው፡አይደለም ።
፴፫፤ እጁን፡በሁለታችን፡ላይ፡የሚያኖር፡ዳኛ፡
በመካከላችን፡ምነው፡በተገኘ !
፴፬፡ በትሩን፡ከእኔ፡ላይ፡ያርቅ ፥
ግርማውም፡አያስፈራኝ ፤
፴፭፤ እናገርም፡ነበር ፥ አልፈራውምም፡ነበር ፤
በራሴ፡እንዲህ፡አይደለሁምና ።

ምዕራፍ፡፲ ።

፩፤ ነፍሴ፡ሕይወቴን፡ሰለቸቻት ፤
የኀዘን፡እንጕርጕሮዬን፡እለቅቀዋለሁ ፤
በነፍሴም፡ምሬት፡እናገራለሁ ።
፪፤ እግዚአብሔርን፡እንዲህ፡እለዋለሁ ፡—
አትፍረድብኝ ፤ የምትከራከረኝ፡ለምን፡እንደ፡
ሆነ፡ንገረኝ ።

ልታስጨንቅና፡የእጅህን፡ሥራ፡ልትንቅ፡ ፫፤
የኃጥአንንስ፡ምክር፡ልታበራ፡
በአንተ፡ዘንድ፡መልካም፡ነውን ?
በውኑ፡የሥጋ፡ዓይን፡አለህን ? ፬፤
ወይስ፡ሰው፡እንደሚያይ፡ታያለህን ?
ወይስ፡ክፋቴን፡ትፈላለግ፡ዘንድ ፥ ፭፤፮፤
ኃጢአቴንም፡ትመረምር፡ዘንድ ፥
ዘመንህ፡እንደ፡ሰው፡ዘመን፡ነውን ?
ወይስ፡ዓመታትህ፡እንደ፡ሰው፡ዓመታት፡
ናቸውን ?
ከዚህም፡በላይ፡በደለኛ፡እንዳልሆንሁ ፥ ፯፤
ከእጅህም፡የሚያድን፡እንደሌለ፡አንተ፡ታው
ቃለህ ።
እጅህ፡ለወሰችኝ፡ሠራችኝም ፤ ፰፤
ከዚያም፡በኋላ፡ዞረህ፡ታጠፋኝ፡ዘንድ፡
ፈለግህ ።
እንደ፡ጭቃ፡አድርገህ፡እንደ፡ለወስኸኝ፡ ፱፤
አስብ ፤
ወደ፡ትቢያም፡ትመልሰኛለህን ?
በውኑ፡እንደ፡ወተት፡አላፈሰስኸኝምን ? ፲፤
እንደ፡እርጎስ፡አላረጋኸኝምን ?
ቁርበትና፡ሥጋ፡አለበስኸኝ ፥ ፲፩፤
በአጥንትና፡በጅማትም፡አጠነከርኸኝ ።
ሕይወትና፡ቸርነት፡አደረግህልኝ ፤ ፲፪፤
መጐብኘትህም፡መንፈሴን፡ጠበቀች ።
እነዚህንም፡ነገሮች፡በልብህ፡ውስጥ፡ሰወ ፲፫፤
ርህ ፤
ይህ፡ሁሉ፡በእሳብህ፡እንዳለ፡አውቃለሁ ።
ኃጢአት፡ብሠራ፡አንተ፡ትመለከተኛለህ ፤ ፲፬፤
ከኃጢአቴም፡ንጹሕ፡አታደርገኝም ።
በደለኛ፡ብሆን፡ወዮልኝ ፤ ፲፭፤
ጻድቅም፡ብሆን፡ራሴን፡አላነሣም ፤
ጕስቍልናን፡ተሞልቻለሁ ፥
መከራዬንም፡ተመልክቻለሁ ።
ራሴም፡ከፍ፡ከፍ፡ቢል፡እንደ፡አንበሳ፡ ፲፮፤
ታድነኛለህ ፤
ተመልሰህም፡ድንቅ፡ነገር፡ታደርግብኛለህ ።
ምስክሮችህን፡ታድስብኛለህ ፤ ፲፯፤
ቍጣህንም፡ታበዛብኛለህ ፤
ጭፍራ፡በጭፍራ፡ላይ፡ትጨምርብኛለህ ።

ስለ፡ምን፡ከማኅፀን፡አወጣኸኝ ? ፲፰፤
ዓይን፡ሳያየኝ፡ምነው፡በሞትሁ ።
እንዳልነበረ፡በሆንሁ ፤ ፲፱፤
ከማኅፀንም፡ወደ፡መቃብር፡በወሰዱኝ ።
የሕይወቴ፡ዘመን፡ጥቂት፡አይደለምን ? ፳፤
ወደማልመለስበት፡ስፍራ ፥ ፳፩፤
ወደ፡ጨለማና፡ወደ፡ሞት፡ጥላ፡ምድር ፥
እንደ፡ጨለማም፡ወደ፡ጨለመች ፥ ፳፪፤
ሥርዓትም፡ወደሌለበት፡ወደ፡ሞት፡ጥላ ፥
ብርሃንዋም፡እንደ፡ጨለማ፡ወደ፡ሆነ፡
ምድር፡ሳልሄድ ፥
ጥቂት፡እጽናና፡ዘንድ፡ተወኝ ፥ ልቀቀኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ነዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ መለሰ ፡ እንዲ
ህም ፡ አለ ፦
፪፡ በውኑ ፡ ለቃል ፡ ብዛት ፡ መልስ ፡ መስጠት ፡ አይ
ገባምን ?
ወይስ ፡ ተናጋሪ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ጻድቅ ፡ ይቈጠ
ራልን ?
፫፡ ትምክህትህስ ፡ ሰዎችን ፡ ዝም ፡ ያሰኛቸዋልን ?
ብትሳለቅስ ፡ የሚያሳፍርህ ፡ የለምን ?
፬፡ አንተ ፦ ትምህርቴ ፡ የተጣራ ፡ ነው ፥
በዓይንህም ፡ ፊት ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ ትላለህ ።
፭፡ ምነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ቢናገርህ !
በአንተም ፡ ላይ ፡ ከንፈሩን ፡ ቢከፍት !
፮፡ የጥበቡን ፡ ምሥጢር ፡ ቢገልጥልህ !
ማስተዋሉ ፡ ብዙ ፡ ነውና ።
እግዚአብሔር ፡ ለበደልህ ፡ ከሚገባው ፡ አሳንሶ ፡
እንደሚያስከፍልህ ፡ እወቅ ።

፯፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ልትመረምር ፡
ትችላለህን ?
ወይስ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክን ፡ ፈጽመህ ፡
ልትመረምር ፡ ትችላለህን ?
፰፡ ከሰማይ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤ ምን ፡ ልታደ
ርግ ፡ ትችላለህ ?
ከሲኦልም ፡ ይልቅ ፡ ይጠልቃል ፤ ምን ፡ ልታ
ውቅ ፡ ትችላለህ ?
፱፡ ርዝመቱ ፡ ከምድር ፡ ይልቅ ፡ ይረዝማል ፥
ከባሕርም ፡ ይልቅ ፡ ይሰፋል ።
፲፡ እርሱ ፡ ቢያልፍ ፥ ቢዘጋም ፥ ጉባኤንም ፡ ቢሰ
በስብ ፥
የሚከለክለው ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፩፡ ምናምንቴዎችን ፡ ሰዎች ፡ ያውቃልና ፥
በደልንም ፡ ሲያይ ፡ ዝም ፡ ብሎ ፡ አይመለከትም ።
፲፪፡ የሜዳ ፡ አህያ ፡ ግልገል ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ቢወለድ ፥
ያን ፡ ጊዜ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ፡ ጥበብን ፡ ያገኛል ።

፲፫፡፲፬፡ በእጅህ ፡ በደል ፡ ቢኖር ፡ እርቀው ፤
በድንኳንህም ፡ ኃጢአት ፡ አይኑር ፤
አንተ ፡ ልብህን ፡ ቅን ፡ ብታደርግ ፥
እጅህንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ብትዘረጋ ፥
፲፭፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእውነት ፡ ፊትህን ፡ ያለ ፡ ነውር ፡
ታነሣለህ ፤
ትበረታለህ ፥ አትፈራም ።
፲፮፡ መከራህንም ፡ ትረሳለህ ፤
እንዳለፈ ፡ ውኃ ፡ ታስበዋለህ ።
፲፯፡ ከቀትር ፡ ይልቅ ፡ ሕይወትህ ፡ ይበራል ፤
ጨለማም ፡ ቢሆን ፡ እንደ ፡ ጥዋት ፡ ይሆናል ።
፲፰፡ ተስፋም ፡ ስላለህ ፡ ተዘልለህ ፡ ትቀመጣለህ ፤
በዙሪያህ ፡ ትመለከታለህ ፥ በደኅንነትም ፡ ታር
ፋለህ ።
፲፱፡ ትተኛለህ ፥ የሚያስፈራህም ፡ የለም ፤
ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ልመና ፡ ያቀርቡልሃል ።
፳፡ የክፉዎች ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ ትጨልማለች ፤
የሚሸሹበትንም ፡ ያጣሉ ፥
ተስፋቸውም ፡ ነፍሳቸውን ፡ ማውጣት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦ ፩፡
በእርግጥ ፡ እናንተ ፡ ዓይነተኞች ፡ ሰዎች ፡ ናችሁ ፤ ፪፡
ጥበብም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሞታል ።
ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡ ማስ ፫፡
ተዋል ፡ አለኝ ፤
ከእናንተም ፡ የማንስ ፡ አይደለሁም ፤
እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡
ነው ?
እግዚአብሔርን ፡ የጠራሁ ፡ እርሱም ፡ የመለሰ ፬፡
ልኝ ፡ እኔ ፡
ለባልንጀራው ፡ መሳለቂያ ፡ እንደሚሆን ፡ ሰው ፡
ሆኛለሁ ፤
ጻድቅና ፡ ፍጹም ፡ ሰው ፡ መሳለቂያ ፡ ሆኖአል ።
ተዘልሎ ፡ በሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ አሳብ ፡ መከራ ፡ ፭፡
ይናቃል ፤
ነገር ፡ ግን ፡ እግሩን ፡ ሊያድጠው ፡ ተዘጋጅቶ
አል ።
የቀማኞች ፡ ድንኳን ፡ በደኅንነት ፡ ይኖራል ፥ ፮፡
እግዚአብሔርንም ፡ የሚያስቈጡ ፡ ተዘልለው ፡
ተቀምጠዋል ፤
እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ በእጃቸው ፡ አምጥቶ
ላቸዋል ።

አሁን ፡ ግን ፡ እንስሶችን ፡ ጠይቅ ፥ ያስተምሩህ ፯፡
ማል ፤
የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ ጠይቅ ፥ ይነግሩህማል ።
ወይም ፡ ለምድር ፡ ተናገር ፥ እርስዋም ፡ ታስተ ፰፡
ምርሃለች ፤
የባሕርም ፡ ዓሣዎች ፡ ይነግሩሃል ።
የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይህን ፡ እንዳደረገ ፡ ፱፡
ከእነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ?
የሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ ፡ ፲፡
የሰውም ፡ ሁሉ ፡ መንፈስ ፡ በእጁ ፡ ናት ።
ምላስ ፡ መብልን ፡ እንደሚቀምስ ፥ ፲፩፡
ጆሮ ፡ ቃልን ፡ የሚለይ ፡ አይደለምን ?
በሽምግልና ፡ ጊዜ ፡ ጥበብ ፥ ፲፪፡
በዘመንስ ፡ ርዝመት ፡ ማስተዋል ፡ ይገኛል ።

በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጥበብና ፡ ኃይል ፡ አለ ፤ ፲፫፡
ለእርሱ ፡ ምክርና ፡ ማስተዋል ፡ አለው ።
እነሆ ፥ ይፈርሳል ፥ የፈረሰውም ፡ ተመልሶ ፡ ፲፬፡
አይሠራም ፤
በሰውም ፡ ቢዘጋበት ፡ የሚከፍትለት ፡ የለም ።
እነሆ ፥ ውኆቹን ፡ ይከለክላል ፥ እነርሱም ፡ ይደ ፲፭፡
ርቃሉ ፤
እንደ ፡ ገና ፡ ይሰድዳቸዋል ፥ ምድሪቱንም ፡
ይገለብጣሉ ።
ኃይልና ፡ ጥበብ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፤ ፲፮፡
የሚስተውና ፡ የሚያስተው ፡ ለእርሱ ፡ ናቸው ።
መካሮችንም ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ፥ ፲፯፡

ፈራጆችንም ፡ ያሳብዳል ።
፲፰ የነገሥታትንም ፡ እስራት ፡ ይፈታል ፥
ወገባቸውንም ፡ በመታጠቂያ ፡ ያስራቸዋል ።
፲፱ ካህናትን ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ፥
ኃያላንንም ፡ ይገለብጣቸዋል ።
፳ ከታመኑ ፡ ሰዎችም ፡ ቋንቋን ፡ ያርቃል ፥
የሽማግሌዎችንም ፡ ማስተዋል ፡ ይወስድባቸ
ዋል ።
፳፩ በአለቆች ፡ ላይ ፡ ንቀትን ፡ ያፈስሳል ፥
የብርቱዎችንም ፡ መታጠቂያ ፡ ያላላል ።
፳፪ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ከጨለማ ፡ ይገልጣል ፥
የሞትንም ፡ ጥላ ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።
፳፫ አሕዛብን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፥ እነርሱንም ፡
ያጠፋል ፤
አሕዛብንም ፡ ያሰፋል ፥ እነርሱንም ፡ ያፈልሳቸ
ዋል ።
፳፬ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ አለቆች ፡ ዘንድ ፡ ማስተዋ
ልን ፡ ይወስዳል ፥
መንገድም ፡ በሌለበት ፡ በረሃ ፡ ያቅበዘብዛቸዋል ።
፳፭ ብርሃንም ፡ ሳይኖር ፡ በጨለማ ፡ ይርመሰመሳሉ ፤
እንደ ፡ ሰካራም ፡ ይቅበዘበዛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ እነሆ ፥ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ዓይኔ ፡ አየች ፤
ጆሮዬም ፡ ሰምታ ፡ አስተዋለችው ።
፪ እናንተ ፡ የምታውቁትን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ አው
ቃለሁ ፤
ከእናንተ ፡ የማንስ ፡ አይደለሁም ።
፫ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ለሚችል ፡ አምላክ ፡ መና
ገር ፡ እፈልጋለሁ ፥
ከእግዚአብሔርም ፡ ጋር ፡ ለመዋቀስ ፡ እሻለሁ ።
፬ እናንተ ፡ ግን ፡ በሐሰት ፡ ለባጮች ፡ ናችሁ ፤
ሁላችሁ ፡ የማትጠቅሙ ፡ ባለ ፡ መድኃኒቶች ፡
ናችሁ ።
፭ ምነው ፡ ዝም ፡ ብላችሁ ፡ ብትኖሩ !
ይህ ፡ ጥበብ ፡ በሆነላችሁ ፡ ነበር ።
፮ አሁንም ፡ ክርክሬን ፡ ስሙ ፥
የከንፈሬንም ፡ ሙግት ፡ አድምጡ ።
፯ በውኑ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐሰትን ፡ ትናገ
ራላችሁን ?
ስለ ፡ እርሱም ፡ ሽንገላን ፡ ታወራላችሁን ?
፰ ለፊቱስ ፡ ታደላላችሁን ?
ስለ ፡ እግዚአብሔርስ ፡ ትከራከራላችሁን ?
፱ ቢመረምራችሁስ ፡ መልካም ፡ ይሆንላችኋልን ?
ወይስ ፡ በሰው ፡ እንደምትሳለቁ ፡ ትሳለቁበታላ
ችሁን ?
፲ በስውር ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ ብታደሉ ፡
ዘለፋ ፡ ይዘልፋችኋል ።
፲፩ ክብሩስ ፡ አያስፈራችሁምን ?
ግርማውስ ፡ አይወድቅባችሁምን ?
፲፪ ምሳሌዎቻችሁ ፡ የአመድ ፡ ምሳሌዎች ፡ ናቸው ፤
ምሽጎቻችሁ ፡ የጭቃ ፡ ምሽጎች ፡ ናቸው ።

፲፫ ዝም ፡ በሉ ፥ እናገርም ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፤
የሆነው ፡ ነገር ፡ ይምጣብኝ ።
ሥጋዬን ፡ በጥርሴ ፡ እይዛለሁ ፥ ፲፬
ሕይወቴንም ፡ በእጄ ፡ አኖራለሁ ።
እነሆ ፥ ቢገድለኝ ፡ ስንኳ ፡ እርሱን ፡ በትዕግ ፲፭
ሥት ፡ እጠባበቃለሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ መንገዴን ፡ በፊቱ ፡ አጸናለሁ ።
ዝንጉ ፡ ሰው ፡ በፊቱ ፡ አይገባምና ፡ ፲፮
እርሱ ፡ መድኃኒት ፡ ይሆንልኛል ።
ነገሬን ፡ ተግታችሁ ፡ ስሙ ፥ ፲፯
ምስክርነቴንም ፡ በጆሮአችሁ ፡ አድምጡ ።
እነሆ ፥ ሙግቴን ፡ አዘጋጅቻለሁ ። ፲፰
እንደምጸድቅም ፡ አውቃለሁ ።
ከእኔስ ፡ ጋር ፡ የሚፋረድ ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፱
አሁን ፡ እኔ ፡ ዝም ፡ ብል ፡ እሞታለሁ ።

ነገር ፡ ግን ፡ ሁለት ፡ ነገር ፡ አታድርግብኝ ፤ ፳
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከፊትህ ፡ አልሰወርም ፤
እጅህን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ፤ ፳፩
ግርማህም ፡ አታስደንግጠኝ ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ጥራኝ ፥ እኔም ፡ እመልስል ፳፪
ሃለሁ ።
ወይም ፡ እኔ ፡ ልናገር ፥ አንተም ፡ መልስልኝ ።
ያለብኝስ ፡ በደልና ፡ ኃጢአት ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ፳፫
መተላለፌንና ፡ ኃጢአቴን ፡ አስታውቀኝ ።
ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ የሰወርህ ፥ ፳፬
እንደ ፡ ጠላትህም ፡ የቈጠርኸኝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ?
የረገፈውን ፡ ቅጠል ፡ ታስጨንቃለህን ? ፳፭
ወይስ ፡ የደረቀውን ፡ ዕብቅ ፡ ታሳድዳለህን ?
የመረረ ፡ ነገር ፡ ጽፈህብኛልና ፤ ፳፮
የሕፃንነቴንም ፡ ኃጢአት ፡ ታወርሰኛለህ ።
እግሬንም ፡ በእግር ፡ ግንድ ፡ አግብተሃል ፥ ፳፯
መንገዴንም ፡ ሁሉ ፡ መርምረሃል ፤
የእግሬን ፡ ፍለጋ ፡ ወስነሃል ።
እኔ ፡ እንደሚጠፋ ፡ በስባሳ ፡ ነገር ፥ ፳፰
ብልም ፡ እንደሚበላው ፡ ልብስ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ከሴት ፡ የተወለደ ፡ ሰው ፡ ፩
የሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ነው ፥ መከ
ራም ፡ ይሞላዋል ።
እንደ ፡ አበባ ፡ ይወጣል ፥ ይረግፋልም ፤ ፪
እንደ ፡ ጥላም ፡ ይሸሻል ፥ እርሱም ፡ አይጸናም ።
እንደዚህስ ፡ ባለ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ዓይኖችህን ፡ ትከ ፫
ፍታለህን ?
ከአንተስ ፡ ጋር ፡ እኔን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ታገባለ
ህን ?
ከርኩስ ፡ ነገር ፡ ንጹሕን ፡ ሊያወጣ ፡ ማን ፡ ይች ፬
ላል ?
አንድ ፡ እንኳ ፡ የሚችል ፡ የለም ።
የሰው ፡ ዕድሜ ፡ የተወሰነ ፡ ነው ፥ ፭
የወሩም ፡ ቍጥር ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፥
እርሱም ፡ ሊተላለፈው ፡ የማይችለውን ፡ ዳርቻ ፡
አደረግህለት ።
እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዕድሜው ፡ እስኪፈጸም ፡ ፮

ድረስ፣
ያርፍ፡ዘንድ፡ከእርሱ፡ጥቂት፡ዘወር፡በል።

፯፡ ዛፍ፡ቢቈረጥ፡ደግሞ፡ያቈጠቍጥ፡ዘንድ፣
ቅርንጫፉም፡እንዳያልቅ፡ተስፋ፡አለው።
፰፡ ሥሩም፡በምድር፡ውስጥ፡ቢያረጅ፣
ግንዱም፡በመሬት፡ውስጥ፡ቢሞት፣
፱፡ ከውኃ፡ሽታ፡የተነሣ፡ያቈጠቍጣል፤
እንደ፡አትክልት፡ቅርንጫፍ፡ያወጣል።
፲፡ ሰው፡ግን፡ይሞትና፡ይጋደማል፤
ሰውም፡ነፍሱን፡ይሰጣል፣እርሱስ፡ወዴት፡
አለ?
፲፩፡ ውኃ፡ከባሕር፡ውስጥ፡ያልቃል፤
ወንዙም፡ያንሳል፡ይደርቅማል።
፲፪፡ ሰውም፡ተኝቶ፡አይነሣም፤
ሰማይ፡እስኪያልፍ፡ድረስ፡አይነቃም፣
ከእንቅልፉም፡አይነሣም።

፲፫፡ በሲኦል፡ውስጥ፡ምነው፡በሰወርኸኝ፡ኖሮ!
ቍጣህ፡እስኪያልፍ፡ድረስ፡በሸሸግኸኝ፡ኖሮ!
ቀጠሮም፡አድርገህ፡ምነው፡ባሰብኸኝ፡ኖሮ!
፲፬፡ በውኑ፡ሰው፡ከሞተ፡ተመልሶ፡ሕያው፡ይሆ
ናልን?
መለወጤ፡እስኪመጣ፡ድረስ፣
የሰልፌን፡ዘመን፡ሁሉ፡በትዕግሥት፡በተጠ
ባበቅሁ፡ነበር።
፲፭፡ በጠራኸኝና፡በመለስሁልህ፡ነበር፤
የእጅህንም፡ሥራ፡በተመኘኸው፡ነበር።
፲፮፡ አሁን፡ግን፡እርምጃዬን፡ቈጥረኸዋል፤
ኃጢአቴንም፡ትጠባበቃለህ።
፲፯፡ መተላለፌ፡በከረጢት፡ውስጥ፡ታትሞአል፣
ኃጢአቴንም፡ለብጠህበታል።

፲፰፡ ተራራ፡ሲወድቅ፡ይጠፋል፣
ዓለቱም፡ከስፍራው፡ይፈልሳል፤
፲፱፡ ውኆች፡ድንጋዮቹን፡ይፍቃሉ፤
ፈሳሾቹም፡የምድሩን፡አፈር፡ይወስዳሉ፤
እንዲሁ፡የሰውን፡ተስፋ፡ታጠፋዋለህ።
፳፡ ለዘላለም፡ታሸንፈዋለህ፣እርሱም፡ያልፋል፤
ፊቱን፡ትለውጣለህ፣እርሱንም፡ትሰድደዋለህ።
፳፩፡ ልጆቹ፡ቢከብሩ፡አያውቅም፤
ቢዋረዱም፡አያይም።
፳፪፡ ነገር፡ግን፡የገዛ፡ሥጋው፡ሕመም፡ብቻ፡ይሰ
ማዋል፣
ለራሱም፡ብቻ፡ያለቅሳል።

ምዕራፍ፡፲፭።

፩፡ ቴማናዊውም፡ኤልፋዝ፡መለሰ፡እንዲህም፡
አለ፦
፪፡ በውኑ፡ጠቢብ፡ሰው፡እንደ፡ነፋስ፡በሆነ፡
እውቀት፡ይመልሳልን?
በሆዱስ፡የምሥራቅን፡ነፋስ፡ይሞላልን?
፫፡ ከማይረባ፡ነገር፣
ወይስ፡ከማይጠቅም፡ንግግር፡ጋር፡ይዋቀ
ሳልን?
አንተም፡እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ታፈር ፬፡
ሳለህ፤
በእግዚአብሔር፡ፊት፡አምልኮን፡ታስቀራለህ።
በደልህ፡አፍህን፡ያስተምረዋል፣ ፭፡
የተንኰለኞችንም፡አንደበት፡ትመርጣለህ።
የሚፈርድብህ፡አፍህ፡ነው፡እንጂ፡እኔ፡አይ ፮፡
ደለሁም፤
ከንፈሮችህም፡ይመሰክሩብሃል።

በውኑ፡መጀመሪያ፡የተወለድህ፡ሰው፡አንተ፡ ፯፡
ነህን?
ወይስ፡ከተራሮች፡በፊት፡ተፀነስህን?
የእግዚአብሔርንስ፡ምሥጢር፡ሰምተሃልን? ፰፡
ወይስ፡ጥበብን፡ለብቻህ፡አድርገሃልን?
እኛ፡የማናውቀውን፡አንተ፡የምታውቀው፡ ፱፡
ምንድር፡ነው?
ከእኛ፡ዘንድስ፡የሌለው፡የምታስተውለው፡
ምንድር፡ነው?
በዕድሜ፡ከአባትህ፡የሚበልጡ፡ ፲፡
ሽበትም፡ያላቸው፡ሽማግሌዎችም፡ከእኛ፡
ጋር፡አሉ።
በውኑ፡የእግዚአብሔር፡ማጽናናት፣ ፲፩፡
በየውሃትም፡የተነገረህ፡ቃል፡ጥቂት፡ነውን?
ልብህስ፡ለምን፡ይወስድሃል? ፲፪፡
ዓይኖችህስ፡ለምን፡ይገለምጣሉ?
በእግዚአብሔር፡ላይ፡መንፈስህን፡እስከ፡ ፲፫፡
ማንሣት፡ደርሰህ!
ይህንም፡ቃል፡ከአፍህ፡እስከ፡ማውጣት፡
ደርሰህ።
ንጹሕ፡ይሆን፡ዘንድ፡ሰው፡ምንድር፡ነው? ፲፬፡
ጻድቅስ፡ይሆን፡ዘንድ፡ከሴት፡የተወለደ፡
ምንድር፡ነው?
እነሆ፣በቅዱሳኑ፡ስንኳ፡አይታመንም፤ ፲፭፡
ሰማያትም፡በፊቱ፡ንጹሐን፡አይደሉም።
ይልቁንስ፡አስጸያፊና፡የረከሰ፣ ፲፮፡
ኃጢአትንም፡እንደ፡ውኃ፡የሚጠጣ፡ሰው፡
ምንኛ፡ያንስ?

ምድሪቱ፡ለብቻቸው፡ተሰጥታ፡የነበረች፣ ፲፯፡፲፰፡
በመካከላቸውም፡እንግዳ፡ያልገባባቸው፡ጠቢ ፲፱፡
ባን፡
ከአባቶቻቸው፡ተቀብለው፡የተናገሩትን፡ያል
ሸሸጉትንም፣
እገልጥልሃለሁ፣ስማኝ፤ያየሁትንም፡እነግር
ሃለሁ።
ክፉ፡ሰው፡ዕድሜውን፡ሙሉ፣ ፳፡
ለግፈኛ፡በተመደቡለት፡በዓመታት፡ሁሉ፡
በሕመም፡ይጣጣራል።
የሚያስደነግጥ፡ድምፅ፡በጆሮው፡ነው፤ ፳፩፡
በደኅንነቱም፡ሳለ፡ቀማኛ፡ይመጣበታል።
ከጨለማ፡ተመልሶ፡እንዲወጣ፡አያምንም፣ ፳፪፡
ሰይፍም፡ይሸምቅበታል።
ተቅበዝብዞም፦ወዴት፡አለ?እያለ፡እንጀራ፡ ፳፫፡

ይለምናል ፤
የጨለማ ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ቀረበበት ፡ ያውቃል ።
፳፬፤ መከራና ፡ ጭንቀት ፡ ያስፈራሩታል ፤
ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ንጉሥ ፡ ያሸንፉታል ።
፳፭፤ እጁን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ዘርግቶአልና ፥
ሁሉንም ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ደፍሮአልና ፥
፳፮፤ በደንዳና ፡ አንገቱና ፡ በወፍራሙ ፡ በጋሻው ፡
ጕብጕብ ፡ እየሠገገ ፡ ይመጣበታልና ፥
፳፯፤ በስብም ፡ ፊቱን ፡ ከድኖአልና ፥
ስቡንም ፡ በወገቡ ፡ ላይ ፡ አድርጓልና ፥
፳፰፤ በተፈቱም ፡ ከተሞች ፡ ውስጥ ፥
ሰውም ፡ በሌለባቸው ፥
ክምር ፡ ለመሆን ፡ በተመደቡ ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡
ተቀምጦአልና ፡
፳፱፤ ባለጠጋ ፡ አይሆንም ፥ ሀብቱም ፡ አይጸናም ፤
ጥላውንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይጥልም ፤
፴፤ ከጨለማ ፡ አይወጣም ፤
ነበልባሉም ፡ ቅርንጫፎቹን ፡ ያደርቃቸዋል ፥
አበባዎቹም ፡ ይረግፋሉ ።
፴፩፤ ዋጋው ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ይሆናልና ፡
ራሱን ፡ እያሳተ ፡ በከንቱ ፡ ነገር ፡ አይታመን ።
፴፪፤ ቀኑ ፡ ሳይደርስ ፡ ጊዜው ፡ ይፈጸማል ፥
ቅርንጫፉም ፡ አይለመልምም ።
፴፫፤ እንደ ፡ ወይን ፡ ያልበሰለውን ፡ ዘለላ ፡ ያረግፋል ፤
እንደ ፡ ወይራ ፡ አበባውን ፡ ይጥላል ።
፴፬፤ የዝንጉዎች ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ለጥፋት ፡ ይሆናል ፥
የጉቦ ፡ ተቀባዮችንም ፡ ድንኳን ፡ እሳት ፡ ትበላ
ለች ።
፴፭፤ ጉዳትን ፡ ይፀንሳሉ ፥ በደልንም ፡ ይወልዳሉ ፥
ሆዳቸውም ፡ ተንኰልን ፡ ያዘጋጃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፤ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ዓይነት ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ ሰማሁ !
እናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ የምታደክሙ ፡ አጽናኞች ፡
ናችሁ ።
፫፤ በውኑ ፡ ከንቱ ፡ ቃል ፡ ይፈጸማልን ?
ወይስ ፡ ትመልስ ፡ ዘንድ ፡ ያነሣሣህ ፡ ምንድር ፡
ነው ?
፬፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡
ይቻለኝ ፡ ነበር ፤
ነፍሳችሁ ፡ በነፍሴ ፡ ፋንታ ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፥
እኔ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ማሳከት ፥
ራሴንም ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ መነቅነቅ ፡ በተቻ
ለኝ ፡ ነበር ።
፭፤ በአፌም ፡ ነገር ፡ ባበረታኋችሁ ፡ ነበር ፤
የከንፈሬን ፡ ማጽናናት ፡ ባልከለከልሁም ፡ ነበር ።

፮፤ እኔ ፡ ብናገር ፡ ሕማሜ ፡ አይቀንስም ፤
ዝምም ፡ ብል ፡ ከእኔ ፡ አይወገድም ።
፯፤ አሁን ፡ ግን ፡ አድክሞኛል ፤
ወገኔንም ፡ ሁሉ ፡ አፍርሰሃል ።
፰፤ መጨማተሬ ፡ ይመሰክርብኛል ፤
ክሳቴም ፡ ተነሥቶብኛል ፤
በፊቴም ፡ ይመሰክርብኛል ።
በቍጣው ፡ ቀደደኝ ፥ እርሱም ፡ ጠላኝ ፤ ፱፤
ጥርሶቹንም ፡ አፋጨብኝ ፤
ጠላቴ ፡ ዓይኑን ፡ አፈጠጠብኝ ።
እነርሱም ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱብኝ ፤ ፲፤
እያላገጡ ፡ ጕንጬን ፡ ጠፈጠፉኝ ፤
በአንድነትም ፡ ተሰበሰቡብኝ ።
እግዚአብሔር ፡ ለጠማማ ፡ ሰው ፡ አሳልፎ ፡ ፲፩፤
ሰጠኝ ፥
በክፉዎችም ፡ እጅ ፡ ጣለኝ ።
ተዘልዬ ፡ ተቀምጬ ፡ ነበር ፥ እርሱም ፡ ሰበረኝ ፤ ፲፪፤
አንገቴንም ፡ ይዞ ፡ ቀጠቀጠኝ ፤
እንደ ፡ ዓላማ ፡ አድርጎ ፡ አቆመኝ ።
ቀስተኞቹ ፡ ከበቡኝ ፤ ፲፫፤
ኵላሊቴንም ፡ ቈራረጠ ፥ እርሱም ፡ አልራራም ፤
ሐሞቴን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ።
በቍስል ፡ ላይ ፡ ቍስል ፡ ጨመረብኝ ፤ ፲፬፤
እንደ ፡ ኃያል ፡ እየሠገገ ፡ ይሮጥብኛል ።
በቁርበቴ ፡ ላይ ፡ ማቅ ፡ ሰፋሁ ፥ ፲፭፤
ቀንዴንም ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ አኖርሁ ።
ፊቴ ፡ ከልቅሶ ፡ የተነሣ ፡ ቀላ ፤ ፲፮፤
የሞት ፡ ጥላ ፡ በዓይኖቼ ፡ ቆብ ፡ ላይ ፡ አለ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በእጄ ፡ ዓመፅ ፡ የለም ፤ ፲፯፤
ጸሎቴም ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።
ምድር ፡ ሆይ ፥ ደሜን ፡ አትክደኚ ፥ ፲፰፤
ለጩኸቴም ፡ ማረፊያ ፡ አይሁን ።
አሁንም ፥ እነሆ ፥ ምስክሬ ፡ በሰማይ ፡ አለ ፥ ፲፱፤
የሚመሰክርልኝም ፡ በአርያም ፡ ነው ።
ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይድረስ ፥ ፳፤
ዓይኔም ፡ በፊቱ ፡ እንባ ፡ ታፍስስ ።
የሰው ፡ ልጅ ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋር ፡ እንደሚም ፳፩፤
ዋገት ፥
ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመምዋገት ፡
ምነው ፡ በቻለ !
ጥቂቶች ፡ ዓመታት ፡ ካለፉ ፡ በኋላ ፡ ፳፪፤
እኔ ፡ ወደማልመለስበት ፡ መንገድ ፡ እሄዳለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

መንፈሴ ፡ ደከመ ፥ ዘመኔ ፡ አለቀ ፥ ፩፤
መቃብርም ፡ ተዘጋጅቶልኛል ።
አላጋጮች ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አሉ ፥ ፪፤
ዓይኔም ፡ በማስቈጣታቸው ፡ አደረች ።
አሁንም ፡ አንተ ፡ መያዣ ፡ ሆነህ ፡ ተዋሰኝ ፤ ፫፤
ከእኔ ፡ ጋር ፡ አጋና ፡ የሚመታ ፡ ማን ፡ ነው ?
ልባቸውም ፡ እንዳያስተውል ፡ ከልክለኸዋል ፤ ፬፤
ስለዚህ ፡ ክፍ ፡ ክፍ ፡ አታደርጋቸውም ።
ለብዝበዛ ፡ ባልንጀሮቹን ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጥ ፡ ፭፤
ሰው ፥
የልጆቹ ፡ ዓይን ፡ ይጨልማል ።

ለሕዝብም ፡ ምሳሌ ፡ አደረገኝ ፤ ፮፤
በፊቱ ፡ ላይ ፡ ጺቅ ፡ እንደሚሉበት ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
ዓይኔም ፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ፈዘዘች ፥ ፯፤
ብልቶቼም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ሆኑ ።

፰ ቅኖች ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ይደነቃሉ ÷
ንጹሕም ፡ በዝንጉው ፡ ላይ ፡ ይበሳጫል ።
፱ ጻድቅ ፡ ግን ፡ መንገዱን ፡ ያጠነክራል ÷
እጁም ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ኃይልን ፡ እየጨ
መረ ፡ ይሄዳል ።
፲ ነገር ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ ሁሉ ፡ ተመልሳችሁ ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ ኑ ፤
በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ብልሃተኛ ፡ አላገኝም ።
፲፩ ዕድሜዬ ፡ አለፈች ፤
አሳቤና ፡ የልቤ ፡ መሣርያ ፡ ተቈረጠ ።
፲፪ ሌሊቱን ፡ ወደ ፡ ቀን ፡ ይለውጣሉ ፤
ብርሃኑም ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ የቀረበ ፡ ይመስላ
ቸዋል ።
፲፫ ተስፋ ፡ ባደርግ ፡ ሲኦል ፡ ቤቴ ፡ ናት ፤
ምንጣፌንም ፡ በጨለማ ፡ ዘርግቻለሁ ።
፲፬ መበስበስን ፡— አንተ ፡ አባቴ ፡ ነህ ፤
ትልንም ፡— አንቺ ፡ እናቴ ፡ እኅቴም ፡ ነሽ ፡
ብያለሁ ።
፲፭ እንግዲህ ፡ ተስፋዬ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
ተስፋዬንስ ፡ የሚያይ ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፮ አብረን ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ስናርፍ ÷
ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ሹሐዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡
አለ ፡—
፪ እስከ ፡ መቼ ፡ ቃልን ፡ ታጠምዳለህ ?
አስተውል ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እንናገራለን ።
፫ ስለ ፡ ምንስ ፡ እንደ ፡ እንስሶች ፡ ተቈጠርን ?
ስለ ፡ ምንስ ፡ በዓይንህ ፡ ፊት ፡ ረከስን ?
፬ ቍጣ ፡ ወርሶሃል ፤ አንተስ ፡ የሞትህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ምድር ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ባድማ ፡ ትሆናለችን ?
ወይስ ፡ ዓለት ፡ ከስፍራው ፡ ይነቀላልን ?

፭ የኃጢአተኛ ፡ መብራት ፡ ይጠፋል ÷
የእሳቱም ፡ ነበልባል ፡ ብልጭ ፡ አይልም ።
፮ ብርሃን ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ይጨልማል ÷
መብራቱም ፡ በላዩ ፡ ይጠፋል ።
፯ የኃይሉም ፡ እርምጃ ፡ ትጠብባለች ÷
ምክሩም ፡ ትጥለዋለች ።
፰ እግሩ ፡ በወጥመድ ፡ ትያዛለች ÷
በመረብም ፡ ላይ ፡ ይሄዳል ።
፱ አሽክላ ፡ ሰኰናውን ፡ ይይዛል ÷
ወስፈንጠርም ፡ ይበረታበታል ።
፲ በምድር ፡ ላይ ፡ የሸምቀቆ ፡ ገመድ ÷
በመንገዱም ፡ ላይ ፡ ወጥመድ ፡ ለእርሱ ፡ ተሰው
ራለች ።
፲፩ ድንጋጤ ፡ በዙሪያው ፡ ታስፈራዋለች ÷
በስተ ፡ ኋላውም ፡ ሆና ፡ ታባርረዋለች ።
፲፪ ኃይሉ ፡ በራብ ፡ ትደክማለች ÷
መቅሠፍትም ፡ እስኪሰናከል ፡ ተዘጋጅቶለታል ።
፲፫ የሰውነቱ ፡ ብልቶች ፡ ይጠፋሉ ፤
የሞትም ፡ በኵር ፡ ልጅ ፡ ብልቶቹን ፡ ይበላል ።
፲፬ ከሚታመንበት ፡ ድንኳን ፡ ይነቀላል ፤
ወደ ፡ ድንጋጤም ፡ ንጉሥ ፡ ያስቸኵሉታል ።
በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ለእርሱ ፡ የማይሆነው ፡ ይኖ ፲፭
ራል ፤
በመኖሪያውም ፡ ላይ ፡ ዲን ፡ ይበተናል ።
ሥሩ ፡ ከበታቹ ፡ ይደርቃል ÷ ፲፮
ጫፉም ፡ ከበላይ ፡ ይረግፋል ።
መታሰቢያው ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ይጠፋል ÷ ፲፯
በሜዳም ፡ ስም ፡ አይቀርለትም ።
ከብርሃን ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ ያፈልሱታል ÷ ፲፰
ከዓለምም ፡ ያሳድዱታል ።
ዘርም ፡ ትውልድም ፡ በሕዝቡ ፡ መከከል ፡ አይ ፲፱
ሆንለትም ፤
በመኖሪያውም ፡ ውስጥ ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡
አይቀርለትም ።
የፊተኞች ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ደነገጡ ÷ ፳
እንዲሁ ፡ የኋለኞች ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ዘመኑ ፡ ይደ
ነቃሉ ።
በእውነት ፡ የኃጢአተኞች ፡ ቤት ፡ እንዲሁ ፡ ፳፩
ናት ÷
እግዚአብሔርንም ፡ የማያውቅ ፡ ሰው ፡ ስፍራ ፡
ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩
ነፍሴን ፡ የምትነዘንዙ ÷ ፪
በቃልስ ፡ የምታደቅቁኝ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ?
ይኸው ፡ ስትሰድቡኝ ፡ አሥር ፡ ጊዜ ፡ ነው ፤ ፫
ስታሻክሩኝም ፡ አላፈራችሁም ።
በእውነትም ፡ የሳትሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ፬
ስሕተቴ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ትኖራለች ።
በእውነትም ፡ ብትጓደዱብኝ ÷ ፭
መዋረዴን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ብትከራከሩ ÷
እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ገለበጠኝ ÷ ፮
በመረቡም ፡ እንደ ፡ ከበበኝ ፡ እወቁ ።

እነሆ ÷ ስለ ፡ ተደረገብኝ ፡ ግፍ ፡ ብጮኽ ፡ ማንም ፡ ፯
አይመልስልኝም ፤
እሰምቼም ፡ ብጠራ ፡ ፍርድ ፡ የለኝም ።
እንዳላልፍ ፡ መንገዴን ፡ ዘግቶታል ÷ ፰
በጎዳናዬም ፡ ጨለማ ፡ አኑሮበታል ።
ክብሬን ፡ ገፈፈኝ ÷ ፱
ዘውዴንም ፡ ከራሴ ፡ ላይ ፡ ወሰደ ።
በዚህና ፡ በዚያም ፡ አፈረሰኝ ÷ እኔም ፡ ሄድሁ ፤ ፲
ተስፋዬንም ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ነቀለው ።
ቍጣውንም ፡ አነደደብኝ ÷ ፲፩
እንደ ፡ ጠላቱም ፡ ቈጠረኝ ።
ሠራዊቱ ፡ አብረው ፡ መጡ ÷ ፲፪
መንገዳቸውንም ፡ በላዬ ፡ አዘጋጁ ÷
በድንኳኔም ፡ ዙሪያ ፡ ሰፈሩ ።

ወንድሞቼን ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አራቀ ÷ ፲፫
የሚያውቁኝም ፡ አጥብቀው ፡ ተለዩኝ ።
ዘመዶቼ ፡ ተቋረጡ ÷ ፲፬
ወዳጆቼም ፡ ረሱኝ ።

፲፭፤ ቤተ ፡ ሰቦቼና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎቼ ፡ እንደ ፡ መጻ
ተኛ ፡ ቈጠሩኝ ፤
በዓይናቸውም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆንሁ ።
፲፮፤ ባሪያዬን ፡ ብጠራ ፥ በአፌም ፡ ብቈላምጥ ፡ አይ
መልስልኝም ።
፲፯፤ ሚስቴ ፡ እስትንፋሴን ፡ ጠላች ፥
የእናቴም ፡ ማኅፀን ፡ ልጆች ፡ ልመናዬን ፡ ጠሉ ።
፲፰፤ ሕፃናቶች ፡ እንኳ ፡ አጠቁኝ ፤
ብነሣም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይናገራሉ ።
፲፱፤ አማካሪዎቼ ፡ ሁሉ ፡ ተጸየፉኝ ፤
እኔ ፡ የምወድዳቸው ፡ በላዬ ፡ ተገለበጡ ።
፳፤ አጥንቴ ፡ ከቁርበቴና ፡ ከሥጋዬ ፡ ጋራ ፡ ተጣበቀ ፤
ድድ ፡ ብቻ ፡ ቀርቶልኝ ፡ አመለጥሁ ።
፳፩፤ እናንተ ፡ ወዳጆቼ ፡ ሆይ ፥ ማሩኝ ፤
የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መትታኛለችና ፡ ማሩኝ ።
፳፪፤ ስለ ፡ ምን ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ታሳድዱኛላችሁ ?
ከሥጋዬስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አትጠግቡም ?

፳፫፤ ምነው ፡ አሁን ፡ ቃሌ ፡ ቢጻፍ !
ምነው ፡ በመጽሐፍ ፡ ውስጥ ፡ ቢታተም !
፳፬፤ ምነው ፡ በብረት ፡ ብርና ፡ በእርሳስ ፡
በዓለቱ ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ ቢቀረጽ !
፳፭፤ እኔን ፡ ግን ፡ የሚቤዠኝ ፡ ሕያው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
በመጨረሻም ፡ ዘመን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እን
ዲቆም ፥
፳፮፤ ይህ ፡ ቁርበቴም ፡ ከጠፋ ፡ በኋላ ፥
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከሥጋዬ ፡ ተለይቼ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ እንዳይ ፡ አውቃለሁ ፤
፳፯፤ እኔ ፡ ራሴ ፡ አየዋለሁ ፥
ዓይኖቼም ፡ ይመለከቱታል ፥
ከእኔም ፡ ሌላ ፡ አይደለም ።
ልቤ ፡ በመናፈቅ ፡ ዝሎአል ።
፳፰፤ በእውነት ፡— እንዴት ፡ እናሳድደዋለን ?
የነገሩ ፡ ሥር ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቶአል ፡
ብትሉ ፥
፳፱፤ ፍርድ ፡ እንዳለ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡
ቍጣ ፡ የሰይፍን ፡ ቅጣት ፡ ያመጣልና ፡
ከሰይፍ ፡ ፍሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፤ ናዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡
አለ ፡—
፪፤ ስለዚህ ፡ በውስጤ ፡ ስላለው ፡ ችኰላ ፡ አሳቤ ፡
ትመልስልኛለች ።
፫፤ የሚያሳፍረኝንም ፡ ተግሣጽ ፡ ሰምቻለሁ ፥
የማስተዋሌም ፡ መንፈስ ፡ ይመልስልኛል ።
፬፤ ሰው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ከተቀመጠ ፥ ከዱሮ ፡
ዘመን ፡ ጀምሮ ፥
፭፤ የኃጢአተኛ ፡ ፉከራ ፡ አጭር ፡ መሆኑን ፡
የዝንጉዎችም ፡ ደስታ ፡ ቅጽበት ፡ መሆኑን ፡
አታውቁምን ?
፮፤ ከፍታው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ቢወጣ ፥
ራሱም ፡ እስከ ፡ ደመና ፡ ቢደርስ ፥
እንደ ፡ ፋንድያ ፡ ለዘላለም ፡ ይጠፋል ፤ ፯፤
ያዩትም ፡— ወዴት ፡ ነው ? ይላሉ ።
እንደ ፡ ሕልም ፡ ይበርራል ፥ እርሱም ፡ አይገኝም ፤ ፰፤
እንደ ፡ ሌሊትም ፡ ራእይ ፡ ይሰደዳል ።
ያየችውም ፡ ዓይን ፡ ዳግመኛ ፡ አታየውም ፤ ፱፤
ስፍራውም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለከተ
ውም ።
ልጆቹ ፡ ድሆቹን ፡ ያቈላምጣሉ ፤ ፲፤
እጁ ፡ ሀብቱን ፡ ይመልሳል ።
አጥንቶቹ ፡ ብላቴንነቱን ፡ ሞልተዋል ፤ ፲፩፤
ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡
ይተኛል ።

ክፋት ፡ በአፉ ፡ ውስጥ ፡ ቢጣፍጥ ፥ ፲፪፤
ከምላሱም ፡ በታች ፡ ቢሰውረው ፥
ቢጠብቀውም ፡ ባይተወውም ፥ ፲፫፤
በጕሮሮውም ፡ ቢይዘው ፥
መብሉ ፡ በአንጀቱ ፡ ውስጥ ፡ ይገላበጣል ፤ ፲፬፤
እንደ ፡ እፉኝትም ፡ሐሞት ፡ በውስጡ ፡ ይሆናል ።
የዋጠውን ፡ ሀብት ፡ ይተፋዋል ፤ ፲፭፤
እግዚአብሔርም ፡ ከሆዱ ፡ ውስጥ ፡ ያወጣዋል ።
የእፉኝትን ፡ መርዝ ፡ ይጠባል ፤ ፲፮፤
የእባብም ፡ ምላስ ፡ ይገድለዋል ።
የማሩንና ፡ የቅቤውን ፡ ፈሳሽ ፡ ፲፯፤
ወንዞቹንም ፡ አይመለከትም ።
የድካሙን ፡ ፍሬ ፡ ሳይውጠው ፡ ይመልሰዋል ፤ ፲፰፤
እንደ ፡ ንግዱም ፡ ትርፍ ፡ አይደሰትም ።
ድሀውን ፡ አስጨንቆአል ፥ ትቶታልም ፤ ፲፱፤
ያልሠራውንም ፡ ቤት ፡ በዝብዞአል ።

ሆዱ ፡ ዕረፍትን ፡ አላወቀምና ፡ ፳፤
የወደደው ፡ ነገር ፡ አላዳነውም ።
እርሱ ፡ ከበላ ፡ በኋላ ፡ ምንም ፡ አልተረፈም ፤ ፳፩፤
ስለዚህ ፡ በረከቱ ፡ አይከናወንለትም ።
በጠገበ ፡ ጊዜ ፡ ይጨነቃል ፤ ፳፪፤
የችግረኞችም ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ታገኘዋለች ።
ሆዱን ፡ ሳያጠግብ ፡ ፳፫፤
እግዚአብሔር ፡ የቍጣውን ፡ ትኵሳት ፡ ይሰድ
ድበታል ፥
ሲበላም ፡ ያዘንብበታል ።
ከብረት ፡ መሣርያም ፡ ይሸሻል ፥ ፳፬፤
የናስም ፡ ቀስት ፡ ይወጋዋል ።
እርሱም ፡ ይመዝዘዋል ፥ ከሥጋውም ፡ ይወጣል ፤ ፳፭፤
ከሐሞቱም ፡ ብልጭ ፡ ብሎ ፡ ይሠርጻል ፤
ፍርሃትም ፡ ይወድቅበታል ።
ጨለማ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ከበረው ፡ ዕቃ ፡ ተዘጋጅ ፳፮፤
ቶአል ፤
በሰው ፡ እፍ ፡ እፍ ፡ የማትባል ፡ እሳት ፡ ትበላ
ዋለች ፤
በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ የቀረው ፡ ይጨነቅበታል ።
ሰማይ ፡ ኃጢአቱን ፡ ይገልጥበታል ፥ ፳፯፤
ምድርም ፡ ትነሣበታለች ።
የቤቱም ፡ ባለጠግነት ፡ ይሄዳል ፤ ፳፰፤
በቍጣው ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ያልፋል ።

፳፱፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡ ሰው ፡ እድል ፡ ፈንታ ፥
ከእግዚአብሔርም ፡ የተመደበ ፡ ርስቱ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፤ ስሙ ፥ ቃሌን ፡ ስሙ ፤
ይህም ፡ መጽናናታችሁ ፡ ይሁን ።
፫፤ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፤
ከተናገርሁም ፡ በኋላ ፡ ተሳለቁ ።
፬፤ በውኑ ፡ የኀዘን ፡ እንጕርጕሮዬ ፡ ለሰው ፡ እናገራለሁን ?
አለመታገሥ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አይገባኝም ?
፭፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከቱ ፥ ተደነቁም ፤
እጃችሁንም ፡ በአፋችሁ ፡ ላይ ፡ አኑሩ ።
፮፤ እኔ ፡ ባሰብሁ ፡ ቍጥር ፡ እጨነቃለሁ ፥
ፃዕርም ፡ ሥጋዬን ፡ ይይዛል ።
፯፤ ስለ ፡ ምን ፡ ኃጢአተኞች ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉ ?
ስለ ፡ ምንስ ፡ ያረጃሉ ? በባለጠግነትስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይበረታሉ ?
፰፤ ዘራቸው ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፥
ልጆቻቸውም ፡ በዓይናቸው ፡ ፊት ፡ ናቸው ።
፱፤ ቤታቸው ፡ ከፍርሃት ፡ ወጥቶ ፡ የታመነ ፡ ነው ፥
የእግዚአብሔርም ፡ በትር ፡ የለበቸውም ።
፲፤ ኮርማቸው ፡ ይወልዳል ፥ ዘሩንም ፡ አይጥለውም ፤
ላማቸውም ፡ ትወልዳለች ፥ አትጨነግፍም ።
፲፩፤ ሕፃናቶቻቸውን ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ ያወጣሉ ፥
ልጆቻቸውም ፡ ይዘፍናሉ ።
፲፪፤ ከበሮና ፡ መሰንቆ ፡ ወስደው ፡ ይዘምራሉ ፥
በእምቢልታ ፡ ድምፅ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፫፤ ዕድሜያቸውንም ፡ በተድላ ፡ ይፈጽማሉ ፤
ድንገትም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳሉ ።
፲፬፤ እግዚአብሔርንም ፡— ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ራቅ ፤
መንገድህን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ አንወድድም ።
፲፭፤ እናመልከውስ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ?
ወይስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ብንጸልይ ፡ ምን ፡ ይጠቅመናል ? ይላሉ ።
፲፮፤ እነሆ ፥ ሀብታቸው ፡ በእጃቸው ፡ ውስጥ ፡ አይደለምን ?
የኃጥአን ፡ ምክር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቀች ፡ ናት ።

፲፯፤ የኃጥአን ፡ መብራት ፡ የጠፋው ፥
መቅሠፍትም ፡ የመጣባቸው ፥
እግዚአብሔርም ፡ በቍጣው ፡ መከራ ፡ የከፈላቸው ፥
፲፰፤ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ገለባ ፥
ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደሚወስደው ፡ ትቢያ ፡ የሆኑ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡ ነው ?
፲፱፤ እናንተ ፡— እግዚአብሔር ፡ በደላቸውን ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይጠብቃል ፡ ብላችኋል ።
እነርሱ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ፍዳን ፡ ለራሳቸው ፡ ይከፈል ።
ዓይኖቻቸው ፡ ጥፋታቸውን ፡ ይዩ ፥ ፳፤
ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ቍጣ ፡ ይጠጡ ።
የወራታቸውስ ፡ ቍጥር ፡ ቢቈረጥ ፥ ፳፩፤
ከእነርሱ ፡ በኋላ ፡ የቤታቸው ፡ ደስታ ፡ ምን ፡ ይሆናቸዋል ?
ከፍ ፡ ከፍ ፡ በሉትስ ፡ ላይ ፡ ለሚፈርድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፳፪፤
በውኑ ፡ ሰው ፡ እውቀትን ፡ ያስተምራልን ?
አንድ ፡ ሰው ፡ በሰላም ፡ ተዘልሎ ፡ ሲቀመጥ ፡ ፳፫፤
በሙሉ ፡ ኃይሉ ፡ ሳለ ፡ ይሞታል ።
በአንጀቱ ፡ ውስጥ ፡ ስብ ፡ ሞልቶአል ፥ ፳፬፤
የአጥንቶቹም ፡ ቅልጥም ፡ ረጥቦአል ።
ሌላውም ፡ ሰው ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ ሳይቀምስ ፡ ፳፭፤
በተመረረች ፡ ነፍስ ፡ ይሞታል ።
በአፈር ፡ ውስጥ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ይተኛሉ ፥ ፳፮፤
ትልም ፡ ይከድናቸዋል ።

እነሆ ፥ አሳባችሁን ፥ ፳፯፤
የመከራችሁብኝንም ፡ ክፉ ፡ ምክር ፡ አውቄዋለሁ ።
እናንተ ፡— የከበርቴው ፡ ቤት ፡ የት ፡ ነው ? ፳፰፤
ኃጢአተኛውም ፡ ያደረበት ፡ ድንኳን ፡ የት ፡ ነው ? ብላችኋል ።
መንገድ ፡ አላፊዎችን ፡ አልጠየቃችሁምን ? ፳፱፤
ምልክታቸውን ፡ አታውቁምን ?
ኃጢአተኛው ፡ በመቅሠፍት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ተጠበቀ ፥ ፴፤
በቍጣው ፡ ቀን ፡ እንደሚድን ።
መንገዱን ፡ በፊቱ ፡ የሚናገር ፡ ማን ፡ ነው ? ፴፩፤
የሠራውንስ ፡ የሚመልስበት ፡ ማን ፡ ነው ?
እርሱን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ይሸከሙታል ፥ ፴፪፤
ሰዎቹም ፡ በመቃብሩ ፡ ላይ ፡ ይጠብቃሉ ።
የሸለቆው ፡ ጓል ፡ ይጣፍጥለታል ፤ ፴፫፤
በኋላውም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሳባል ፥
በፊቱም ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ጉባኤ ፡ አለ ።
የምትመልሱልኝ ፡ ውሸት ፡ ነውና ፡ ፴፬፤
በከንቱ ፡ እንዴት ፡ ታጽናኑኛላችሁ ?

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩፤
በውኑ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይጠቅመዋልን? ፪፤
በእውነት ፡ ጥበበኛ ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ ይጠቅማል ።
ጻድቅ ፡ መሆንህስ ፡ ሁሉን ፡ የሚችለውን ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋልን ? ፫፤
መንገድህን ፡ ማቅናትህስ ፡ ይጠቅመዋልን ?
እርሱንስ ፡ ስለ ፡ ፈራሁ ፡ ይዘልፍሃልን ? ፬፤
ወደ ፡ ፍርድስ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይገባልን ?
ክፋትህስ ፡ የበዛ ፡ አይደለምን ? ፭፤
ለኃጢአትህም ፡ ፍጻሜ ፡ የላትም ።
የወንድሞችህን ፡ መያዣ ፡ በከንቱ ፡ ወስደሃል ፥ ፮፤

የእርዘኞቹንም ፣ ልብስ ፣ ዘርፈሃል ።
፯፣ ለደከማ ፣ ውኃ ፣ አላጠጣህም ፥
ለራብተኛም ፣ እንጀራን ፣ ከልክለሃል ።
፰፣ በክንድ ፣ የበረታ ፣ ምድርን ፣ ገዛ ፤
ከበርቴውም ፣ ሰው ፣ ተቀመጠባት ።
፱፣ መበለቲቱን ፣ አንዳች ፣ አልባ ፣ ሰድደሃታል ፤
የድሀ ፣ አደጎችም ፣ ክንድ ፣ ተሰብሮአል ።
፲፣ ስለዚህ ፣ አሽክላ ፣ ከብቦሃል ፥
ድንገተኛ ፣ ፍርሃትም ፣ አናውጦሃል ።
፲፩፣ እንዳታይ ፣ ብርሃን ፣ ጨለማ ፣ ሆነችብህ ፥
የውኖችም ፣ ብዛት ፣ አሰጠመህ ።
፲፪፣ እግዚአብሔር ፣ በሰማያት ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ አይ
ልምን ?
ከዋክብትም ፣ እንዴት ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ እንዳሉ ፣
ተመልከት ።
፲፫፣ አንተም ፣— እግዚአብሔር ፣ ምን ፣ ያውቃል ?
በድቅድቅ ፣ ጨለማ ፣ ውስጥ ፣ ሆኖ ፣ ሊፈርድ ፣
ይችላልን ?
፲፬፣ እንዳያይ ፣ የጠቈረ ፣ ደመና ፣ ጋርዶታል ፤
በሰማይ ፣ ክበብ ፣ ላይ ፣ ይራመዳል ፣ ብለሃል ።
፲፭፣ በውኑ ፣ ኃጢአተኞች ፣ ሰዎች ፣ የረገጡአትን ፣
የዱሮይቱን ፣ መንገድ ፣ ትጠብቃለህን ?
፲፮፣ ጊዜያቸው ፣ ሳይደርስ ፣ ተነጠቁ ፤
መሠረታቸውም ፣ እንደ ፣ ፈሳሽ ፣ ውኃ ፣ ፈሰሰ ።
፲፯፣ እግዚአብሔርንም ፣— ከእኛ ፣ ዘንድ ፣ ራቅ ፤
ሁሉንም ፣ የሚችል ፣ አምላክ ፣ ምን ፣ ሊያደር
ግልን ፣ ይችላል ? አሉት ።
፲፰፣ ነገር ፣ ግን ፣ ቤታቸውን ፣ በመልካም ፣ ነገር ፣ ሞላ ፤
የኃጥአን ፣ ምክር ፣ ከእኔ ፣ ዘንድ ፣ የራቀች ፣ ናት ።
፲፱፣ ጻድቃን ፣ ያዩታል ፥ ደስም ፣ ይላቸዋል ፤
ንጹሐንም ፣ በንቀት ፣ ይስቁባቸዋል ።
፳፣ በእውነት ፣ ሀብታቸው ፣ ጠፋ ፥
የቀረውንም ፣ እሳት ፣ በላች ።

፳፩፣ አሁንም ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ ተስማማ ፥ ሰላምም ፣
ይኑርህ ፤
በዚያም ፣ በጎነት ፣ ታገኛለህ ።
፳፪፣ ከአፉም ፣ ሕጉን ፣ ተቀበል ፥
በልብህም ፣ ቃሉን ፣ አኑር ፤
፳፫፣ ሁሉን ፣ ወደሚችል ፣ አምላክ ፣ ብትመለስ ፥
ብትዋረድም ፥
ኃጢአትንም ፣ ከድንኳንህ ፣ ብታርቅ ፥
፳፬፣ የወርቅን ፣ ዕቃ ፣ በአፈር ፣ ውስጥ ፥
የኦፊርንም ፣ ወርቅ ፣ በጅረት ፣ ድንጋይ ፣
መካከል ፣ ብትጥል ፥
፳፭፣ ሁሉን ፣ የሚችል ፣ አምላክ ፣ ወርቅና ፣ የሚብ
ለጨለጭ ፣ ብር ፣ ይሆንልሃል ።
፳፮፣ የዚያን ፣ ጊዜ ፣ ሁሉን ፣ በሚችል ፣ አምላክ ፣
ደስ ፣ ይልሃል ፥
ፊትህንም ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ታነሣለህ ።
፳፯፣ ወደ ፣ እርሱም ፣ ትጸልያለህ ፥ እርሱም ፣ ይሰማሃል ፤
ስእለትህንም ፣ ትሰጣለህ ።
፳፰፣ ነገርንም ፣ ትመክራለህ ፥ እርሱም ፣ ይሳካልሃል ፤
ብርሃንም ፣ በመንገድህ ፣ ላይ ፣ ይበራል ።

ቢያዋርዱህ ፣ አንተ ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ትላለህ ፤ ፳፱፣
ትሑቱንም ፣ ሰው ፣ ያድነዋል ።
ንጹሑን ፣ ሰው ፣ ያድነዋል ፤ ፴፣
በእጅህም ፣ ንጽሕና ፣ ትድናለህ ።

ምዕራፍ ፣ ፳፫ ።

ኢዮብም ፣ መለሰ ፣ እንዲህም ፣ አለ ፣— ፩፣
ዛሬም ፣ ደግሞ ፣ የኀዘን ፣ እንጕርጕሮዬ ፣ ገና ፣ ፪፣
መራራ ፣ ነው ፤
እጁ ፣ በልቅሶ ፣ ጩኸቴ ፣ ላይ ፣ ከብዳለች ።
እርሱን ፣ ወዴት ፣ እንዳገኘው ፣ ምነው ፣ በወቅሁ ! ፫፣
ወደ ፣ ተቀመጠበትስ ፣ ስፍራ ፣ ምነው ፣ በደረስሁ !
በፊቱ ፣ ሙግቴን ፣ አዘጋጅ ፣ ነበር ፥ ፬፣
አፌንም ፣ በማስረጃ ፣ እሞላው ፣ ነበር ።
የሚመልስልኝም ፣ ቃል ፣ ምን ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ ፭፣
አውቅ ፣ ነበር ፥
የሚለኝንም ፣ አስተውል ፣ ነበር ።
በኃይሉ ፣ ብዛት ፣ ከእኔ ፣ ጋር ፣ ይምዋገት ፣ ነበርን ? ፮፣
እንኳን ! ያደምጠኝ ፣ ነበር ።
ቅን ፣ ሰው ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ በዚያ ፣ ይከራከር ፣ ፯፣
ነበር ፤
እኔም ፣ ከፈራጄ ፣ ለዘላለም ፣ እድን ፣ ነበር ።
እነሆ ፥ ወደ ፣ ፊት ፣ እሄዳለሁ ፥ እርሱም ፣ የለም ፤ ፰፣
ወደ ፣ ኋላም ፣ እሄዳለሁ ፥ እኔም ፣ አላስተው
ለውም ፤
ወደሚሠራበት ፣ ወደ ፣ ግራ ፣ ብሄድ ፣ አልመለከ ፱፣
ተውም ፤
በቀኝም ፣ ይሰወራል ፥ አላየውምም ፤

የምሄድበትን ፣ መንገድ ፣ ያውቃል ፤ ፲፣
ከፈተነኝም ፣ በኋላ ፣ እንደ ፣ ወርቅ ፣ እወጣለሁ ።
እግሬ ፣ ወደ ፣ እርምጃው ፣ ተጣብቆአል ፤ ፲፩፣
መንገዱንም ፣ ጠብቄአለሁ ፥ ፈቀቅም ፣ አላል
ሁም ።
ከከንፈሩ ፣ ትእዛዝ ፣ አልተመለስሁም ፤ ፲፪፣
የአፉን ፣ ቃል ፣ በልቤ ፣ ሰውሬአለሁ ።
እርሱ ፣ ግን ፣ ብቻውን ፣ ነው ፤ እርሱንስ ፣ የሚ ፲፫፣
መስለው ፣ ማን ፣ ነው ?
ነፍሱም ፣ የወደደችውን ፣ ያደርጋል ።
በእኔ ፣ ላይ ፣ የተወሰነውን ፣ ይፈጽማል ፤ ፲፬፣
እንደዚህም ፣ ያለ ፣ ብዙ ፣ ነገር ፣ በእርሱ ፣ ዘንድ ፣
አለ ።
ስለዚህ ፣ በፊቱ ፣ ደነገጥሁ ፤ ፲፭፣
በሰብሁም ፣ ጊዜ ፣ ከእርሱ ፣ ፈራሁ ።
እግዚአብሔር ፣ ልቤን ፣ አባብቶታልና ፥ ፲፮፣
ሁሉንም ፣ የሚችል ፣ አምላክ ፣ አስደንግጦኛል ።
ከጨለማው ፣ የተነሣ ፥ ፲፯፣
ድቅድቁም ፣ ጨለማ ፣ ፊቴን ፣ ከመክደኑ ፣ የተ
ነሣ ፣ አልደነገጥሁም ።

ምዕራፍ ፣ ፳፬ ።

ሁሉን ፣ ከሚችል ፣ አምላክ ፣ ዘንድ ፣ ዘመናት ፣ ፩፣
አልተሰወረምና ፣
እርሱን ፣ የሚያውቁ ፣ ለምን ፣ ወራቱን ፣ አያዩም ?

፪፤ የድንበሩን ፡ ምልክት ፡ የሚያፈርሱ ፡ አሉ ፤
መንጋዎቹን ፡ በዝብዘው ፡ ያሰማራሉ ።
፫፤ የድሀ ፡ አደጎቹን ፡ አህያ ፡ ይነዳሉ ፤
የመበለቲቱን ፡ በሬ ፡ ስለ ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።
፬፤ ድሆቹን ፡ ከመንገድ ፡ ያወጣሉ ፤
የምድርም ፡ ችግረኞች ፡ ሁሉ ፡ ይሸሸጋሉ ።
፭፤ እነሆ ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ሜዳ ፡ አህዮች ፥
መብልን ፡ ፈልገው ፡ ወደ ፡ ሥራቸው ፡ ይወጣሉ ፤
ምድረ ፡ በዳውም ፡ ለልጆቻቸው ፡ መብልን ፡ ይሰጣቸዋል ።
፮፤ እነዚያ ፡ በእርሻ ፡ ውስጥ ፡ እህላቸውን ፡ ያጭዳሉ ፤
የበደለኛውንም ፡ ወይን ፡ ይቃርማሉ ።
፯፤ ራቁታቸውን ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ ያድራሉ ፥
በብርድ ፡ ጊዜ ፡ መጐናጸፊያ ፡ የላቸውም ።
፰፤ ከተራሮች ፡ በሚወርድ ፡ ዝናብ ፡ ይረጥባሉ ፤
መጠጊያም ፡ አጥተው ፡ ቋጥኙን ፡ ያቅፋሉ ።
፱፤ ድሀ ፡ አደጉን ፡ ልጅ ፡ ከጡቱ ፡ የሚነጥሉ ፡ አሉ ፤
ከችግረኛውም ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።
፲፤ ያለ ፡ ልብስ ፡ ራቁታቸውን ፡ ይሄዳሉ ፤
ተርበውም ፡ ነዶዎችን ፡ ይሸከማሉ ፤
፲፩፤ በእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ አጥር ፡ ውስጥ ፡ ዘይት ፡ ያደርጋሉ ፤
ወይንም ፡ ይጠምቃሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ ይጠማሉ ።
፲፪፤ ከከተማውና ፡ ከገዛ ፡ ቤቶቻቸው ፡ ይበረራሉ ፤
የልጆችም ፡ ነፍስ ፡ ለእርዳታ ፡ ትጮኻለች ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ስንፍናቸውን ፡ አይመለከትም ።

፲፫፤ እነዚህ ፡ በብርሃን ፡ ላይ ፡ የሚያምፁ ፡ ናቸው ፤
መንገዱን ፡ አያውቁም ፥ በጎዳናውም ፡ አይጸኑም ።
፲፬፤ ነፍሰ ፡ ገዳዩም ፡ ሳይነጋ ፡ ማልዶ ፡ ይነሣል ፤
ችግረኞችንና ፡ ድሆችን ፡ ይገድላል ፤
በሌሊትም ፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ነው ።
፲፭፤ የአመንዝራም ፡ ዓይን ፡ ድግዝግዝታን ፡ ይጠብቃል ፦
የማንም ፡ ዓይን ፡ አያየኝም ፡ ይላል ፥
ፊቱንም ፡ ይሸፍናል ።
፲፮፤ ቤቶቹን ፡ በጨለማ ፡ ይነድላሉ ፤
በቀን ፡ ይሸሸጋሉ ፤
ብርሃንም ፡ አያውቁም ።
፲፯፤ የጥዋት ፡ ብርሃን ፡ ለእነርሱ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ ጥላ ፡ ነው ፤
የሞትን ፡ ጥላ ፡ ድንጋጤ ፡ ያውቃሉና ።

፲፰፤ እነርሱ ፡ በውኃ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ በርረው ፡ ያልፋሉ ፤
እድል ፡ ፈንታቸውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የተረገመች ፡ ናት ፤
ወደ ፡ ወይኑ ፡ በታ ፡ መንገድ ፡ አይዘሩም ።
፲፱፤ ድርቅና ፡ ሙቀት ፡ የአመዳዩን ፡ ውኃ ፡ ያጠፋሉ ፤
እንዲሁ ፡ ሲኦል ፡ በደለኞችን ፡ ታጠፋለች ።
፳፤ ማኅፀን ፡ ትረሳዋለች ፤
ትልም ፡ በደስታ ፡ ይጠባዋል ፤
ዳግመኛም ፡ አይታሰብም ፤
ክፋትም ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ይሰበራል ።
የማትወልደውን ፡ መካኒቱን ፡ ይበድላታል ፤ ፳፩፤
ለመበለቲቱም ፡ በጎነት ፡ አያደርግም ።
ነገር ፡ ግን ፡ በኃይሉ ፡ ኃያላንን ፡ ይስባል ፤ ፳፪፤
እርሱም ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ በሕይወቱ ፡ አይታመንም ።
እግዚአብሔር ፡ በደኅና ፡ አኑሮአቸዋል ፥ ፳፫፤
በዚያም ፡ ይታመናሉ ፤
ዓይኖቹ ፡ ግን ፡ በመንገዳቸው ፡ ላይ ፡ ናቸው ።
ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፤ ፳፬፤
ይሄዳሉ ፥ ይጠወልጋሉም ፤
እንደ ፡ ሌሎች ፡ ሁሉ ፡ ይከማቻሉ ፤
እንደ ፡ እሸትም ፡ ራስ ፡ ይቈረጣሉ ።
እንዲህስ ፡ ባይሆን ፡ ሐሰተኛ ፡ የሚያደርገኝ ፥ ፳፭፤
ነገሬንስ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ የሚያደርገው ፡ ማን ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

ሹሐዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦ ፩፤
ገዢነትና ፡ መፈራት ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፤ ፪፤
በከፍታውም ፡ ሰላም ፡ አድራጊ ፡ ነው ።
በውኑ ፡ ለሠራዊቶቹ ፡ ቍጥር ፡ አላቸውን ? ፫፤
ብርሃኑስ ፡ የማይወጣው ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ነው ?
ሰውስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፥ ፬፤
ከሴትስ ፡ የተወለደ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ?
እነሆ ፥ ጨረቃ ፡ እንኳ ፡ ብሩህ ፡ አይደለም ፥ ፭፤
ከዋክብትም ፡ በፊቱ ፡ ንጹሐን ፡ አይደሉም ።
ይልቁንስ ፡ ብስብስ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፥ ፮፤
ትልም ፡ የሆነ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንኛ ፡ ያንስ !

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦ ፩፤
ኃይል ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ ረዳኸው ! ፪፤
ብርታት ፡ የሌለውን ፡ ክንድ ፡ ምንኛ ፡ አዳንኸው !
ጥበብስ ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ መከርኸው ! ፫፤
ብዙ ፡ እውቀትንስ ፡ ምንኛ ፡ ገለጥህለት !
ይህንስ ፡ ቃል ፡ በማን ፡ እርዳታ ፡ ተናገርህ ? ፬፤
የማንስ ፡ መንፈስ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ?

ሙታን ፡ ሰዎች ፡ ከውኆች ፡ በታች ፥ ፭፤
በውኆችም ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩ ፡ በታች ፡ ይንቀጠቀጣሉ ።
ሲኦል ፡ በፊቱ ፡ ራቁትዋን ፡ ናት ፥ ፮፤
ለጥፋትም ፡ መጋረጃ ፡ የለውም ።
ሰሜንን ፡ በበዶ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ፥ ፯፤
ምድሪቱንም ፡ በታችዋ ፡ አንዳች ፡ አልባ ፡ ያንጠለጥላል ።
ውኆችን ፡ በደመናዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ያስራል ፥ ፰፤
ደመናይቱም ፡ ከታች ፡ አልተቀደደችም ።

፱ የዙፋኑን ፡ ፊት ፡ ይከድናል ፥
ደመናውንም ፡ ይዘረጋበታል ።
፲ ብርሃንና ፡ ጨለማ ፡ እስከሚለያዩበት ፡ ዳርቻ ፡
ድረስ ፥
በውኆች ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ድንበርን ፡ አደረገ ።
፲፩ የሰማይ ፡ አዕማድ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፥
ከተግሣጹም ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ።
፲፪ በኃይሉ ፡ ባሕርን ፡ ጸጥ ፡ ያደርጋል ፥
በማስተዋሉም ፡ ረዓብን ፡ ይመታል ።
፲፫ በመንፈሱ ፡ ሰማያት ፡ ውበትን ፡ አገኙ ፥
እጁም ፡ በራሪይቱን ፡ እባብ ፡ ወጋች ።
፲፬ እነሆ ፥ ይህ ፡ የመንገዱ ፡ ዳርቻ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤
ይህም ፡ የሰማነው ፡ ነገር ፡ ምንኛ ፡ ጥቂት ፡ ነው !
የኃይሉንስ ፡ ነጐድጓድ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ፡
ማን ፡ ይችላል ?

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡
ደገመ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦
፪ ፍርዴን ፡ ያስወገደ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን !
ነፍሴንም ፡ መራራ ፡ ያደረገ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡
ሕያው ፡ አምላክን !
፫ እስትንፋሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፥
የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በአፍንጫዬ ፡
ውስጥ ፡ ገና ፡ ሳለ ፥
፬ ከንፈሬ ፡ ኃጢአትን ፡ አትናገርም ፥
አንደበቴም ፡ ሽንገላን ፡ አያወጣም ።
፭ እናንተን ፡ ማጽደቅ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይራቅ ፤
እስከሞት ፡ ድረስ ፡ ፍጹምነቴን ፡ ከእኔ ፡ አላርቅም ።
፮ ጽድቄን ፡ እይዛለሁ ፡ እርሱንም ፡ አልተውም ፤
ከቀኖቼም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ አንዱ ፡ ልቤ ፡ አይዘልፈኝም ።
፯ ጠላቴ ፡ እንደ ፡ በደለኛ ፥
በእኔ ፡ ላይም ፡ የሚነሣ ፡ እንደ ፡ ኃጢአተኛ ፡
ይሁን ።
፰ እግዚአብሔር፡በጠፋውና፡ነፍሱን፡በለየ፡ጊዜ፥
የዝንጉ ፡ ሰው ፡ ተስፋው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፱ በውኑ ፡ መከራ ፡ በመጣበት ፡ ጊዜ ፥
እግዚአብሔር ፡ ጩኸቱን ፡ ይሰማልን ?
፲ ሁሉንስ ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ?
እግዚአብሔርንስ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይጠራልን ?
፲፩ እኔ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ አስተምራችኋለሁ ፤
ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡
አልሸሽግም ።
፲፪ እነሆ ፥ ሁላችሁ ፡ አይታችኋል ፤
ስለ ፡ ምን ፡ ከንቱ ፡ ሆናችሁ ?
፲፫ ይህች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡
እድል ፡ ፈንታ ፥
ግፈኛም ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡
የሚቀበላት ፡ ርስት ፡ ናት ፤
ልጆቹ ፡ ቢበዙ ፡ ለሰይፍ ፡ ይሆናሉ ፤ ፲፬
ዘሩም ፡ እንጀራን ፡ አይጠግብም ።
ለእርሱም ፡ የቀሩት ፡ በቸነፈር ፡ ይቀበራሉ ፤ ፲፭
መበለቶቻቸውም ፡ አያለቅሱም ።
እርሱ ፡ ብርን ፡ እንደ ፡ አፈር ፡ ቢከምር ፥ ፲፮
ልብስንም ፡ እንደ ፡ ጭቃ ፡ ቢያዘጋጅ ፥
እርሱ ፡ ያዘጋጀው ፡ ይሆናል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ ፲፯
ጻድቅ ፡ ይለብሰዋል ፤
ብሩንም ፡ ንጹሐን ፡ ይከፋፈሉታል ።
የሚሠራው ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ፲፰
ይሠራል ፥
ጠባቂም ፡ እንደሚሠራው ፡ ጎጆ ፡ ነው ።
ባለጠጋ፡ሆኖ፡ይተኛል፥ዳግመኛም፡አይተኛም፤ ፲፱
ዓይኑን ፡ ይከፍታል ፥ እርሱም ፡ የለም ።
ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡ ታገኘዋለች ፤ ፳
በሌሊትም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ትነጥቀዋለች ።
የምሥራቅ፡ነፋስ፡ያነሣዋል፥እርሱም፡ይሄዳል፤ ፳፩
ከበታውም ፡ ይጠርገዋል ።
እርሱ ፡ ይጥልበታል ፥ አይራራለትም ፤ ፳፪
ከእጁም ፡ ፈጥኖ ፡ መሸሽ ፡ ይወድዳል ።
ሰው ፡ በእጁ ፡ ያጨበጭብበታል ፤ ፳፫
ከስፍራውም ፡ በፉጨት ፡ ያስወጡታል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

በእውነት ፡ ብር ፡ የሚወጣበት ፥ ፩
ወርቅም ፡ የሚነጠርበት ፡ ስፍራ ፡ አለ ።
ብረት ፡ ከመሬት ፡ ውስጥ ፡ ይወሰዳል ፤ ፪
መዳብም ፡ ከድንጋይ ፡ ይቀለጣል ።
ሰው ፡ ለጨለማ ፡ ፍጻሜን ፡ ያደርጋል ፤ ፫
የጨለማውንና ፡ የሞት ፡ ጥላን ፡ ድንጋይ ፡ እስከ ፡
ወሰኑ ፡ ድረስ ፡ ይፈላልጋል ።
ሰው ፡ ከሚኖርበት ፡ ርቀው ፡ መውረጃ ፡ ይቈ ፬
ፍራሉ ፤
ከሰውም ፡ እግር ፡ ተረሱ ፥
ከሰዎችም ፡ ርቀው ፡ እየተንጠለጠሉ ፡ ይወዛወ
ዛሉ ።
እንጀራ ፡ ከምድር ፡ ውስጥ ፡ ይወጣል ፤ ፭
በእሳትም ፡ እንደሚሆን ፡ ታችኛው ፡ ይገለበ
ጣል ።
ድንጋይዋ ፡ የሰንፔር ፡ ስፍራ ፡ ነው ፥ ፮
የወርቅም ፡ ድቃቂ ፡ አለው ።
መንገድዋን ፡ ጭልፊት ፡ አያውቀውም ፥ ፯
የአሞራም ፡ ዓይን ፡ አላየውም ።
የትዕቢት ፡ ልጆች ፡ አልረገጡአትም ፥ ፰
ደቦል ፡ አንበሳ ፡ አላለፈበትም ።
ሰው ፡ ወደ ፡ ቡላድ ፡ ድንጋይ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ፥ ፱
ተራራውንም ፡ ከመሠረቱ ፡ ይገለብጣል ።
ከድንጋይ ፡ ውስጥ ፡ መንዶልዶያ ፡ ይወቅራል ፤ ፲
ዓይኑም ፡ ዕንቍን ፡ ሁሉ ፡ ታያለች ።
ፈሳሹም ፡ እንዳይንጠባጠብ ፡ ይገድባል ፤ ፲፩
የተሰወረውንም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።
ነገር ፡ ግን ፡ ጥበብ ፡ የምትገኘው ፡ ወዴት ፡ ነው ? ፲፪
የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ?

፲፫፤ ሰው ፡ መንገድዋን ፡ አያውቅም ፤
በሕያዋን ፡ ምድር ፡ አትገኝም ።
፲፬፤ ቀላይ ፡— በእኔ ፡ ውስጥ ፡ የለችም ፡ ይላል ፤
ባሕርም ፡— በእኔ ፡ ዘንድ ፡ የለችም ፡ ይላል ።
፲፭፤ በምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ አትገኝም ፥
ብርም ፡ ስለ ፡ ዋጋዋ ፡ አይመዘንም ።
፲፮፤ በኦፊር ፡ ወርቅ ፥
በከበረም ፡ መረግድና ፡ በሰንፔር ፡ አትገመትም ።
፲፯፤ ወርቅና ፡ ብርጭቆ ፡ አይወዳደሩአትም ፥
በጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ዕቃ ፡ አትለወጥም ።
፲፰፤ ስለ ፡ ዛጐልና ፡ ስለ ፡ አልማዝ ፡ አይነገርም ።
የጥበብ ፡ ዋጋ ፡ ከቀይ ፡ ዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ ይበልጣል ።
፲፱፤ የኢትዮጵያ ፡ ቶጳዝዮን ፡ አይተካከላትም ፥
በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ አትገመትም ።
፳፤ እንግዲያስ ፡ ጥበብ ፡ ከወዴት ፡ ትመጣለች ?
የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
፳፩፤ ከሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ተሰውራለች ፥
ከሰማይ ፡ ወፎች ፡ ተሸሽጋለች ።
፳፪፤ ጥፋትና ፡ ሞት ፡— ወሬዋን ፡ በጆሮቻችን ፡ ሰማን ፡ ብለዋል ።

፳፫፤ እግዚአብሔር ፡ መንገድዋን ፡ ያስተውላል ፥
እርሱም ፡ ስፍራዋን ፡ ያውቃል ።
፳፬፤ እርሱም ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ይመለከታል ፥
ከሰማይም ፡ በታች ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ያያል ።
፳፭፤ ለነፋስ ፡ ሚዛንን ፡ በደረገለት ፡ ጊዜ ፥
ውኆችንም ፡ በስፍር ፡ በሰፈረ ፡ ጊዜ ፥
፳፮፤ ለዝናብም ፡ ሥርዓትን ፥
ለነጐድጓድ ፡ መብረቅም ፡ መንገድን ፡ በደረገ ፡ ጊዜ ፥
፳፯፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አያት ፥ ገለጣትም ፤
አዘጋጃትም ፥ ደግሞም ፡ መረመራት ።
፳፰፤ ሰውንም ፡— እነሆ ፥ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ጥበብ ፡ ነው ፤
ከኀጢአትም ፡ መራቅ ፡ ማስተዋል ፡ ነው ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩፤ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡ ደገመ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፤ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀኝ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ ጊዜ ፥
እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ወራት ፡ ምነው ፡ በሆንሁ !
፫፤ በራሴ ፡ ላይ ፡ መብራቱ ፡ በበራ ፡ ጊዜ ፥
እኔም ፡ ጨለማውን ፡ አልፌ ፡ በብርሃኑ ፡ በሄድሁ ፡ ጊዜ ፥
፬፤ በሙሉ ፡ ሰውነቴ ፡ እንደ ፡ ነበርሁ ፡ ጊዜ ፥
እግዚአብሔር ፡ ድንኳኔን ፡ በጋረደ ፡ ጊዜ ፥
፭፤ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ገና ፡ ሳለ ፥
ልጆቼም ፡ በዙሪያዬ ፡ ሳሉ ፥
፮፤ መንገዴ ፡ በቅቤ ፡ ይታጠብ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፥
ድንጋዩ ፡ የዘይት ፡ ፈሳሽ ፡ ያፈስስልኝ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ።
ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ በር ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፥ ፯፤
በአደባባዩም ፡ ወንበሬን ፡ ባኖርሁ ፡ ጊዜ ፥
ጐበዛዝት ፡ እኔን ፡ አይተው ፡ ተሸሸጉ ፥ ፰፤
ሽማግሌዎችም ፡ ተነሥተው ፡ ቆሙ ።
አለቆቹ ፡ ከመናገር ፡ ዝም ፡ አሉ ፥ ፱፤
እጃቸውንም ፡ በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ጫኑ ።
የታላላቆቹም ፡ ድምፅ ፡ አረመመ ፤ ፲፤
ምላሳቸውም ፡ በትናጋቸው ፡ ተጣጋ ።
የሰማችኝ ፡ ጆሮ ፡ አሞገሰችኝ ፥ ፲፩፤
ያየችኝም ፡ ዓይን ፡ መሰከረችልኝ ፤
የሚጮኸውን ፡ ችግረኛ ፥ ፲፪፤
ድሀ ፡ አደጉንና ፡ ረጂ ፡ የሌለውን ፡ አድኜ ፡ ነበርሁና ።
ለጥፋት ፡ የቀረበው ፡ በረከት ፡ በላዬ ፡ መጣ ፤ ፲፫፤
የበልቴቲቱንም ፡ ልብ ፡ እልል ፡ አሰኘሁ ።
ጽድቅን ፡ ለበስሁ ፡ እርስዋም ፡ ለበሰችኝ ፤ ፲፬፤
ፍርዴም ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያና ፡ እንደ ፡ ቡፋር ፡ ነበረ ።
ለዕውር ፡ ዓይን ፥ ፲፭፤
ለአንካሳ ፡ እግር ፡ ነበርሁ ።
ለድሀው ፡ አባት ፡ ነበርሁ ፤ ፲፮፤
የማላውቀውንም ፡ ሰው ፡ሙግት ፡ መረመርሁ ።
የኀጢአተኛውን ፡ መንጋጋ ፡ ሰበርሁ ፥ ፲፯፤
የነጠቀውንም ፡ ከጥርሱ ፡ ውስጥ ፡ አስጣልሁ ።
እኔም ፡ አልሁ ፡— በልጆቼ ፡ መከከል ፡ እሞታለሁ ፥ ፲፰፤
ዕድሜዬንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ አበዛለሁ ፤
ሥሬ ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶአል ፥ ፲፱፤
ጠልም ፡ በቅርንጫፌ ፡ ላይ ፡ ያድራል ፤
ክብሬ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ታድሶአል ፥ ፳፤
ቀስቴም ፡ በእጄ ፡ ውስጥ ፡ ለምልሞአል ።
ሰዎች ፡ እኔን ፡ ሰምተው ፡ በትዕግሥት ፡ ተጠባበቁ ፥ ፳፩፤
ምክሬንም ፡ ለማዳመጥ ፡ ዝም ፡ አሉ ።
ከቃሌ ፡ በኋላ ፡ አንዳች ፡ አልመለሱም ፤ ፳፪፤
ንግግሬም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተንጠባጠበ ።
ዝናብን ፡ እንደሚጠብቁ ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቁኝ ፤ ፳፫፤
የጥቢን ፡ ዝናብ ፡ እንደሚሹ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ።
እነርሱ ፡ ባልታመኑ ፡ ጊዜ ፡ ሳቅሁላቸው ፤ ፳፬፤
የፊቴንም ፡ ብርሃን ፡ አላወረዱም ።
መንገዳቸውን ፡ መረጥሁ ፤ ፳፭፤
እንደ ፡ አለቃ ፡ ሆኜ ፡ ተቀመጥሁ ፤
ንጉሥ ፡ በሠራዊቱ ፡ መከከል ፡ እንደሚኖር ፥
ኀዘንተኞችን ፡ እንደሚያጽናና ፡ኖርሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

አሁን ፡ ግን ፡ በዕድሜ ፡ ከእኔ ፡ የሚያንሱ ፥ ፩፤
አባቶቻቸውን ፡ ከመንጋዬ ፡ ውሾች ፡ ጋር ፡ ለማኖር ፡ የናቅኋቸው ፥
በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሳለቁብኝ ።
ሙሉ ፡ ሰው ፡ መሆናቸው ፡ ጠፍቶባቸው ፡ ነበርና ፡ ፪፤
የእጃቸው ፡ ብርታት ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ?
በራብና ፡ በቀጠና ፡ የመነመኑ ፡ ናቸው ፤ ፫፤

የመፍረስና ፡ የመፈታት ፡ ጨለማ ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሸሻሉ ።
፬፤ በቍጥቋጦ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡
ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡ አትክልት ፡ ይለቅ
ማሉ ፤
የክትክታ ፡ ሥር ፡ ደግሞ ፡ መብላቸው ፡ ነው ።
፭፤ ከሰዎች ፡ ተለይተው ፡ ተሰደዱ ፤
በሌባ ፡ ላይ ፡ እንደሚጮኽ ፡ ይጮኹባቸዋል ።
፮፤ በሸለቆ ፡ ፈረፈርና ፡ በምድር ፡ ጕድጓድ ፡
በድንጋይም ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ይኖራሉ ።
፯፤ በቍጥቋጦ ፡ መካከል ፡ ይጮኻሉ ፤
ከሳማ ፡ በታች ፡ ተሰብስበዋል ።
፰፤ የሰነፎችና ፡ የነውረኞች ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤
ከምድርም ፡ በግርፋት ፡ የተባረሩ ፡ ናቸው ።

፱፤ አሁንም ፡ እኔ ፡ መዝፈኛና ፡ መተረቻ ፡ ሆንኋ
ቸው ።
፲፤ ተጸየፉኝ ፥ ከእኔም ፡ ራቁ ፤
አክታቸውንም ፡ በፊቴ ፡ መትፋትን ፡ አልተ
ዉም ።
፲፩፤ የቀስቴን ፡ አውታር ፡ አላልቶብኛል ፥ አዋርዶ
ኝማል ፤
እነርሱም ፡ በፊቴ ፡ ልጓማቸውን ፡ ፈትተዋል ።
፲፪፤ በቀኜ ፡ በኩል ፡ ዱርዬዎች ፡ ተነሥተዋል ፥
እግሬንም ፡ ይገለብጣሉ ፤
የጥፋታቸውን ፡ መንገድ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይጐድ
ባሉ ።
፲፫፤ ጐዳናዬን ፡ ያበላሻሉ ፤
ረዳት ፡ የሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ መከራዬን ፡ ያበዛሉ ።
፲፬፤ በሰፊ ፡ ፍራሽ ፡ እንደሚመጡ ፡ ይመጡብኛል ፤
በባድማ ፡ ውስጥ ፡ ይንከባለሉብኛል ።
፲፭፤ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተመለሰችብኝ ፥
ክብሬንም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ያሳድዱአታል ፤
ደኅንነቴም ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ አልፋለች ።

፲፮፤ አሁንም ፡ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ ፈሰሰች ፤
የመከራም ፡ ዘመን ፡ ያዘችኝ ።
፲፯፤ በሌሊት ፡ አጥንቴ ፡ በደዌ ፡ ተነደለች ፥
ጅማቶቼም ፡ አያርፉም ።
፲፰፤ ከታላቁ ፡ ደዌ ፡ ኀይል ፡ የተነሣ ፡ ልብሴ ፡ ተበላ
ሸች ፤
እንደ ፡ ቀሚስ ፡ ክሳድ ፡ አነቀችኝ ።
፲፱፤ እርሱ ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡ ጣለኝ ፥
አፈርና ፡ አመድም ፡ መሰልሁ ።
፳፤ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፥ አልመለስህልኝም ፤
ተነሣሁ ፥ አልተመለከትኸኝም ።
፳፩፤ ተመልሰህ ፡ ጨካኝ ፡ ሆንህብኝ ፤
በእጅህም ፡ ብርታት ፡ አስጨነቅኸኝ ።
፳፪፤ በነፋስ ፡ አነሣኸኝ ፥ በላዩም ፡ አስቀመጥኸኝ ፤
በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ አቀለጥኸኝ ።
፳፫፤ ለሞት ፡ ሕያዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለሚሰበሰቡበት ፡ ቤት ፡
አሳልፈህ ፡ እንደምትሰጠኝ ፡ አውቄአለሁና ።

፳፬፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሰው ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ እጁን ፡ አይ
ዘረጋምን ?
በጥፋቱስ ፡ ጊዜ ፡ አይጮኽምን ?
ጭንቅ ፡ ቀን ፡ ላገኘው ፡ ሰው ፡ አላለቀስሁምን ? ፳፭፤
ለችግረኛስ ፡ ነፍሴ ፡ አላዘነችምን ?
ነገር ፡ ግን ፡ በጎነትን ፡ በተጠባበቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ፳፮፤
ክፉ ፡ ነገር ፡ መጣችብኝ ፤
ብርሃንን ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቅሁ ፥ ጨለማም ፡
መጣ ።
አንጀቴ ፡ ፈላች ፥ አላረፈችም ፤ ፳፯፤
የመከራም ፡ ዘመን ፡ መጣችብኝ ።
ያለ ፡ ፀሐይ ፡ በትካዜ ፡ ሄድሁ ፤ ፳፰፤
በጉባኤም ፡ መካከል ፡ ቆሜ ፡ ጮኽሁ ።
ለቀበሮ ፡ ወንድም ፥ ፳፱፤
ለሰጎንም ፡ ባልንጀራ ፡ ሆንሁ ።
ቁርበቴ ፡ ጠቈረ ፥ ከእኔም ፡ ተለይቶ ፡ እርግፍ ፴፤
ግፍ ፡ አለ ፤
አጥንቴም ፡ ከትኩሳት ፡ የተነሣ ፡ ተቃጠለች ።
ስለዚህ ፡ መሰንቆዬ ፡ ለኀዘን ፥ ፴፩፤
እምቢልታዬም ፡ ለሚያለቅሱ ፡ ቃል ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

ከዓይኔ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ገባሁ ፤ ፩፤
እንግዲህስ ፡ ቈንጆይቱን ፡ እንዴት ፡ እመለከ
ታለሁ ?
የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ከላይ ፥ ፪፤
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ርስት ፡ ከአር
ያም ፡ ምንድር ፡ ነው ?
መዓትስ ፡ ለኃጢአተኛ ፥ ፫፤
መለየትስ ፡ ለሚበድሉ ፡ አይደለችምን ?
መንገዴን ፡ አያይምን ? ፬፤
እርምጃዬንስ ፡ ሁሉ ፡ አይቈጥርምን ?

በእውነተኛ ፡ ሚዛን ፡ ልመዘን ፥ ፭፤፮፤
እግዚአብሔርም ፡ ቅንነቴን ፡ ይወቅ ።
በሐሰት ፡ ሄጄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እግሬም ፡ ለሽንገላ ፡ ቸኵላ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
እርምጃዬ ፡ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፥ ፯፤
ልቤም ፡ ዓይኔን ፡ ተከትሎ ፥
ነውርም ፡ ከእጄ ፡ ጋር ፡ ተጣብቆ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
እኔ ፡ ልዝራ ፥ ሌላ ፡ ሰውም ፡ ይብላው ፤ ፰፤
የሚበቅለውም ፡ ሁሉ ፡ ይነቀል ።

ልቤ ፡ ወደ ፡ ሌላይቱ ፡ ሴት ፡ ጐምጅቶ ፡ እንደ ፡ ፱፤
ሆነ ፥
በባልንጀራዬም ፡ ደጅ ፡ አድብቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
ሚስቴ ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ትፍጭ ፥ ፲፤
ሌሎችም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ይጐንበሱ ።
ይህ ፡ ክፉ ፡ አበሳ ፥ ፲፩፤
ፈራጆችም ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡ ነውና ፤
ይህ ፡ እስከ ፡ ጥፋት ፡ ድረስ ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፥ ፲፪፤
ቡቃያዬንም ፡ ሁሉ ፡ የሚነቅል ፡ ነውና ።
ወንድ ፡ ባሪያዬ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ባሪያዬ ፡ ከእኔ ፡ ፲፫፤
ጋር ፡ በተምዋገቱ ፡ ጊዜ ፥
ሙግታቸውን ፡ ንቄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥

፲፬ እግዚአብሔር ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ አደር
ጋለሁ ?
በጐበኘኝ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ እመልስለታለሁ ?
፲፭ እኔን ፡ በማኅፀን ፡ የፈጠረ ፡ እርሱንስ ፡ የፈጠ
ረው ፡ አይደለምን ?
በማኅፀንስ ፡ ውስጥ ፡ የሠራን ፡ አንድ ፡ አይደለ
ንምን ?

፲፮ ድሀውን ፡ ከልመናው ፡ ከልክዬ ÷
የመበለቲቱን ፡ ዓይን ፡ አጨልሜ ፡ እንደ ፡ ሆን ÷
፲፯ እንጀራዬን ፡ ለብቻዬ ፡ በልቼ ፡ እንደ ፡ ሆን ÷
ድሀ ፡ አደጉም ፡ ደግሞ ፡ ከእርሱ ፡ ሳይበላ ፡
ቀርቶ ፡ እንደ ፡ ሆን ፤
፲፰ እርሱን ፡ ግን ፡ ከታናሽነቴ ፡ ጀምሬ ፡ እንደ ፡
አባቱ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አሳድጌው ፡ ነበር ÷
እርስዋንም ፡ ከእናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምሬ ፡ መራ
ኋት ፤
፲፱ ራቁቱን ፡ የሆነው ፡ ሰው ፡ ሲጠፋ ÷
ወይም ፡ ድሀ ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ ሲሆን ፡ አይቼ ፡
እንደ ፡ ሆን ÷
፳ ጐንና ፡ ጐኑ ፡ ያልባረከችኝ ÷
በበጎቼም ፡ ጠጕር ፡ ያልሞቀ ፡ እንደ ፡ ሆን ፤
፳፩ በበሩ ፡ ረዳት ፡ ስላየሁ ÷
በድሀ ፡ አደጉ ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ አንሥቼ ፡ እንደ ፡
ሆን ÷
፳፪ ትከሻዬ ፡ ከመሠረትዋ ፡ ትውደቅ ÷
ክንዴም ፡ ከመገናኛዋ ፡ ትሰበር ።
፳፫ የእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ አስደንግጦኛልና ፤
በክብሩም ፡ ፊት ፡ ምንም ፡ ለማድረግ ፡ አልቻ
ልሁም ።

፳፬ ወርቅን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌ ÷
ጥሩውንም ፡ ወርቅ ፡— በአንተ ፡ እታመናለሁ ፡
ብዬ ፡ እንደ ፡ ሆን ፤
፳፭ ሀብቴ ፡ ስለ ፡ በዛ ÷
እጄም ፡ ብዙ ፡ ስላገኘች ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡ እንደ ፡
ሆን ፤
፳፮ ፀሐይ ፡ ሲበራ ፡
ጨረቃም ፡ በክብር ፡ ስትሄድ ፡ አይቼ ÷
፳፯ ልቤ ፡ በስውር ፡ ተታልሎ ÷
አፌም ፡ እጄን ፡ ስሞ ፡ እንደ ፡ ሆን ፤
፳፰ ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ በካድሁ ፡ ነበርና ፡
ይህ ፡ ደግሞ ፡ ፈራጆች ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡
በሆን ፡ ነበር ።

፳፱ በሚጠላኝ ፡ መጥፋት ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡
ክፉ ፡ ነገርም ፡ ባገኘው ፡ ጊዜ ፡ ሐሤት ፡ አድርጌ ፡
እንደ ፡ ሆን ፤
፴ ነገር ፡ ግን ፡ በመርገም ፡ ነፍሱን ፡ በመሻት ፡
አንደበቴን ፡ ኀጢአት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ አልሰ
ጠሁም ፤
፴፩ በድንኳኔ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡—
በከብቱ ፡ ሥጋ ፡ ያልጠገበ ፡ ማን ፡ ይገኛል ? ብለው ፡
እንደ ፡ ሆን ፤

መጻተኛው ፡ ግን ፡ በሜዳ ፡ አያድርም ፡ ነበር ÷ ፴፪
ደጄንም ፡ ለመንገደኛ ፡ እከፍት ፡ ነበር ፤
በደሌንም ፡ በብብቴ ፡ በመሸሽግ ፡ ፴፫
ኀጢአቴን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሰውሬ ፡ እንደ ፡ ሆን ፤
ከሕዝብ ፡ ብዛት ፡ ፈርቼ ÷ ፴፬
የዘመዶቼም ፡ ንቀት ፡ አስደንግጦኝ ÷
ዝም ፡ ብዬ ፡ ከደጅ ፡ ያልወጣሁ ፡ እንደ ፡ ሆን ፤
የሚያዳምጠኝ ፡ ምነው ፡ በኖረልኝ ! ፴፭
እነሆ ፡ የእጄ ፡ ምልክት ፤
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ይመልስልኝ ፤
ከባላጋራዬ ፡ የተጻፈው ፡ የክስ ፡ ጽሑፍ ፡ ምነው ፡
በተገኘልኝ !
በትከሻዬ ፡ ላይ ፡ እሸከመው ÷ ፴፮
አክሊልም ፡ አድርጌ ፡ በራሴ ፡ አስረው ፡ ነበር ፤
የእርምጃዬን ፡ ቍጥር ፡ አስታውቀው ÷ ፴፯
እንደ ፡ አለቃም ፡ ሆኜ ፡ አቀርብለት ፡ ነበር ።
እርሻዬ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ጮኻ ፡ እንደ ፡ ሆን ÷ ፴፰
ትልሞችዋም ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ አልቅሰው ፡
እንደ ፡ ሆን ፡
ፍሬዋን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ በልቼ ÷ ፴፱
የባለቤቶችንም ፡ ነፍስ ፡ አሳዝኜ ፡ እንደ ፡ ሆን ÷
በስንዴ ፡ ፋንታ ፡ አሜከላ ÷ ፵
በገብስም ፡ ፋንታ ፡ ኵርንችት ፡ ይውጣብኝ ።
የኢዮብ ፡ ቃል ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

ኢዮብም ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡ ፩
እነዚያ ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ መመለስን ፡ ተዉ ።
ከራም ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ የቡዛዊው ፡ የባርክኤል ፡ ፪
ልጅ ፡ የኤሊሁ ፡ ቍጣ ፡ ነደደ ፤ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ይልቅ ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡
ኢዮብን ፡ ተቈጣው ። ደግሞም ፡ በኢዮብ ፡ ፈረ ፫
ዱበት ፡ እንጂ ፡ የሚገባ ፡ መልስ ፡ ስላላገኙ ፡ በሦ
ስቱ ፡ ባልንጀሮቹ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ። ኤሊሁ ፡ ግን ፡ ፬
ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ነበሩና ፡ ከኢ
ዮብ ፡ ጋር ፡ መናገርን ፡ ጠብቆ ፡ ነበር ። ኤሊ ፭
ሁም ፡ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ አፍ ፡ መልስ ፡
እንደሌለ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ቍጣው ፡ ነደደ ።
የቡዛዊውም ፡ የባርክኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሁ ፡ ፮
ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
እኔ ፡ በዕድሜ ፡ ታናሽ ፡ ነኝ ÷ እናንተ ፡ ግን ፡
ሽማግሌዎች ፡ ናችሁ ፤
ስለዚህም ፡ ሰጋሁ ፤ እውቀቴን ፡ እገልጥላችሁ ፡
ዘንድ ፡ ፈራሁ ።
እንደዚህም ፡ አልሁ ፡— ዓመታት ፡ በተናገሩ ፡ ፯
ነበር ÷
የዓመታትም ፡ ብዛት ፡ ጥበብን ፡ ባስተማረች ፡
ነበር ።
ነገር ፡ ግን ፡ በሰው ፡ ውስጥ ፡ መንፈስ ፡ አለ ÷ ፰
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ እስትንፋስ ፡
ማስተዋልን ፡ ይሰጣል ።
በዕድሜ ፡ ያረጁ ፡ ጠቢባን ፡ አይደሉም ÷ ፱
ሽማግሌዎችም ፡ ፍርድን ፡ አያስተውሉም ።
ስለዚህም ፡— ስሙኝ ፤ ፲

እኔ ፡ ደግሞ ፡ እውቀቴን ፡ እገልጥላችኋለሁ ፡
አልሁ ።

፲፩፤ እነሆ ÷ ቃላችሁን ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቅሁ ፤
የምትናገሩትን ፡ ነገር ፡ እስክትመረምሩ ፡ ድረስ ፡
ብልሃታችሁን ፡ አዳመጥሁ ።
፲፪፤ እንዲሁም ፡ ልብ ፡ አደረግሁ ፤
እነሆም ÷ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ኢዮብን ፡ ያስ
ረዳ ÷
ወይም ፡ ለቃሉ ፡ የመለሰ ፡ የለም ።
፲፫፤ እናንተም ፡— ጥበብን ፡ አግኝተናል ፤
እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አያሸንፈ
ውም ፡ እንዳትሉ ፡ ተጠንቀቁ ።
፲፬፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ቃሉን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አልተናገረም ፤
እኔም ፡ በንግግራችሁ ፡ አልመልስለትም ።

፲፭፤ እነርሱ ፡ ደነገጡ ÷ ዳግመኛም ፡ አልመለሱም ፤
የሚናገሩትንም ፡ አጡ ።
፲፮፤ እነርሱ ፡ አልተናገሩምና ÷
ቆመው ፡ ዳግመኛ ፡ አልመለሱምና ፡ እኔ ፡ በት
ዕግሥት ፡ እጠብቃለሁን ?
፲፯፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ፈንታዬን ፡ እመልሳለሁ ÷
እውቀቴንም ፡ እገልጣለሁ ፤
፲፰፤ እኔ ፡ ቃል ፡ ተሞልቻለሁና ÷
በውስጤም ፡ ያለ ፡ መንፈስ ፡ አስገድዶኛልና ።
፲፱፤ በተሐ ፡ ጠጅ ፡ እንደ ፡ ተሞላና ፡ ሊቀደድ ፡ እንደ ፡
ቀረበ ፡ አቁማዳ ÷
ሊፈነዳ ፡ እንደማይችል ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡
አቁማዳ ÷ እነሆ ÷ አንጀቴ ፡ ሆነ ።
፳፤ ጥቂት ፡ እንድተነፍስ ፡ እናገራለሁ ፤
ከንፈሬን ፡ ገልጬ ፡ እመልሳለሁ ።
፳፩፤ ለሰው ፡ ፊት ፡ ግን ፡ አላደላም ፤
ሰውንም ፡ አላቈላምጥም ።
፳፪፤ በማቈላመጥ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅምና ፤
ያለዚያስ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ፈጥኖ ፡ ከሕይወቴ ፡ ይለ
የኝ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩፤ ነገር ፡ ግን ÷ ኢዮብ ፡ ሆይ ÷ ንግግሬን ፡ እንድ
ትሰማ ÷
ቃሌንም ፡ ሁሉ ፡ እንድታደምጥ ፡ እለምንሃለሁ ።
፪፤ እነሆ ÷ አፌን ፡ ከፍቻለሁ ÷
አንደበቴም ፡ በትናጋዬ ፡ ተናግሮአል ።
፫፤ ቃሌ ፡ የልቤን ፡ ቅንነት ፡ ያወጣል ፤
ከንፈሮቼም ፡ የሚያውቁትን ፡ በቅንነት ፡ ይናገ
ራሉ ።
፬፤ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ፈጠረኝ ÷
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ እስትንፋስ ፡
ሕይወትን ፡ ሰጠኝ ።
፭፤ ይቻልህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ መልስልኝ ፤
ቃልህንም ፡ አዘጋጅተህ ፡ በፊቴ ፡ ቁም ።
፮፤ እነሆ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እኔ ፡ እንደ ፡
አንተ ፡ ነኝ ፤
እኔ ፡ ደግሞ ፡ ከጭቃ ፡ የተፈጠርሁ ፡ ነኝ ።

እነሆ ÷ ግርማዬ ፡ አታስፈራህም ÷ ፯፤
እጄም ፡ አትከብድብህም ።

በጆሮዬ ፡ ተናግረሃል ÷ ፰፤
የቃልህንም ፡ ድምፅ ፡ ሰምቻለሁ ÷ እንዲህም ፡
ብለሃል ፡—
እኔ ፡ ያለ ፡ መተላለፍ ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፤ ፱፤
ያለ ፡ ነውር ፡ ነኝ ÷ ኃጢአትም ፡ የለብኝም ፤
እነሆ ÷ ምክንያት ፡ አግኝቶብኛል ÷ ፲፤
እንደ ፡ ጠላቱም ፡ ቈጥሮኛል ፤
እግሬን ፡ በግንድ ፡ አጣበቀ ÷ ፲፩፤
መንገዴንም ፡ ሁሉ ፡ ተመለከተ ።

እነሆ ÷ አንተ ፡ በዚህ ፡ ጻድቅ ፡ አይደለህም ፤ ፲፪፤
እግዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ ይበልጣል ፡ ብዬ ፡ እመ
ልስልሃለሁ ።
አንተ ፡— ለቃሌ ፡ ሁሉ ፡ አይመልስልኝም ፡ ፲፫፤
ብለህ ÷
ስለ ፡ ምን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ትከራከራለህ ?
እግዚአብሔር ፡ በአንድ ፡ መንገድ ፡ በሌላም ፡ ፲፬፤
ይናገራል ፤
ሰው ፡ ግን ፡ አያስተውለውም ።
በሕልም ÷ በሌሊት ፡ ራእይ ÷ ፲፭፤
አፍላ ፡ እንቅልፍ ፡ በሰዎች ፡ ላይ ፡ ሲወድቅ ÷
በአልጋ ፡ ላይ ፡ ተኝተው ፡ ሳሉ ÷
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሰዎችን ፡ ጆሮ ፡ ይከፍታል ÷ ፲፮፤
በተግሣጹም ፡ ያስደነግጣቸዋል ÷
ሰውን ፡ ከክፉ ፡ ሥራው ፡ ይመልሰው ፡ ዘንድ ÷ ፲፯፤
ከሰውም ፡ ትዕቢትን ፡ ይሰውር ፡ ዘንድ ፤
ነፍሱን ፡ ከጕድጓድ ÷ ፲፰፤
በሰይፍም ፡ እንዳይጠፋ ፡ ሕይወቱን ፡ ይጠ
ብቃል ።

ደግሞ ፡ በአልጋ ፡ ላይ ፡ በደዌ ፡ ይገሥጸዋል ÷ ፲፱፤
አጥንቱንም ፡ ሁሉ ፡ ያደነዝዛል ።
ሕይወቱም ፡ እንጀራን ÷ ፳፤
ነፍሱም ፡ ጣፋጭ ፡ መብልን ፡ ትጠላለች ።
ሥጋው ፡ እስከማይታይ ፡ ድረስ ፡ ይሰለስላል ፤ ፳፩፤
ተሸፍኖ ፡ የነበረውም ፡ አጥንት ፡ ይገለጣል ።
ነፍሱ ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ÷ ፳፪፤
ሕይወቱም ፡ ወደሚገድሉአት ፡ ቀርባለች ።

የቀናውን ፡ መንገድ ፡ ለሰው ፡ ያስታውቀው ፡ ፳፫፤
ዘንድ ÷
ከሺህ ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የሚተረጕም ፡ መልአክ ፡
ቢገኝለት ÷
እየራራለት ፡— ፳፬፤
ቤዛ ፡ አግኝቻለሁና
ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንዳይወርድ ፡ አድነው ፡
ቢለው ÷
ሥጋው ፡ እንደ ፡ ሕፃን ፡ ሥጋ ፡ ይለመልማል ፤ ፳፭፤
ወደ ፡ ጕብዝናውም ፡ ዘመን ፡ ይመለሳል ።
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጸልያል ÷ ፳፮፤
እርሱም ፡ ሞገስን ፡ ይሰጠዋል ፤

ፊቱንም፡ በደስታ፡ ያሳየዋል፤
ለሰውም፡ ጽድቁን፡ ይመልስለታል።
፳፯፤ እርሱም፡ በሰው፡ ፊት፡ እየዘመረ፡—
እኔ፡ በድያለሁ፥ ቅኑንም፡ አጣምሜአለሁ፤
የሚገባኝንም፡ ብድራት፡ አልተበቀልሁም፤
፳፰፤ ነፍሴ፡ ወደ፡ ጕድጓድ፡ እንዳትወርድ፡ አድኖ
አታል፥
ሕይወቴም፡ ብርሃንን፡ ታያለች፡ ይላል።

፳፱፤ እግዚአብሔር፡ ይህን፡ ሁሉ፡
ሁለት፡ ጊዜና፡ ሦስት፡ ጊዜ፡ ከሰው፡ ጋር፡
ያደርጋል፤
፴፤ ይህም፡ ነፍሱን፡ ከጕድጓድ፡ ይመልስ፡ ዘንድ፥
በሕያዋንም፡ ብርሃን፡ ያበራ፡ ዘንድ፡ ነው።
፴፩፤ ኢዮብ፡ ሆይ፥ አድምጥ፥ እኔንም፡ ስማ፤
ዝም፡ በል፥ እኔም፡ እናገራለሁ።
፴፪፤ ነገር፡ ቢኖርህ፡ መልስልኝ፤
ትጸድቅ፡ ዘንድ፡ እወድዳለሁና፡ ተናገር።
፴፫፤ ያለዚያም፡ እኔን፡ ስማ፤
ዝም፡ በል፥ እኔም፡ ጥበብን፡ አስተምርሃለሁ።

ምዕራፍ፡ ፴፬።

፩፤ ኤሊሁም፡ ደግሞ፡ መለሰ፥ እንዲህም፡ አለ፡—
፪፤ እናንተ፡ ጥበበኞች፥ ቃሌን፡ ስሙ፤
እናንተም፡ አዋቂዎች፥ ወደ፡ እኔ፡ አድምጡ።
፫፤ ትናጋ፡ መብልን፡ እንደሚቀምስ፥
ጆሮ፡ ቃልን፡ ትለያለችና።
፬፤ ቅን፡ የሆነውን፡ ነገር፡ እንምረጥ፤
መልካሙንም፡ ነገር፡ በመካከላችን፡ እንወቅ።
፭፤ ኢዮብ፡— እኔ፡ ጻድቅ፡ ነኝ፥
እግዚአብሔር፡ ግን፡ ፍርዴን፡ አስወገደ፤
፮፤ ምንም፡ እውነተኛ፡ ብሆን፡ እንደ፡ ውሸተኛ፡
ተቈጠርሁ፤
ምንም፡ ባልበድል፡ ቍስሌ፡ የማይፈወስ፡ ነው፡
ብሎአል።
፯፤፰፤፱፤ ኢዮብም፡— በእግዚአብሔር፡ መደሰት፡
ለሰው፡ ምንም፡ አይጠቅምም፡ ብሎአልና፡
ከበደለኞች፡ ጋር፡ የሚተባበር፥
ክፉ፡ ከሚያደርጉስ፡ ጋር፡ የሚሄድ፥
መሳለቅን፡ እንደ፡ ውኃ፡ የሚጠጣት፡
እንደ፡ ኢዮብ፡ ያለ፡ ሰው፡ ማን፡ ነው?

፲፤ ስለዚህ፡ እናንተ፡ አእምሮ፡ ያላችሁ፡ ሰዎች፥
ስሙኝ፤
ክፋትን፡ ያደርግ፡ ዘንድ፡ ከእግዚአብሔር፥
በደልንም፡ ይሠራ፡ ዘንድ፡ ሁሉን፡ ከሚችል፡
አምላክ፡ ይራቅ።
፲፩፤ ለሰው፡ ሥራውን፡ ይመልስለታል፥
ሰውም፡ እንደ፡ መንገዱ፡ ያገኝ፡ ዘንድ፡ ያደር
ጋል።
፲፪፤ በእውነት፡ እግዚአብሔር፡ ክፉ፡ አይሠራም፥
ሁሉንም፡ የሚችል፡ አምላክ፡ ፍርድን፡ ጠማማ፡
አያደርግም።
፲፫፤ ምድርን፡ አደራ፡ የሰጠው፡ ማን፡ ነው?
ዓለምንስ፡ ሁሉ፡ በእርሱ፡ ላይ፡ ያኖረ፡ ማን፡
ነው?
እርሱ፡ ልቡን፡ ወደ፡ ራሱ፡ ቢመልስ፥ ፲፬፤
መንፈሱንና፡ እስትንፋሱን፡ ወደ፡ ራሱ፡ ቢሰ
በስብ፥
ሥጋ፡ ለባሽ፡ ሁሉ፡ በአንድነት፡ ይጠፋል፥ ፲፭፤
ሰውም፡ ወደ፡ አፈር፡ ይመለሳል።

አስተዋይ፡ ብትሆን፡ ይህን፡ ስማ፤ ፲፮፤
የንግግሬንም፡ ቃል፡ አድምጥ።
በውኑ፡ ጽድቅን፡ የሚጠላ፡ ይሠለጥናልን? ፲፯፤
ጻድቅና፡ ኃያል፡ የሆነውስ፡ በደለኛ፡ ታደርገ
ዋለህን?
ማንም፡ ሰው፡ ንጉሡን፡— በደለኛ፡ ነህ፥ ፲፰፤
መኳንንቱንም፡— ክፉዎች፡ ናችሁ፡ ይላልን?
እነርሱ፡ ሁሉ፡ የእጁ፡ ሥራ፡ ናቸውና፡ ፲፱፤
በአለቆች፡ ፊት፡ አያደላም፥
ባለጠጋውንም፡ ሰው፡ ከድሀው፡ ይበልጥ፡ አይ
መለከትም።
እነርሱ፡ በመንፈቀ፡ ሌሊት፡ በድንገት፡ ይሞ ፳፤
ታሉ፤
ሕዝቡ፡ ተንቀጥቅጦ፡ ያልፋል፥
ኃያላንም፡ ያለ፡ እጅ፡ ይነጠቃሉ።

ዓይኖቹ፡ በሰው፡ መንገድ፡ ላይ፡ ናቸው፥ ፳፩፤
እርምጃውንም፡ ሁሉ፡ ያያል።
ኃጢአትን፡ የሚሠሩ፡ ይሰወሩበት፡ ዘንድ፡ ፳፪፤
ጨለማ፡ ወይም፡ የሞት፡ ጥላ፡ የለም።
ሰው፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ለመፋረድ፡ ፳፫፤
እንዲመጣ፡
ጊዜ፡ አይወሰንለትም።
ታላላቆችን፡ ያለ፡ ምርመራ፡ ይሰባብራል፥ ፳፬፤
በእነርሱም፡ ፋንታ፡ ሌሎችን፡ ያቆማል።
ሥራቸውን፡ ያውቃል፤ ፳፭፤
እንዲደቅቁም፡ በሌሊት፡ ይገለብጣቸዋል።
ሰዎች፡ እያዩ፡ እንደ፡ ክፉዎች፡ ይመታቸዋል፤ ፳፮፤
የድሀውን፡ ልቅሶ፡ ወደ፡ እርሱ፡ ያደርሱ፡ ፳፯፤፳፰፤
ዘንድ፥
እርሱም፡ የችግረኛውን፡ ድምፅ፡ ይሰማ፡ ዘንድ፥
እርሱን፡ ከመከተል፡ ፈቀቅ፡ ብለዋልና፥
ከመንገዱም፡ ሁሉ፡ አንዱን፡ አልተመለከቱ
ምና።
በሕዝብ፡ ወይም፡ በሰው፡ ዘንድ፡ ቢሆን፥ ፳፱፤
እርሱ፡ ቢያሳርፍ፡ የሚፈርድ፡ ማን፡ ነው?
ፊቱንስ፡ ቢሰውር፡ የሚያየው፡ ማን፡ ነው?
ይህም፡ ዝንጉ፡ ሰው፡ እንዳይነግሥ፥ ፴፤
ሕዝቡንም፡ የሚያጠምድ፡ እንዳይኖር፡ ነው።

እግዚአብሔርን፡— እኔ፡ ሳልበድል፡ ቅጣት፡ ፴፩፤
ተቀበልሁ፤
የማላየውን፡ ነገር፡ አንተ፡ አስተምረኝ፤ ፴፪፤
ኃጢአትንም፡ ሠርቼ፡ እንደ፡ ሆነ፥
ደግሜ፡ አልሠራም፡ የሚለው፡ ማን፡ ነው?
በውኑ፡ አንተ፡ ጥለኸዋልና፡ ፴፫፤

ፍዳው፡አንተ፡እንደምትወድደው፡ይሆናልን?
አንተ፡ትመርጣለህ፡እንጂ፡እኔ፡አይደለሁም፤
ስለዚህ፡የምታውቀውን፡ተናገር።
፴፬፤ የሚሰሙኝ፡ጥበበኞች፡ሁሉ፥
አስተዋዮችም፡እንዲህ፡ይሉኛል፦
፴፭፤ ኢዮብ፡ያለ፡እውቀት፡ተናግሮአል፥
ቃሉም፡በአእምሮ፡አይደለችም።
፴፮፤ ኢዮብ፡እስከ፡ፍጻሜ፡ድረስ፡ምነው፡በተ
ፈተነ፡ኖሮ!
እርሱ፡እንደ፡ክፉዎች፡መልሶአልና፤
፴፯፤ በኃጢአቱም፡ላይ፡ዓመፅን፡ጨምሮአልና፥
በእኛም፡መካከል፡በእጁ፡ያጨበጭባልና፥
ቃልንም፡በእግዚአብሔር፡ላይ፡ያበዛልና።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩፤ ኤሊሁም፡ደግሞ፡መለሰ፡እንዲህም፡አለ፦
፪፤ ይህ፡ጽድቅ፡እንደ፡ሆነ፡ታስባለህን?
ወይስ፦ በእግዚአብሔር፡ፊት፡እኔ፡ጻድቅ፡
ነኝ፡ትላለህን?
፫፤ አንተ፦ ምን፡ጥቅም፡አለህ?
ኃጢአት፡ሠርቼ፡ከማገኘው፡ይልቅ፡ኃጢ
አት፡ባልሠራ፡ኖሮ፡ምን፡እጠቀማለሁ?
ብለህ፡ጠይቀሃልና።
፬፤ እኔ፡ለአንተና፡ከአንተ፡ጋር፡ላሉ፡ለባልንጀ
ሮችህ፡እመልሳለሁ።
፭፤ ዓይኖችህን፡ወደ፡ሰማይ፡አቅንተህ፡እይ፤
ከአንተም፡ከፍ፡ከፍ፡ያሉትን፡ደመናት፡ተመ
ልከት።
፮፤ ኃጢአት፡ብትሠራ፡ምን፡ትጐዳዋለህ?
መተላለፍህስ፡ቢበዛ፡ምን፡ታደርገዋለህ?
፯፤ ጻድቅስ፡ብትሆን፡ምን፡ትሰጠዋለህ?
ወይስ፡ከእጅህ፡ምንን፡ይቀበላል?
፰፤ እንደ፡አንተ፡ያለውን፡ሰው፡ክፋትህ፡ይጐ
ዳዋል፤
ለሰውም፡ልጅ፡ጽድቅህ፡ይጠቅመዋል።

፱፤ ከግፍ፡ብዛት፡የተነሣ፡ሰዎች፡ይጮኻሉ፤
ከኃያላንም፡ክንድ፡የተነሣ፡ለእርዳታ፡ይጠ
ራሉ።
፲፡፲፩፤ ነገር፡ግን፦ በሌሊት፡መዝሙርን፡የሚሰጥ፥
ከምድርም፡እንስሶች፡ይልቅ፡የሚያስተምረን፡
ከሰማይም ፡ወፎች፡ይልቅ፡ጥበበኞች፡የሚ
ያደርገን፡
ፈጣሪዬ፡እግዚአብሔር፡ወዴት፡ነው?የሚል፡
የለም።
፲፪፤ በዚያ፡ስለ፡ክፉ፡ሰዎች፡ትዕቢት፡ይጮኻሉ፥
እርሱ፡ግን፡አይመልስላቸውም።
፲፫፤ በእውነት፡እግዚአብሔር፡ከንቱ፡ነገርን፡አይ
ሰማም፥
ሁሉን፡የሚችል፡አምላክም፡አይመለከተ
ውም!
፲፬፤ ይልቁንም፦ አላየውም፤
ነገሩ፡በእርሱ፡ፊት፡ነው፥እኔም፡እጠብቀዋ
ለሁ፡ስትል።

አሁን፡ግን፡በቍጣው፡አልጐበኘምና፦ ፲፭፤
በኃጢአት፡እጅግ፡አያስብም፡ትላለህ።
ስለዚህ፡ኢዮብ፡አፉን፡በከንቱ፡ይከፍታል፥ ፲፮፤
ያለ፡እውቀትም፡ቃሉን፡ያበዛል።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

ኤሊሁም፡ደግሞ፡መለሰ፡እንዲህም፡አለ፦ ፩፤
ገና፡ስለ፡እግዚአብሔር፡የሚነገር፡አለኝና፡ ፪፤
ጥቂት፡ቆየኝ፥እኔም፡አስታውቅሃለሁ።
እውቀቴን፡ከሩቅ፡አመጣለሁ፥ ፫፤
ፈጣሪዬንም፦ ጻድቅ፡ነው፡እላለሁ።
ቃሌ፡በእውነት፡ያለ፡ሐሰት፡ነው፤ ፬፤
በእውቀትም፡ፍጹም፡የሆነ፡ከአንተ፡ጋር፡
አለ።
እነሆ፥እግዚአብሔር፡ኃያል፡ነው፥ማንንም፡ ፭፤
አይንቅም፤
እርሱም፡በማስተዋል፡ብርታት፡ኃያል፡ነው።
እርሱ፡የበደለኞችን፡ሕይወት፡አያድንም፤ ፮፤
ለችግረኞች፡ግን፡ፍርዱን፡ይሰጣል።
ዓይኑን፡ከጻድቃን፡ላይ፡አያርቅም፤ ፯፤
ለዘላለምም፡ከነገሥታት፡ጋር፡በዙፋን፡ላይ፡
ያስቀምጣቸዋል፥
እነርሱም፡ከፍ፡ከፍ፡ይላሉ።
በሰንሰለት፡ቢታሰሩ፥ ፰፤
ወይም፡በችግር፡ገመድ፡ቢጠመዱ፥
ሥራቸውንና፡መተላለፋቸውን፡ ፱፤
በትዕቢትም፡እንዳደረጉ፡ይናገራቸዋል።
ጆሮአቸውን፡ለተግሣጽ፡ይከፍተዋል፥ ፲፤
ከኃጢአትም፡ይመለሱ፡ዘንድ፡ያዝዛቸዋል።
ቢሰሙ፡ቢያገለግሉትም፥ ፲፩፤
ዕድሜአቸውን፡በልማት፥
ዘመናቸውንም፡በተድላ፡ይፈጽማሉ።
ባይሰሙ፡ግን፡በሰይፍ፡ይጠፋሉ፥ ፲፪፤
ያለ፡እውቀትም፡ይሞታሉ።

ዝንጉዎች፡ግን፡ቍጣን፡ያዘጋጃሉ፤ ፲፫፤
እርሱም፡ባሰራቸው፡ጊዜ፡አይጮኹም።
በሕፃንነታቸው፡ሳሉ፡ይሞታሉ፥ ፲፬፤
ሕይወታቸውም፡በሰዶማውያን፡መካከል፡
ይጠፋል።
የተቸገረውን፡በችግሩ፡ያድነዋል፤ ፲፭፤
በመከራም፡ጆሮአቸውን፡ይገልጣል።
እንዲሁም፡አንተን፡ከመከራ፡ ፲፮፤
ችግር፡ወደሌለበት፡ወደ፡ሰፊ፡ስፍራ፡በወ
ሰደህ፡ነበር፥
በማዕድህ፡ላይ፡የተዘጋጀውም፡ስብ፡በሞላ
በት፡ነበር።
አንተ፡ግን፡በበደለኞች፡ፍርድ፡የተሞላህ፡ ፲፯፤
ነህ፤
ስለዚህ፡ፍርድና፡ብይን፡ይይዝሃል።
ቍጣ፡ለስድብ፡አያታልልህ፤ ፲፰፤
የማማለጃም፡ብዛት፡ፈቀቅ፡አያድርግህ።
ባለጠግነትህ፡የኃይልህም፡ብርታት፡ሁሉ፡ ፲፱፤
ያለ፡ችግር፡እንድትሆን፡ሊረዳህ፡ይችላልን?

፳፡ ወገኖች፡ከስፍራቸው፡የሚወጡበትን፡ሌሊት፡
አትመኝ ።
፳፩፡ ከመከራ፡ ይልቅ፡ ይህን፡ መርጠሃልና፡
ኃጢአትን፡ እንዳትመለከት፡ ተጠንቀቅ ።

፳፪፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር፡በኃይሉ፡ ከፍ፡ያለውን፡
ነገር፡ ያደርጋል ፤
እንደ፡ እርሱስ፡ ያለ፡ አስተማሪ፡ ማን፡ ነው ?
፳፫፡ መንገዱን፡ ማን፡ አዘዘለት ?
ወይስ፡— ኃጢአትን፡ ሠርተሃል፡ የሚለው፡
ማን፡ ነው ?
፳፬፡ ሰዎች፡የዘመሩትን፡ሥራውን፡ታከብር፡ዘንድ፡
አስብ ።
፳፭፡ ሰዎች፡ ሁሉ፡ ተመልክተውታል ፤
ሰውም፡ ከሩቅ፡ ያየዋል ።
፳፮፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር፡ ታላቅ፡ ነው ÷ እኛም፡
አናውቀውም ፤
የዘመኑም፡ ቍጥር፡ አይመረመርም ።
፳፯፡ የውኃውን፡ ነጠብጣብ፡ ወደ፡ ላይ፡ ይስባል ÷
ዝናብም፡ ከጉም፡ ይንጠባጠባል ፤
፳፰፡ ደመናት፡ ያዘንባሉ ÷
በሰዎችም፡ ላይ፡ በብዙ፡ ያንጠባጥባሉ ።
፳፱፡ የደመናውንም፡ መዘርጋት ÷
የማደሪያውንም፡ ነጐድጓድ፡ የሚያስተውል፡
ማን፡ ነው ?
፴፡ እነሆ ÷ በዙሪያው፡ ብርሃኑን፡ ይዘረጋል ፤
የባሕሩንም፡ ጥልቀት፡ ይከድናል ።
፴፩፡ በእነዚህ፡ በአሕዛብ፡ ላይ፡ ይፈርዳል ፤
ብዙም፡ ምግብ፡ ይሰጣል ።
፴፪፡ እጆቹን፡ በብርሃን፡ ይሰውራል ÷
በጠላቱም፡ ላይ፡ ይወጣ፡ ዘንድ፡ ያዝዘዋል ።
፴፫፡ የነጐድጓድ፡ ድምፅ፡ ስለ፡ እርሱ፡ ይናገራል ፤
እንስሶችም፡ ደግሞ፡ ስለሚመጣው፡ ውሽን
ፍር፡ ይጮኻሉ ።

ምዕራፍ፡ ፴፯ ።

፩፡ ስለዚህም፡ ልቤ፡ ተንቀጠቀጠ ÷
ከስፍራውም፡ ተንቀሳቀሰ ።
፪፡ የድምፁን፡ መትመም፡ ስሙ ÷
ከአፉም፡ የሚወጣውን፡ ጕርምርምታ፡ አድ
ምጡ ።
፫፡ እርሱን፡ ወደ፡ ሰማያት፡ ሁሉ፡ ታች ÷
ብርሃኑንም፡ ወደ፡ ምድር፡ ዳርቻ፡ ይሰድዳል ።
፬፡ በስተ፡ ኋላው፡ ድምፅ፡ ይጮኻል ፤
በግርማውም፡ ድምፅ፡ ያንጐደጕዳል ፤
ድምፁም፡ በተሰማ፡ ጊዜ፡
መብረቁን፡ አይከለክልም ።
፭፡ እግዚአብሔር፡ በድምፁ፡ ድንቅኛ፡ ያንጐደ
ጕዳል ፤
እኛም፡ የማናስተውለውን፡ ታላቅ፡ነገር፡ ያደ
ርጋል ።
፮፡ በረዶውንና፡ውሽንፍሩን፡ብርቱንም፡ዝናብ፡—
በምድር፡ ላይ፡ ውደቁ፡ ይላል ።
ሰው፡ ሁሉ፡ ሥራውን፡ ያውቅ፡ ዘንድ፡ ፯፡
የሰውን፡ ሁሉ፡ እጅ፡ ያትማል ።
አውሬዎቹም፡ ወደ፡ ጫካው፡ ይገባሉ ÷ ፰፡
በዋሾቻቸውም፡ ይቀመጣሉ ።
ከተሰወረ፡ ማደሪያውም፡ ዐውሎ፡ ነፋስ ÷ ፱፡
ከሰሜንም፡ ብርድ፡ ይወጣል ።
ከእግዚአብሔር፡ እስትንፋስ፡ ውርጭ፡ ተሰጥ ፲፡
ቶአል ፤
የውኆችም፡ ስፋት፡ ይጠብባል ።
የውኃውንም፡ሙላት፡በደመና፡ላይ፡ይጭናል፤ ፲፩፡
የብርሃኑንም፡ ደመና፡ ይበታትናል ፤
ለተግሣጽ፡ ወይም፡ ለምድሩ፡ ወይም፡ ለም ፲፪፡፲፫፡
ሕረት፡ ቢሆን ÷
ሰው፡ በሚኖርበት፡ ዓለም፡ ላይ፡
ያዘዘውን፡ ሁሉ፡ ያደርግ፡ ዘንድ፡
ፈቃዱ፡ ወደ፡ መራችው፡ ይዞራል ።

ኢዮብ፡ ሆይ ÷ ይህን፡ ስማ ፤ ፲፬፡
ቁም ÷ የእግዚአብሔርንም፡ ተአምራት፡ አስብ ።
በውኑ፡ እግዚአብሔር፡ እንዴት፡ እንደሚያ ፲፭፡
ዝዛቸው ÷
የደመናውንም፡ ብርሃን፡ እንዴት፡ እንደሚያ
በራ፡ አውቀሃልን ?
ወይስ፡ የደመናውን፡ ሚዛን ÷ ፲፮፡
ወይስ፡ በእውቀት፡ ፍጹም፡ የሆነውን፡ ተአ
ምራት፡ አውቀሃልን ?
በደቡብ፡ ነፋስ፡ ምድር፡ ጸጥ፡ ባለች፡ ጊዜ ÷ ፲፯፡
ልብስህ፡ የሞቀች፡ አንተ፡ ሆይ ÷
እንደ፡ ቀለጠ፡ መስተዋት፡ ፲፰፡
ብርቱ፡ የሆኑትን፡ ሰማያት፡ ከእርሱ፡ ጋር፡
ልትዘረጋ፡ ትችላለህን ?
እኛ፡ ከጨለማ፡ የተነሣ፡ በሥርዓት፡ መናገር፡ ፲፱፡
አንችልምና፡
የምንለውን፡ አስታውቀን ።
ማንም፡ በእርሱ፡ ላይ፡ ቢናገር፡ ፈጽሞ፡ ይዋ ፳፡
ጣልና፡
እኔ፡ እናገር፡ ዘንድ፡ ብወድድ፡ ሰው፡ ይነግረ
ዋልን ?

አሁንም፡ ነፋስ፡ አልፎ፡ ካጠራቸው፡ በኋላ ÷ ፳፩፡
ሰው፡ በሰማያት፡ የሚበራውን፡ ብርሃን፡ ሊመ
ለከት፡ አይችልም ።
ከሰሜን፡ ወርቅ፡ የሚመስል፡ ጌጠኛ፡ ብር ፳፪፡
ሃን፡ ይወጣል ፤
በእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ የሚያስፈራ፡ ግርማ፡
አለ ።
ሁሉን፡ የሚችል፡ አምላክን፡ እናገኝ፡ ዘንድ፡ ፳፫፡
አንችልም፤
በኃይል፡ ታላቅ፡ ነው ፤
በፍርድና፡ በጽድቅም፡ አያስጨንቅም ።
ስለዚህ፡ ሰዎች፡ ይፈሩታል ፤ ፳፬፡
በልባቸውም፡ ጠቢባን፡ የሆኑትን፡ ሁሉ፡
አይመለከትም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ በሀውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡
ሆኖ ፡ ለኢዮብ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ ያለ ፡ እውቀት ፡ በሚነገር ፡ ቃል ፡
ምክርን ፡ የሚያጨልም ፡ ይህ ፡ ማነው ?
፫፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ወገብህን ፡ ታጠቅ ፤
እጠይቅሃለሁ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።

፬፡ ምድርን ፡ በመሠረትሁ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ ወዴት ፡
ነበርህ ?
ታስተውል ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ተናገር ።
፭፡ ብታውቅስ ፡ መሠፈሪያዋን ፡ የወሰነ ፥
በላይዋስ ፡ የመለኪያ ፡ ገመድ ፡ የዘረጋ ፡ ማን ፡
ነው ?
፮፡፯፡ አጥቢያ ፡ ከከቦች ፡ በአንድነት ፡ ሲዘምሩ ፥
የእግዚአብሔርም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እልል ፡ ሲሉ ፥
መሠረቶችዋ ፡ በምን ፡ ላይ ፡ ተተክለው ፡ ነበር ?
የማዕዘንዋንስ ፡ ድንጋይ ፡ ያቆመ ፡ ማን ፡ ነው ?

፰፡ ከማኅፀን ፡ እንደሚወጣ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፥
ባሕርን ፡ በመዝጊያዎች ፡ የዘጋ ፡ ማን ፡ ነው ?
፱፡ ደመናውን ፡ ለልብሱ ፥
ጨለማንም ፡ ለመጠቅለያው ፡ አደረግሁ ፤
፲፡ ድንበሩን ፡ በዙሪያው ፡ አድርጌ ፥
መወርወሪያዎቹንና ፡ መዝጊያዎቹን ፡ አኑሬ ፡—
፲፩፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ድረሺ ፥ አትለፊ ፤
በዚህም ፡ ለትዕቢተኛው ፡ ማዕበልሽ ፡ ገደብ ፡
ይሁን ፡ አልሁ ።

፲፪፡፲፫፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፥
ከእርስዋም ፡ በደለኞች ፡ ይናወጡ ፡ ዘንድ ፥
በውኑ ፡ ከተወለድህ ፡ ጀምሮ ፡ ማለዳን ፡ አዝዘ
ሃልን ?
ለወገግታም ፡ ስፍራውን ፡ አስታውቀኸዋልን ?
፲፬፡ ጭቃ ፡ ከማኅተም ፡ በታች ፡ እንደሚለወጥ ፡ እን
ዲሁ ፡ እርስዋ ፡ ትለወጣለች ፤
ነገርም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ተቀልሞአል ።
፲፭፡ ከበደለኞች ፡ ብርሃናቸው ፡ ተከልክሎአል ፥
ከፍ ፡ ያለውም ፡ ክንድ ፡ ተሰብሮአል ።

፲፮፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ምንጮስ ፡ ውስጥ ፡ ገብተሃልን ?
በቀላዩስ ፡ መሠረት ፡ ውስጥ ፡ ተመላልሰሃልን ?
፲፯፡ የሞት ፡ በሮች ፡ ተገልጠውልሃልን ?
የሞትንስ ፡ ጥላ ፡ ደጆች ፡ አይተሃልን ?
፲፰፡ ምድርንስ ፡ በስፋትዋ ፡ አስተውለሃታልን ?
ሁሉን ፡ አውቀህ ፡ እንደ ፡ ሆን ፡ ተናገር ።

፲፱፡፳፡ ወደ ፡ ዳርቻው ፡ ትነዳው ፡ ዘንድ ፥
ወደ ፡ ቤቱም ፡ የሚያደርሰውን ፡ ጐዳና ፡ ታውቅ ፡
ዘንድ ፥
የብርሃን ፡ መኖሪያ ፡ መንገድ የት ፡ ነው ?
የጨለማውስ ፡ ቦታ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
፳፩፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ተወልደህ ፡ ነበርና ፥
የዕድሜህም ፡ ቍጥር ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡
በእውነት ፡ አንተ ፡ ሳታውቅ ፡ አትቀርም ።
በውኑ ፡ ወደ ፡ በረዶው ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ገብ ፳፪፡
ተሃልን ?
የበረዶውንስ ፡ ቅንጣት ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ አይ
ተሃልን ?
ይኸውም ፡ ለመከራ ፡ ጊዜ ፡ ለሰልፍና ፡ ለጦር ፳፫፡
ነት ፡ ቀን ፡ የጠበቅሁት ፡ ነው ።
ብርሃንስ ፡ በምን ፡ መንገድ ፡ ይከፈላል ? ፳፬፡
የምሥራቅስ ፡ ነፋስ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዴት ፡
ይበተናል ?

በድማውንና ፡ ውድማውን ፡ እንዲያጠግብ ፥ ፳፭፡፳፮፡
ሣሩንም ፡ እንዲያበቅል ፥ ፳፯፡
ማንም ፡ በሌለበት ፡ ምድር ፡ ላይ ፥
ሰውም ፡ በሌለበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ላይ ፡ ዝናብን ፡
ያዘንብ ፡ ዘንድ ፥
ለፈሳሹ ፡ ውኃ ፡ መንዶልዶያውን ፥
ወይስ ፡ ለሚያንጐደጕድ ፡ መብረቅ ፡ መንገድን ፡
ያበጀ ፡ ማን ፡ ነው ?
በውኑ ፡ ለዝናብ ፡ አባት ፡ አለውን ? ፳፰፡
ወይስ ፡ የጠልን ፡ ነጠብጣብ ፡ የወለደ ፡ ማን ፡ ነው ?
በረዶስ ፡ ከማን ፡ ማኅፀን ፡ ወጣ ? ፳፱፡
የሰማዩንስ ፡ አመዳይ ፡ ማን ፡ ወለደው ?
ውኆች ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ ጠነከሩ ፥ ፴፡
የቀላዩም ፡ ፊት ፡ ረግቶአል ።

በውኑ ፡ የሰባቱን ፡ ከዋክብት ፡ ዘለላ ፡ ታስር ፡ ፴፩፡
ዘንድ ፥
ወይስ ፡ አሪዮን ፡ የሚባለውን ፡ ከከብ ፡ ትፈታ ፡
ዘንድ ፡ ትችላለህን ?
ወይስ ፡ ማዛሮት ፡ የሚባሉትን ፡ ከዋክብት ፡ በጊ ፴፪፡
ዜያቸው ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፥
ወይስ ፡ ድብ ፡ የሚባለውን ፡ ኮከብ ፡ ከልጆቹ ፡
ጋር ፡ ትመራ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለህን ?
የሰማይን ፡ ሥርዓት ፡ ታውቃለህን ? ፴፫፡
በምድርስ ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ፡ ልታደርግ ፡
ትችላለህን ?
የውኆች ፡ ብዛት ፡ ይሸፍንህ ፡ ዘንድ ፡ ፴፬፡
ቃልህን ፡ ወደ ፡ ደመናት ፡ ታነሣ ፡ ዘንድ ፡ ትች
ላለህን ?
መብረቆች ፡ ሄደው ፡— እነሆ ፥ እዚህ ፡ አለን ፡ ፴፭፡
ይሉህ ፡ ዘንድ ፡
ልትልካቸው ፡ ትችላለህን ?
በውስጡስ ፡ ጥበብን ፡ ያኖረ ፥ ፴፮፡
ለሰውስ ፡ ልብ ፡ ማስተዋልን ፡ የሰጠ ፡ ማን ፡ ነው ?
የሰማይን ፡ ደመና ፡ በጥበቡ ፡ ሊቈጥር ፡ የሚ ፴፯፡፴፰፡
ችል ፡ ማን ፡ ነው ?
ትቢያ ፡ በተበጠበጠ ፡ ጊዜ ፥
ጓሎቹም ፡ በተጣበቁ ፡ ጊዜ ፥
የሰማይን ፡ ረዋት ፡ ሊያዘነብል ፡ የሚችል ፡ ማን ፡
ነው ?

በዋሻቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ተጋድመው ፥ ፴፱፡፵፡

በጫካም ፡ ውስጥ ፡ አድብተው ፡ ሳሉ ÷
ለአንበሳይቱ ፡ አደን ፡ ታድናለህን ?
የልጆችዋንስ ፡ ነፍስ ፡ ታጠግብ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለህን ?
፵፩ ልጆቹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሲጮኹ ÷
የሚበሉትም ፡ አጥተው ፡ ሲቅበዘበዙ ÷
ለቍራ ፡ መብልን ፡ የሚሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩ የበረሃ ፡ ፍየል ፡ የምትወልድበትን ፡ ጊዜ ፡ ታውቃለህን ?
ዋላይቱስ ፡ የምታምጥበትን ፡ ጊዜ ፡ ትመለከታለህን ?
፪ እርስዋ ፡ የምትፈጽመውንስ ፡ ወራት ፡ ትቈጥራለህን ?
የምትወልድበትንስ ፡ ጊዜ ፡ ታውቃለህን ?
፫ ይንበረከካሉ ÷ ልጆቻቸውንም ፡ ይወልዳሉ ÷
ከምጣቸውም ፡ ያርፋሉ ።
፬ ልጆቻቸው ፡ ይጠነክራሉ ÷
በሜዳም ፡ ያድጋሉ ፤
ይወጣሉ ÷ ወደ ፡ እነርሱም ፡ አይመለሱም ።

፭ የሜዳውስ ፡ አህያ ፡ አርነት ፡ ማን ፡ አወጣው ?
የበረሃውንስ ፡ አህያ ፡ ከእስራቱ ፡ ማን ፡ ፈታው ?
፮ በረሃውን ፡ ለእርሱ ፡ ቤት ፡ አድርጌ ፡ ሰጠሁት ፤
መኖሪያውም ፡ በጨው ፡ ምድር ፡ ነው ።
፯ በከተማ ፡ ውካታ ፡ ይዘብታል ፤
የነጂውን ፡ ጩኸት ፡ አይሰማም ።
፰ ተራራውን ፡ እንደ ፡ መሰምርያው ፡ ይመለከተዋል ÷
ለምለሙንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈልጋል ።

፱ ጐሽ ፡ ያገለግልህ ፡ ዘንድ ፡ ይታዘዛልን ?
ወይስ ፡ በግርግምህ ፡ አጠገብ ፡ ያድራልን ?
፲ ጐሽ ፡ ይተልምልህ ፡ ዘንድ ፡ ትጠምደዋለህን ?
ወይስ ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ በእርሻ ፡ ላይ ፡ ይጐለጕላልን ?
፲፩ ጕልበቱስ ፡ ብርቱ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ትታመነዋለህን ?
ተግባርህንስ ፡ ለእርሱ ፡ ትተዋለህን ?
፲፪ ዘርህንስ ፡ ይመልስልህ ፡ ዘንድ ÷
በአውድማህስ ፡ ያከማችልህ ፡ ዘንድ ፡ ትታመነዋለህን ?
፲፫ የሰጐን ፡ ክንፍ ፡ በደስታ ፡ ይንቀሳቀሳል ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ክንፉና ፡ ላባው ፡ ጭምተኛ ፡ ነውን ?
፲፬ እንቍላልዋን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ትተዋለች ÷
በአፈርም ፡ ውስጥ ፡ ታሞቀዋለች ፤
፲፭ እግር ፡ ይሰብረው ፡ ዘንድ ÷
የምድረ ፡ በዳም ፡ አውሬ ፡ ይረግጠው ፡ ዘንድ ፡ ትረሳለች ።
፲፮ የእርስዋ ፡ እንዳልሆኑ ፡ በልጆችዋ ፡ ትጨክናለች ፤
በከንቱም ፡ ብትሠራ ፡ አትፈራም ፤
፲፯ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ከእርስዋ ፡ ከልክሎአልና ÷
ማስተዋልንም ፡ አልሰጣትምና ።
ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ስትል ፡ ፲፰
በፈረስና ፡ በፈረሰኛው ፡ ትሳለቃለች ።

ለፈረስ ፡ ኀይልን ፡ ሰጥተኸዋልን ? ፲፱
አንገቱንስ ፡ ጋማ ፡ አልብሰኸዋልን ?
እንደ ፡ አንበጣስ ፡ አፈናጠርኸውን ? ፳
የማንኰራፋቱ ፡ ክብር ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ።
በኮቴው ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ይጐደፍራል ÷ ፳፩
በጕልበቱም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
ሰይፍም ፡ የታጠቁትን ፡ ለመገናኘት ፡ ይወጣል ።
በፍርሃት ፡ ላይ ፡ ይስቃል ÷ ፳፪
እርሱም ፡ አይደነግጥም ፤
ከሰይፍም ፡ ፊት ፡ አይመለስም ።
በእርሱ ፡ ላይ ፡ የፍላጻ ፡ ከረጆና ፡ ብልጭልጭ ፡ የሚል ፡ ጦር ፡ ፳፫
ሰላጢንም ፡ ያንኳኳሉ ።
በጭካኔና ፡ በቍጣ ፡ መሬትን ፡ ይውጣል ፤ ፳፬
የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ቢሰማ ፡ አይቆምም ።
የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ሲሰማ ፡—እሰይ ! ይላል ፤ ፳፭
ከሩቅ ፡ ሆኖ ፡ ሰልፍንና ፡ የአለቆቹን ፡ ጩኸት ÷
የሠራዊቱንም ፡ ውካታ ፡ ያሸታል ።

በውኑ ፡ ከጥበብህ ፡ የተነሣ ፡ ጭልፊት ፡ ያንዣብባልን ? ፳፮
ወይስ ፡ ክንፎቹን ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይዘረጋልን ?
በአፍህ ፡ ትእዛዝ ፡ ንስር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላልን? ፳፯
ቤቱንስ ፡ በአርያም ፡ ላይ ፡ ያደርጋልን ?
በገደል ፡ ላይ ፡ ይኖራል ፤ ፳፰
በገደሉ ፡ ገመገምና ፡ በጥጉ ፡ ያድራል ።
በዚያም ፡ ሆኖ ፡ የሚነጥቀውን ፡ ይጐበኛል ፤ ፳፱
ዓይኑም ፡ በሩቅ ፡ ትመለከታለች ።
ጫጩቶቹም ፡ ደም ፡ ይጠጣሉ ፤ ፴
በድን ፡ ባለበትም ፡ ስፍራ ፡ እርሱ ፡ በዚያ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

እግዚአብሔርም ፡ መለሰ ፡ ኢዮብንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ፩
በውኑ ፡ የሚከራከር ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ጋር ፡ ይከራከራልን ? ፪
ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ የሚዋቀስ ፡ እርሱ ፡ ይመልስለት ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ፫
እነሆ ÷ እኔ ፡ ወራዳ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፤ የምመልስልህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፬
እጄን ፡ በአፌ ፡ ላይ ፡ እጭናለሁ ።
አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናገርሁ ÷ አልመልስም ፤ ፭
ሁለተኛ ፡ ጊዜም ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ አልናገርም ።

እግዚአብሔርም ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ ለኢዮብ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፮

፯ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ወንድ ፡ ወገብህን ፡ ታጠቅ ፤
እጠይቅሃለሁ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።
፰ በውኑ ፡ ፍርዴን ፡ ታፈርሳለህን ?
አንተስ ፡ ጻድቅ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ትፈር
ዳለህን ?
፱ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክንድ ፡ ያለ ፡ ክንድ ፡
አለህን ?
ወይስ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ባለ ፡ ድምፅ ፡ ታንጐደ
ጕዳለህን ?

፲ በታላቅነትና ፡ በልዕልና ፡ ተላበስ ፤
በክብርና ፡ በግርማም ፡ ተጐናጸፍ ።
፲፩ የቍጣህን ፡ ፈሳሽ ፡ አፍስስ ፤
ትዕቢተኛውንም ፡ ሁሉ ፡ ተመልክተህ ፡ አዋ
ርደው ።
፲፪ ትዕቢተኛውንም ፡ ሁሉ ፡ ተመልከት ፥ ዝቅ ፡
ዝቅም ፡ አድርገው ፤
በደለኞችንም ፡ ወዲያውኑ ፡ እርገጣቸው ።
፲፫ በአፈር ፡ ውስጥ ፡ በአንድነት ፡ ሰውራቸው ፤
በተሸሸገም ፡ ስፍራ ፡ ፊታቸውን ፡ ሸፍን ።
፲፬ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ቀኝ ፡ እጅህ ፡ ታድንህ ፡ ዘንድ ፡
እንድትችል ፡
እኔ ፡ ደግሞ ፡ እመሰክርልሃለሁ ።

፲፭ ከአንተ ፡ ጋር ፡ የሠራሁትን ፡ ጉማሬ ፥ እስኪ ፥
ተመልከት ፤
እንደ ፡ በሬ ፡ ሣር ፡ ይበላል ።
፲፮ እነሆ ፥ ብርታቱ ፡ በወገቡ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤
ኃይሉም ፡ በሆዱ ፡ ጅማት ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
፲፯ ጅራቱን ፡ እንደ ፡ ጥድ ፡ ዛፍ ፡ ያወዛውዛል ፤
የወርቹ ፡ ጅማት ፡ የተጐነጐነ ፡ ነው ።
፲፰ አጥንቱ ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ አገዳ ፡ ነው ፤
አካላቱ ፡ እንደ ፡ ብረት ፡ ዘንጎች ፡ ናቸው ።
፲፱ እርሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍጥረት ፡ አውራ ፡ ነው ፤
ሠሪውም ፡ ሰይፉን ፡ ሰጠው ።
፳ የሜዳ ፡ እንስሶች ፡ ሁሉ ፡ የሚጫወቱበት ፡ ተራራ ፡
ምግብን ፡ ያበቅልለታል ።
፳፩ ጥላ ፡ ካለው ፡ ዛፍ ፡ በታች ፥
በደንገልና ፡ በረግረግ ፡ ውስጥ ፡ ይተኛል ።
፳፪ ጥላ ፡ ያለው ፡ ዛፍ ፡ በጥላው ፡ ይሰውረዋል ፤
የወንዝ ፡ አኻያ ፡ ዛፎች ፡ ይከብቡታል ።
፳፫ እነሆ ፥ ወንዙ ፡ ቢጐርፍ ፡ አይደነግጥም ፤
ዮርዳኖስም ፡ እስከ ፡ አፉ ፡ ድረስ ፡ ቢፈስስ ፡
እርሱ ፡ ይተማመናል ።
፳፬ ዓይኖቹ ፡ እያዩ ፡ ይያዛልን ?
አፍንጫውስ ፡ በወጥመድ ፡ ይበሳልን ?

፳፭ በውኑ ፡ አዘውን ፡ በመቃጥን ፡ ታወጣለህን ?
ምላሱንስ ፡ በገመድ ፡ ታስረዋለህን ?
፳፮ ወይስ ፡ ስናጋ ፡ በአፍንጫው ፡ ታደርጋለህን ?
ወይስ ፡ በችንካር ፡ ጕንጩን ፡ ትበሳለህን ?
፳፯ በውኑ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ ይለምናልን ?
በጣፈጠስ ፡ ቃል ፡ ይናገርሃልን ?
፳፰ በውኑ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይገባልን ?
ወይስ ፡ ለዘላለም ፡ ባሪያ ፡ ታደርገዋለህን ?
ከወፍ ፡ ጋር ፡ እንደምትጫወት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፳፱
ትጫወታለህን ?
ወይስ ፡ ለሴት ፡ ባሪያዎችህ ፡ ታስረዋለህን ?
አጥማጆች ፡ በእርሱ ፡ ይከራከራሉን ? ፴
ወይስ ፡ ነጋዴዎች ፡ ያካፍሉታልን ?
በውኑ ፡ ቁርበቱን ፡ በጭሬ ፥ ፴፩
ራሱንስ ፡ በዓሣ ፡ ጦር ፡ ትሞላዋለህን ?
እጅህን ፡ በላዩ ፡ ጫን ፤ ፴፪
ሰልፉን ፡ አስብ ፥ እንግዲህም ፡ አትድገም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

እነሆ ፥ ተስፋው ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ ፩
ያየው ፡ ሁሉ ፡ ስንኳ ፡ በፊቱ ፡ ይዋረዳል ።
ያንቀሳቅሰውም ፡ ዘንድ ፡ የሚደፍር ፡ የለም ፤ ፪
እንግዲህ ፡ በፊቴ ፡ መቆም ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ?
እመልስለትስ ፡ ዘንድ ፡ መጀመሪያ ፡ የሰጠኝ ፡ ፫
ማን ፡ ነው ?
ከሰማይ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ ያለው ፡ ገንዘቤ ፡ ነው ።

ስለ ፡ አካላቱና ፡ ስለ ፡ ብርቱ ፡ ኃይሉ ፥ ፬
ስለ ፡ መልካም ፡ ሰውነቱ ፡ ዝም ፡ አልልም ።
የውጪ ፡ ልብሱን ፡ ማን ፡ ይገፋል ? ፭
በጥንድ ፡ መንጋጋውስ ፡ ውስጥ ፡ ማን ፡ ይገባል ?
የፊቱንስ ፡ ደጆች ፡ የሚከፍት ፡ ማን ፡ ነው ? ፮
በጥርሶቹ ፡ ዙሪያ ፡ ግርማ ፡ አለ ።
ቅርፊቶቹ ፡ ጠንካራ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ እርሱ ፡ ትዕቢ ፯
ተኛ ፡ ነው ፤
በጠባብ ፡ ማተሚያ ፡ እንደ ፡ ታተሙ ፡ ናቸው ።
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተቀራረቡ ፡ ናቸውና ፡ ፰
ነፋስ ፡ በመካከላቸው ፡ መግባት ፡ አይችልም ።
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተገጣጠሙ ፡ ናቸው ፤ ፱
እስከማይለያዩም ፡ ድረስ ፡ ተያይዘዋል ።
እንጥሽታው ፡ ብልጭታ ፡ ያወጣል ፥ ፲
ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡ ወገግታ ፡ ናቸው ።
ከአፉ ፡ ፋናዎች ፡ ይወጣሉ ፥ ፲፩
የእሳትም ፡ ፍንጣሪ ፡ ይረጫል ።
እንደ ፡ ፈላ ፡ ድስትና ፡ እንደሚቃጠል ፡ ሸምበቆ ፡ ፲፪
ከአፍንጫው ፡ ጢስ ፡ ይወጣል ።
እስትንፋሱ ፡ ከሰልን ፡ ታቃጥላለች ፥ ፲፫
ነበልባልም ፡ ከአፉ ፡ ይወጣል ።
በአንገቱ ፡ ኃይል ፡ ታድራለች ፤ ፲፬
ግርማ ፡ በፊቱ ፡ ይዘፍናል ።
የሥጋውም ፡ ቅርፊት ፡ የተጣበቀ ፡ ነው ፤ ፲፭
እስከማይንቀሳቀሱም ፡ ድረስ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ጸንተዋል ።
ልቡ ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ የደነደነ ፡ ነው ፤ ፲፮
እንደ ፡ ወፍጮ ፡ ድንጋይ ፡ የጸና ፡ ነው ።
በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ኃያላን ፡ ይፈራሉ ፤ ፲፯
ከድንጋጤም ፡ የተነሣ ፡ ያብዳሉ ።
ሰይፍና ፡ ጦር ፥ ፍላጻና ፡ መውጊያም ፡ ቢያገ ፲፰
ኙት ፡ አያሸንፉትም ።
ብረትን ፡ እንደ ፡ ገለባ ፥ ፲፱
ናስንም ፡ እንደ ፡ ነቀዘ ፡ እንጨት ፡ ይቈጥራ

ቸዋል።
፳፡ ፍላጻ፡ሊያባርረው፡አይችልም፤
የወንጭፍም፡ድንጋዮች፡እንደ፡ገለባ፡ይሆ
ኑለታል።
፳፩፡ በሎታውን፡እንደ፡ገለባ፡ይቈጥረዋል፤
ሰላጢኑም፡ሲሰበቅ፡ይስቃል።
፳፪፡ ታቹ፡እንደ፡ስለታም፡ገል፡ነው፤
እንደ፡መዳመጫም፡በጭቃ፡ላይ፡ያልፋል።
፳፫፡ ቀላዩን፡እንደ፡ድስት፡ያፈላዋል፤
ባሕሩንም፡እንደ፡ሽቱ፡ምንቸት፡ያደርገዋል።
፳፬፡ በስተ፡ኋላው፡ብሩህ፡መንገድን፡ያበራል፤
ቀላዩም፡ሽበት፡ይመስላል።
፳፭፡ ያለ፡ፍርሃት፡የተፈጠረ፥
እንደ፡እርሱ፡ያለ፡በምድር፡ላይ፡የለም።
፳፮፡ ከፍ፡ያለውን፡ሁሉ፡ይመለከታል፤
በትዕቢተኞችም፡ሁሉ፡ላይ፡ንጉሥ፡ነው።

ምዕራፍ፡ ፵፪።

፩፡ ኢዮብም፡መለሰ፡እግዚአብሔርንም፡እን
ዲህ፡አለው፡—
፪፡ ሁሉን፡ታደርግ፡ዘንድ፡ቻይ፡እንደ፡ሆንህ፥
አሳብህም፡ይከለከል፡ዘንድ፡ከቶ፡እንደማይ
ቻል፡አወቅሁ።
፫፡ ያለ፡እውቀት፡ምክርን፡የሚሰውር፡ማን፡ነው?
ስለዚህ፡እኔ፡የማላስተውለውን፥
የማላውቀውንም፡ድንቅ፡ነገር፡ተናግሬአለሁ።
፬፡ እባክህ፥ስማኝ፥እኔም፡ልናገር፤
እጠይቅህማለሁ፥አንተም፡ተናገረኝ።
፭፡ መስማትንስ፡በጆሮ፡በመስማት፡ሰምቼ፡ነበር፤
አሁን፡ግን፡ዓይኔ፡አየችህ፤
፮፡ ስለዚህ፡ራሴን፡እንቃለሁ፤
በአፈርና፡በአመድ፡ላይ፡ተቀምጬ፡እጸጸ
ታለሁ።

፯፡ እግዚአብሔርም፡ይህን፡ቃል፡ለኢዮብ፡
ከተናገረ፡በኋላ፡እግዚአብሔር፡ቴማናዊውን፡
ኤልፋዝን፡—እንደ፡ባሪያዬ፡እንደ፡ኢዮብ፡
ቅንን፡ነገር፡ስለ፡እኔ፡አልተናገራችሁምና፡
ቍጣዬ፡በአንተና፡በሁለቱ፡ባልንጀሮችህ፡
ላይ፡ነድዶአል። አሁን፡እንግዲህ፡ሰባት፡ ፰፡
ወይፈኖችና፡ሰባት፡አውራ፡በጎች፡ይዛችሁ፡
ወደ፡ባሪያዬ፡ወደ፡ኢዮብ፡ዘንድ፡ሂዱ፥
የሚቃጠልንም፡መሥዋዕት፡ስለ፡ራሳችሁ፡
አሳርጉ፤ባሪያዬም፡ኢዮብ፡ስለ፡እናንተ፡ይጸ
ልያል፥እኔም፡እንደ፡ስንፍናችሁ፡እንዳላደ
ርግባችሁ፡ፊቱን፡እቀበላለሁ፤እንደ፡ባሪያዬ፡
እንደ፡ኢዮብ፡ቅን፡ነገር፡ስለ፡እኔ፡አልተናገ
ራችሁምና። ቴማናዊውም፡ኤልፋዝ፡ሹሐ ፱፡
ዊውም፡በልዳዶስ፡ናዕማታዊውም፡ሶፋር፡
ሄደው፡እግዚአብሔር፡እንዳዘዛቸው፡አደረጉ፤
እግዚአብሔርም፡የኢዮብን፡ፊት፡ተቀበለ።
ኢዮብም፡ስለ፡ወዳጆቹ፡በጸለየ፡ጊዜ፡እግ ፲፡
ዚአብሔር፡ምርኮውን፡መለሰለት፤እግዚአብ
ሔርም፡ቀድሞ፡በነበረው፡ፋንታ፡ሁለት፡
እጥፍ፡አድርጎ፡ለኢዮብ፡ሰጠው። ወንድሞ ፲፩፡
ቹና፡እኅቶቹ፡ቀድሞም፡ያውቁት፡የነበሩት፡
ሁሉ፡ወደ፡እርሱ፡መጡ፥በቤቱም፡ከእ
ርሱ፡ጋር፡እንጀራ፡በሉ፤ስለ፡እርሱም፡አዘ
ኑለት፥እግዚአብሔርም፡ካመጣበት፡ክፉ፡
ነገር፡ሁሉ፡አጽናኑት፤እያንዳንዳቸውም፡
ብርና፡የወርቅ፡ቀለበት፡ሰጡት። እግዚአብ ፲፪፡
ሔርም፡ከፊተኛው፡ይልቅ፡የኋለኛውን፡
ለኢዮብ፡ባረከ፤አሥራ፡አራት፡ሺህም፡
በጎች፥ስድስት፡ሺህም፡ግመሎች፥አንድ፡
ሺህም፡ጥማድ፡በሬዎች፥አንድ፡ሺህም፡
እንስት፡አህዮች፡ነበሩት። ደግሞም፡ሰባት፡ ፲፫፡
ወንዶችና፡ሦስት፡ሴቶች፡ልጆች፡ሆኑለት።
የመጀመሪያይቱንም፡ስም፡ይሚማ፥የሁለተ ፲፬፡
ኛይቱንም፡ስም፡ቃስያ፥የሦስተኛይቱንም፡
ስም፡አማልቶያስ፡ቂራስ፡ብሎ፡ሰየማቸው።
እንደ፡ኢዮብ፡ሴቶች፡ልጆችም፡ያሉ፡የተ ፲፭፡
ዋቡ፡ሴቶች፡በአገሩ፡ሁሉ፡አልተገኙም፤
አባታቸውም፡ከወንድሞቻቸው፡ጋር፡ርስት፡
ሰጣቸው። ከዚህም፡በኋላ፡ኢዮብ፡መቶ፡ ፲፮፡
አርባ፡ዓመት፡ኖረ፥ልጆቹንና፡የልጅ፡ልጆ
ቹንም፡እስከ፡አራት፡ተውልድ፡ድረስ፡አየ።
ኢዮብም፡ሸምግሎ፡ዕድሜም፡ጠግቦ፡ሞተ። ፲፯፡